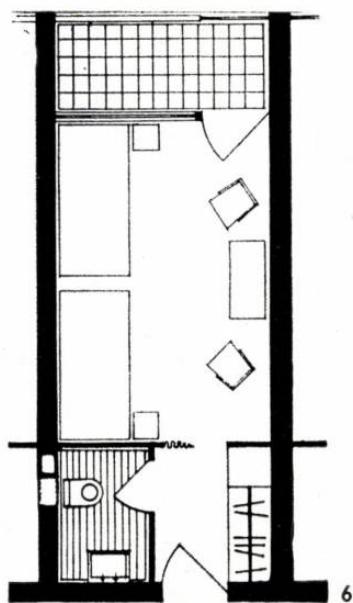
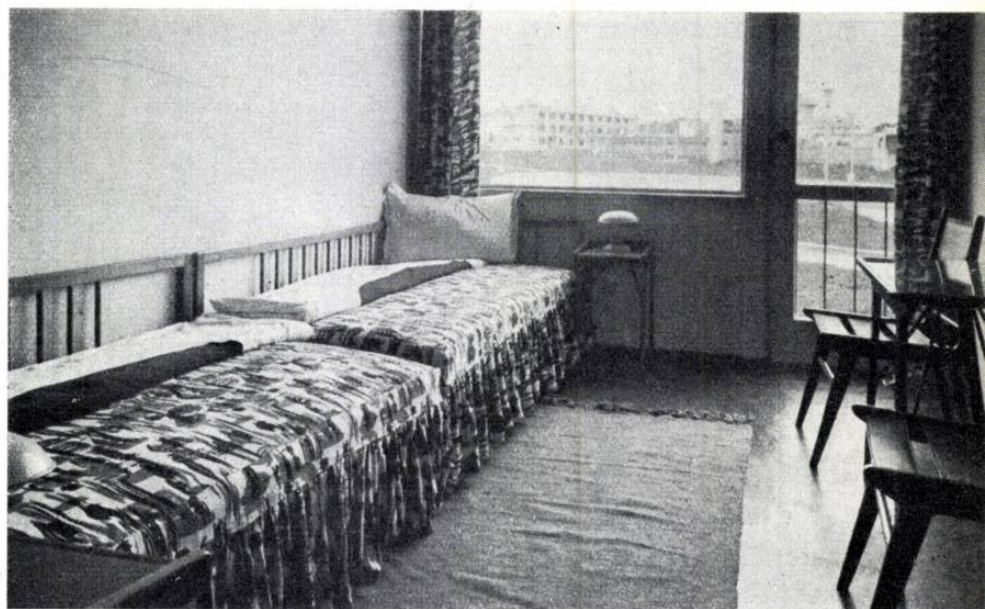

5

6

7

8

- 1 — Vedere blocurilor C din incintă
- 2 — Plan parter
 - 1. Hol — 2. Portar — 3. Cameră — 4. Grup sanitar cameră — 5. Scară de serviciu
- 3 — Vedere blocurilor cu scările de serviciu
- 4 — Vedere blocurilor
- 5 — Vedere
- 6 — Detaliu de cameră — Plan
- 7 — Vedere interioară a unei camere
- 8 — Hol — Vedere interioară

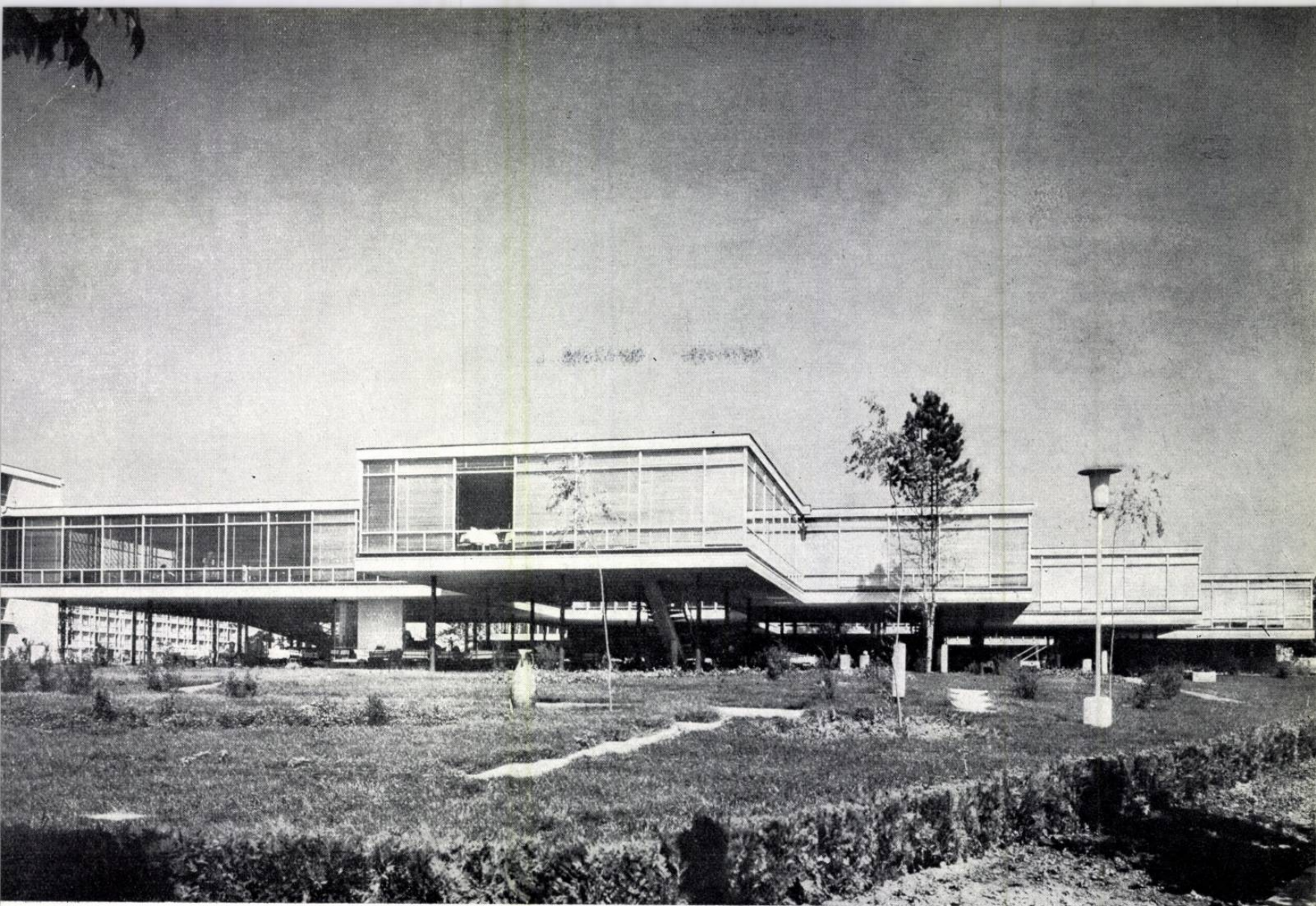

Vedere

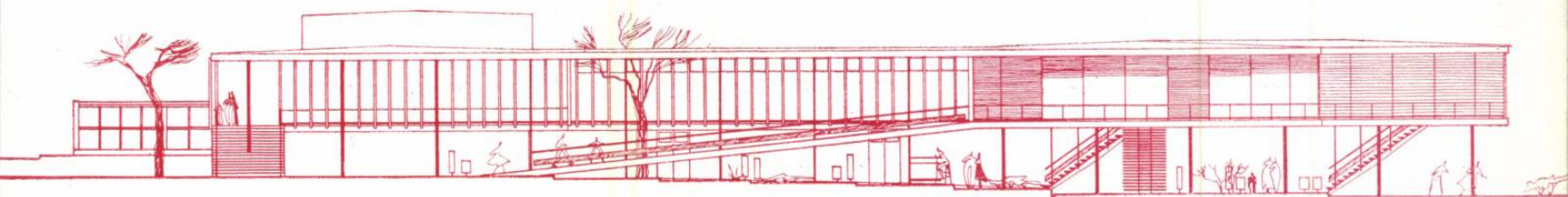
BLOCUL D (RESTAURANTUL)

Restaurantul noaptea

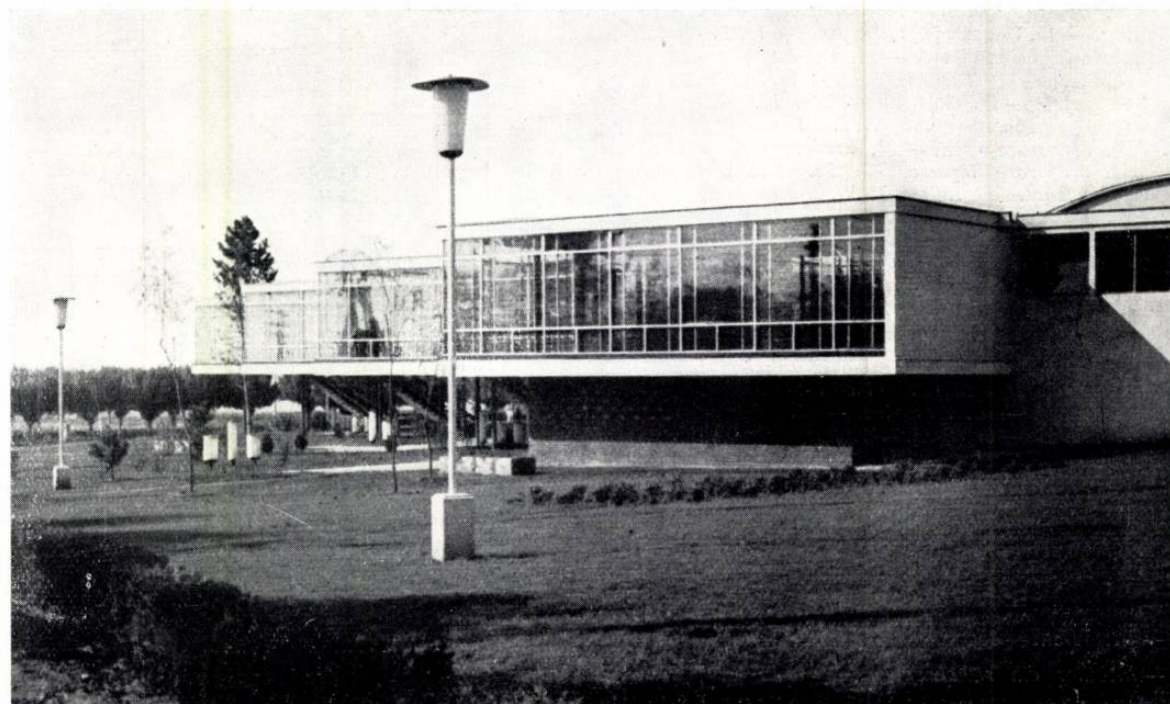

Restaurantul văzut de pe șoseaua Constanța — Mangalia

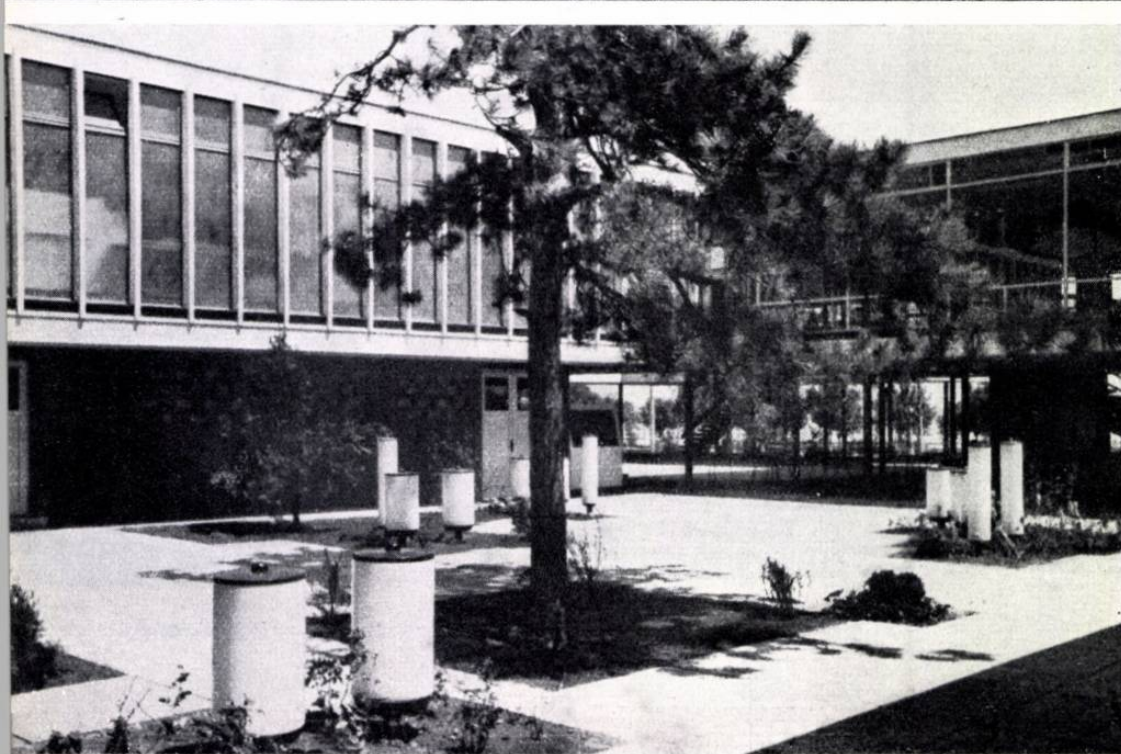
Fațada de sud-vest

Vedere

1 — Vederea interioară a unei săli de mese a restaurantului
2 — Curtea interioară

Proiectarea și realizarea acestui ansamblu cu o valoare totală de 45 000 000 de lei s-au făcut în 10 luni, datorită unui efort deosebit din partea tuturor celor care și-au adus aportul. La proiectare s-au folosit experiența câștigată la ansambluri similare anterioare și sprijinul continuu și direct dat de organele de partid care au îndrumat îndeaproape această realizare. Arhitecții au avut posibilitatea, fără să încetinească ritmul execuției, să folosească și să încerce, uneori cu rezultate nefavorabile pe parcurs, formule constructive și materiale noi.

Relațiile care au existat între proiectanți și executanți au fost cele mai bune posibil; sprijinindu-se reciproc, s-au putut obține rezultate favorabile. Grija și atenția deosebită a întregului colectiv de execuție, atașamentul și pasiunea pe care au pus-o conducerea șantierului și toți muncitorii din diferite sectoare au făcut ca această lucrare să se situeze, după părerea noastră, din punctul de vedere al calității execuției și mai ales al finisajelor, pe primul loc între construcțiile realizate până în prezent pe litoralul Mării Negre.

3 — Restaurant — Plan parter

1. Bar — 2. Oficiu bar — 3. Preparări bar
4. Oficiu restaurant — 5. Spălător vase
6. Preparări restaurant — 7. Bucătărie rece
8. Monte-charge — 9. Tablouri electrice
10. Depozit băuturi — 11. Depozit frigorific bere — 12. Depozit frigorific pește — 13. Depozit frigorific diverse — 14. Depozit frigorific carne — 15. Depozit gheață — 16. Fabrica de gheață — 17. Sala mașinilor — 18. Vestiare personal — 19. W.C.-uri personal
20. Preparare carne — 21. Preparare pește
22. Preparare legume — 23. Depozite
24. Subcentrală termică — 25. W.C.-uri publice
26. Birou primire alimente — 27. Primirea alimentelor — 28. Grupe de serviciu — 29. Scară de acces la magazine — 30. Rampă — 31. Scări de acces la sălile de mese — 32. Podium pentru orchestră — 33. Spațiu de dans

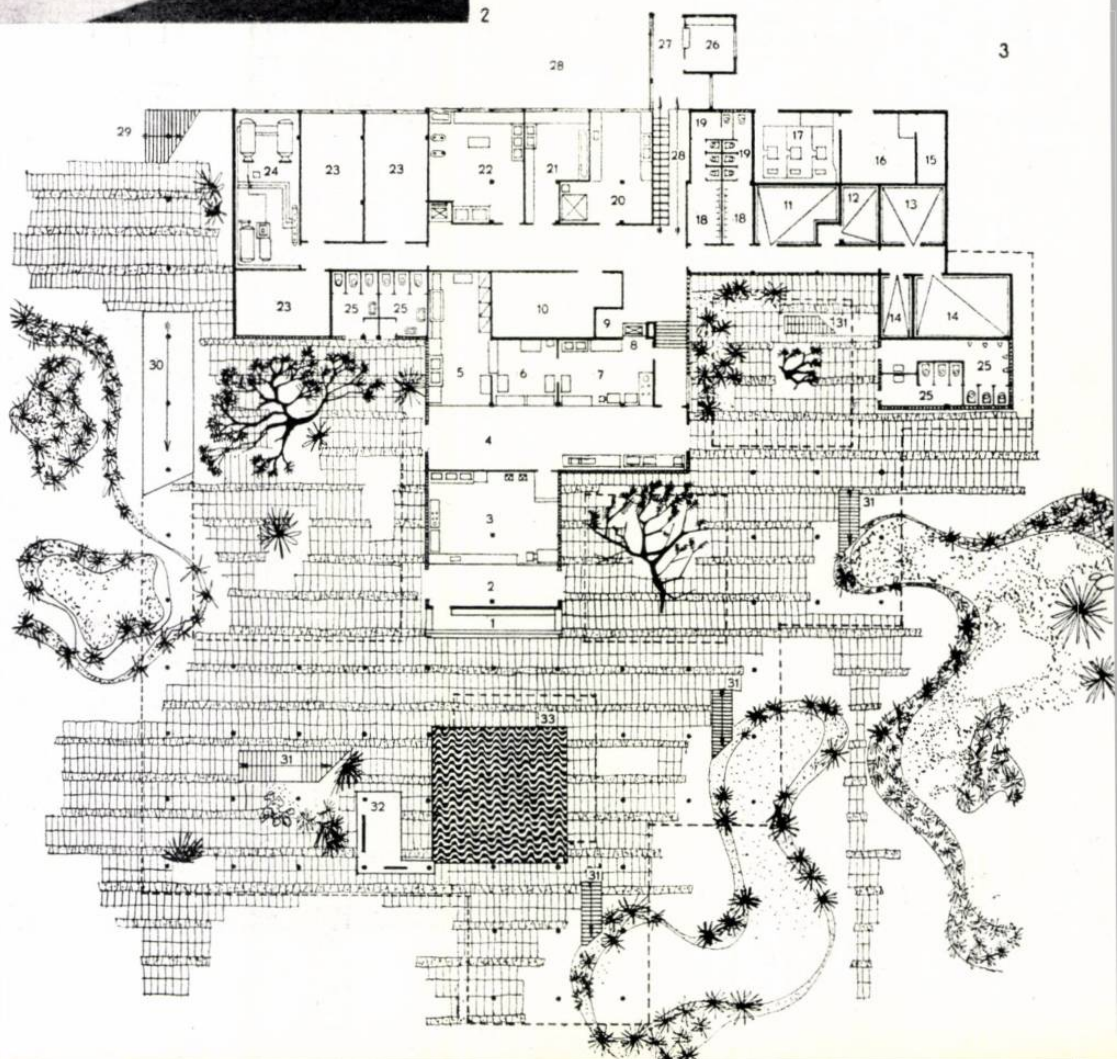
4 — Restaurant — Plan etaj

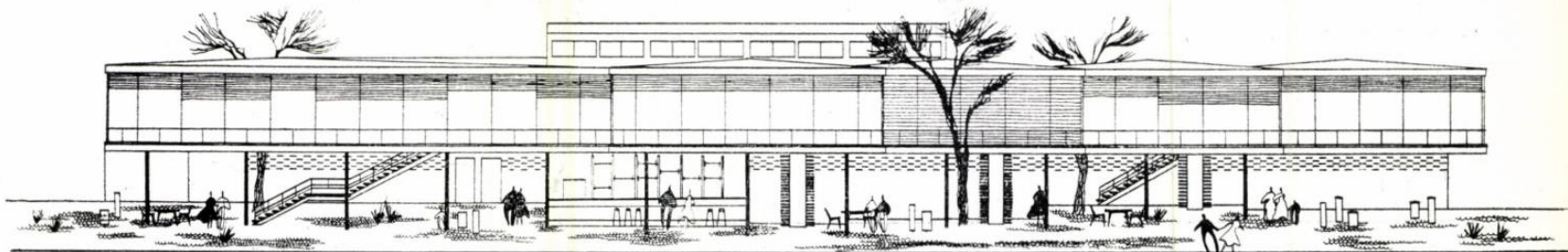
1. Rampă — 2. Sală de mese cu 276 de locuri
3. Săli de mese cu 128 de locuri — 4. Curți interioare — 5. Magazine — 6. Coafor
7. Frizerie — 8. Oficiu — 9. Bucătărie rece
10. Spălător veselă — 11. Spălător pahare
12. Băuturi — 13. Preparare — 14. Piine
15. Bucătărie — 16. Grătare — 17. Monte-charge — 18. Spălător vase — 19. Bucătărie
20. Cămară — 21. Patiserie — 22. Cofetărie
23. Frigorifer — 24. Fabrica de gheață

5 — Restaurant — Fațada de sud-est

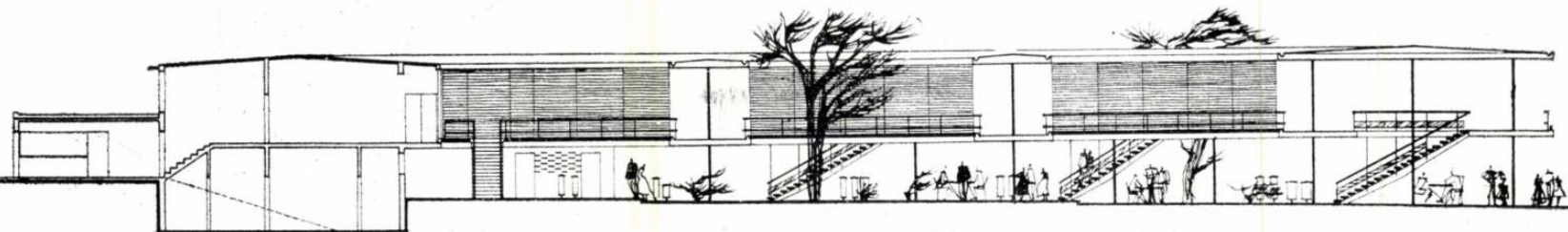
6 — Restaurant — Secțiune longitudinală

7 — Mobilier din restaurant

5

6

De asemenea, ea se situează pe primul loc între construcțiile cu confort similar, în ceea ce privește costul total pe pat, care este cel mai scăzut realizat până în prezent, pentru confortul cel mai ridicat.

Dăm mai jos, informativ, un bilanț al calculului prețului de cost pe pat conform devizului general aprobat.

A. CAZARE CONSTRUCȚII ȘI INSTALAȚII		Cost pe pat
(preț mediu pe toate blocurile)		10 371 lei
B. ANEXE DE DESERVIRE		
Cantină restaurant	2 425	
Locuințe personal	557	
Spălătorie	337	
Anexe gospodărești	131	
Cinematograf	100	3 550 lei
C. DRUMURI, ALEI, SPAȚII VERZI		
Alei carosabile și de pietoni și sistematizare verticală	396	
Terenuri de sport și împrejurimi	87	
Spații verzi	139	
Bazine, fântini, vase	93	715 lei

D. LUCRĂRI INSTALAȚII EXTERIOARE

Rețea canalizare ape menajere	148	
Alimentare cu apă rece	116	
Transport la distanță apă caldă	65	
Canale și conducte de distanță	230	
Instalații exterioare de iluminat și telefon	416	
Transformatori	248	1 223 lei

E. LUCRĂRI DE ORGANIZARE ȘI DE IARNĂ

1 459 lei

F. LUCRĂRI DE PROIECTARE ȘI STUDII

Proiectare și studii	302	
Supraveghere și control	50	352 lei

G. DOTARE COMPLETĂ

3 750 lei

H. DIVERSE ȘI NEPREVĂZUTE

1 063 lei

Total general pe pat 22 483 lei

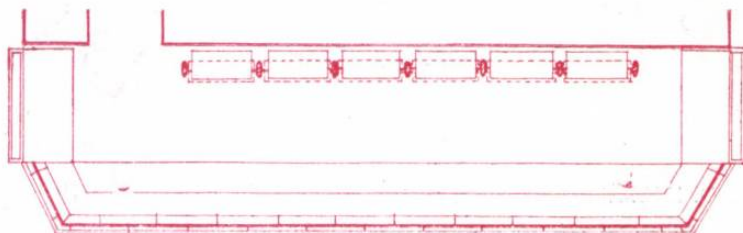
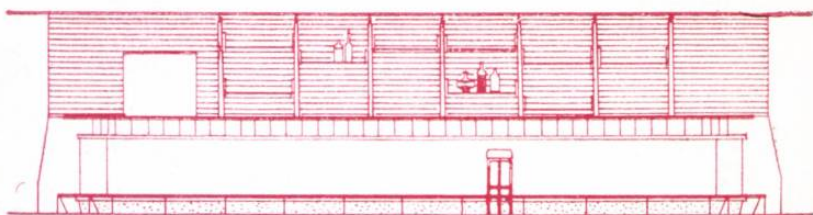
Acest cost este cu 10% sub cel fixat prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind începerea lucrărilor, care era de 25 000 lei/pat, și este superior celui realizat de constructor, care a mai adus economii substanțiale.

4

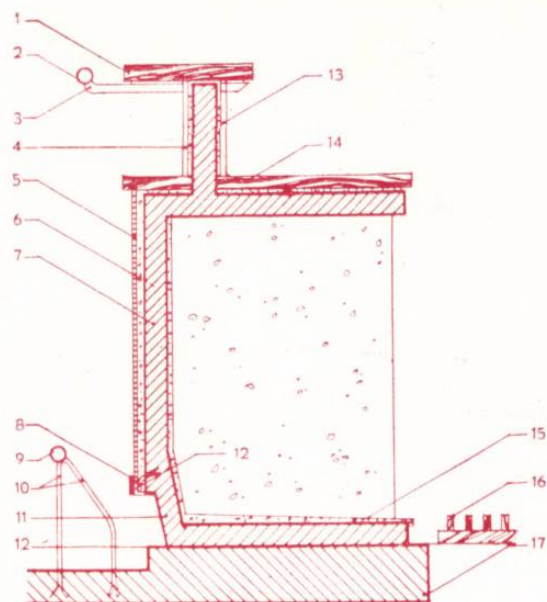
7

Restaurant — Detaliu de bar — Plan și vedere

Astăzi, după câteva luni de la terminarea și darea ei în folosință, când masele mari ale vizitatorilor și-au spus părerea și funcționarea a fost verificată, putem considera această lucrare ca o etapă pozitivă în lanțul marilor lucrări de transformare și înfrumusețare pe care regimul nostru de democrație populară le realizează pe litoralul Mării Negre.

Prin rapiditatea și calitatea deosebită a execuției, cu sisteme și formulări constructive noi, cu materiale întrebuințate, unele, pentru prima dată în

Restaurant — Detaliu de teighe-bar — Secțiune

1. Placă de marmură — 2. Țeavă cromată $\varnothing$ 4 cm — 3. Fier T cu talpa tăiată — 4. Plăci opaxit — 5. Klein-mosaic — 6. Mortar — 7. Perete de beton — 8. Plăci de alamă — 9. Țeavă cromată — 10. Fier $\varnothing$ 1,6 cm. — 11. Beton buceardat — 12. Fier cornier $40 \times 40 \times 5$ — 13. Plăci opaxit — 14. Placă marmură — 15. Scliviseală de ciment — 16. Grătar de lemn — 17. Fundație

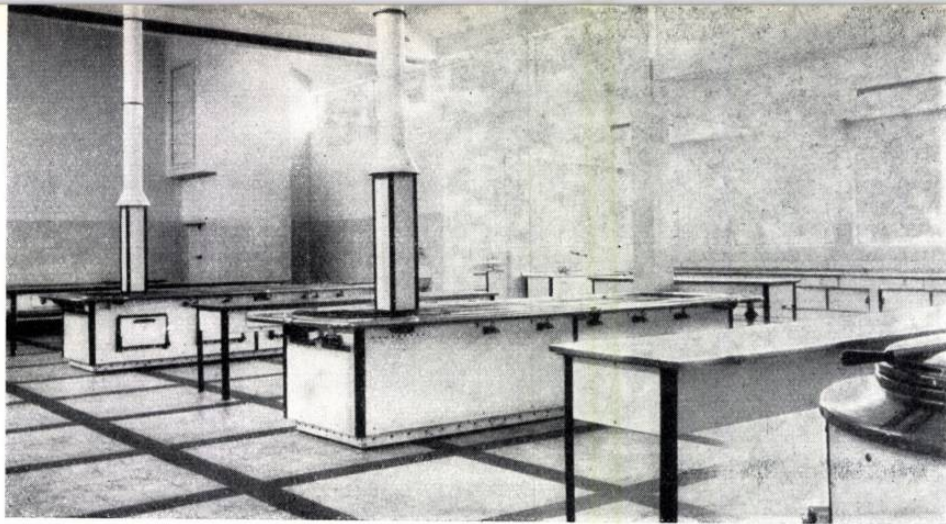
țara noastră, această lucrare constituie pentru noi un îndrumar și o garanție asupra posibilităților deosebite pe care le au constructorii de la noi din țară.

Sîntem convinși că pornind pe drumul deschis, folosind sprijinul și îndrumarea organelor de partid și experiența cîștigată pe diverse șantiere, proiectanții și constructorii din țara noastră vor realiza lucrări demne de epoca marilor transformări sociale pe care le trăim.

Arh. C. LĂZĂRESCU

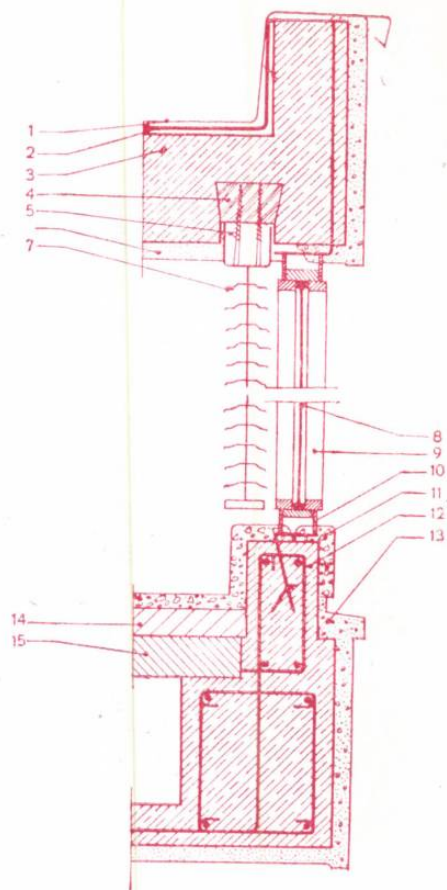
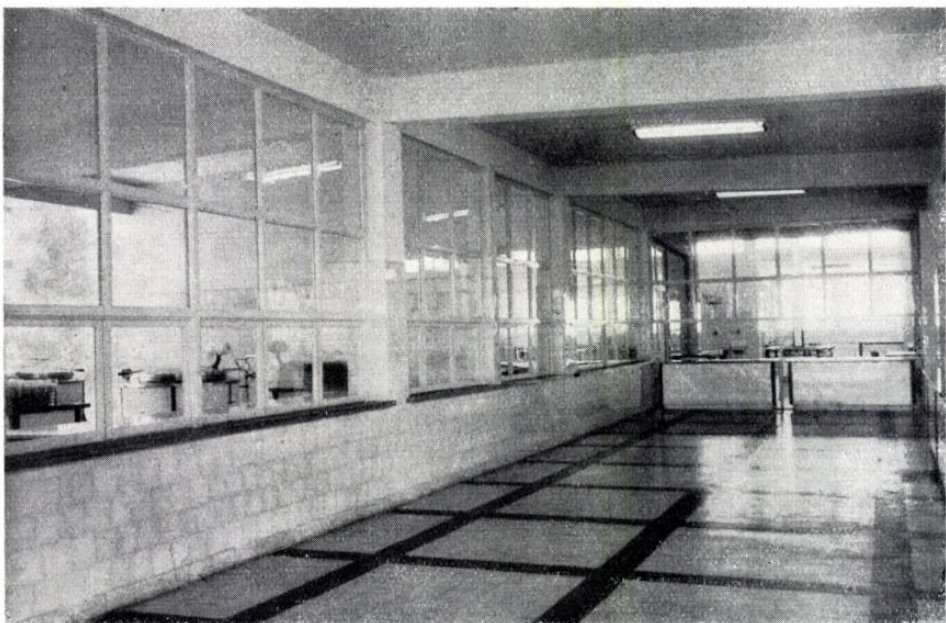
Mobilier folosit la restaurant

Bucătăria restaurantului

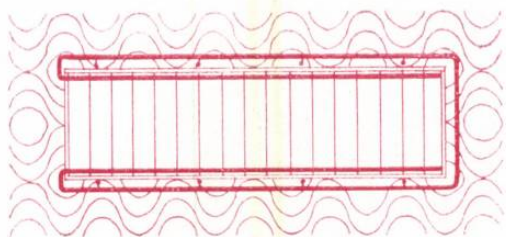
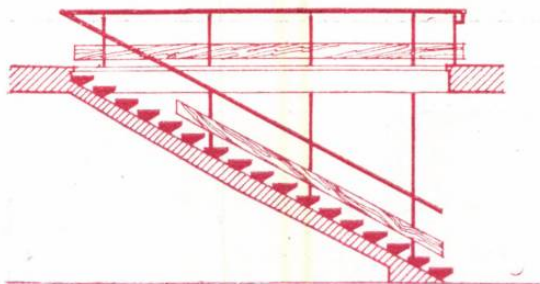
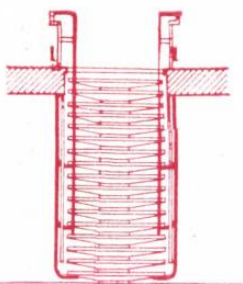
Oficiul restaurantului

Restaurant — Detaliu de secțiune

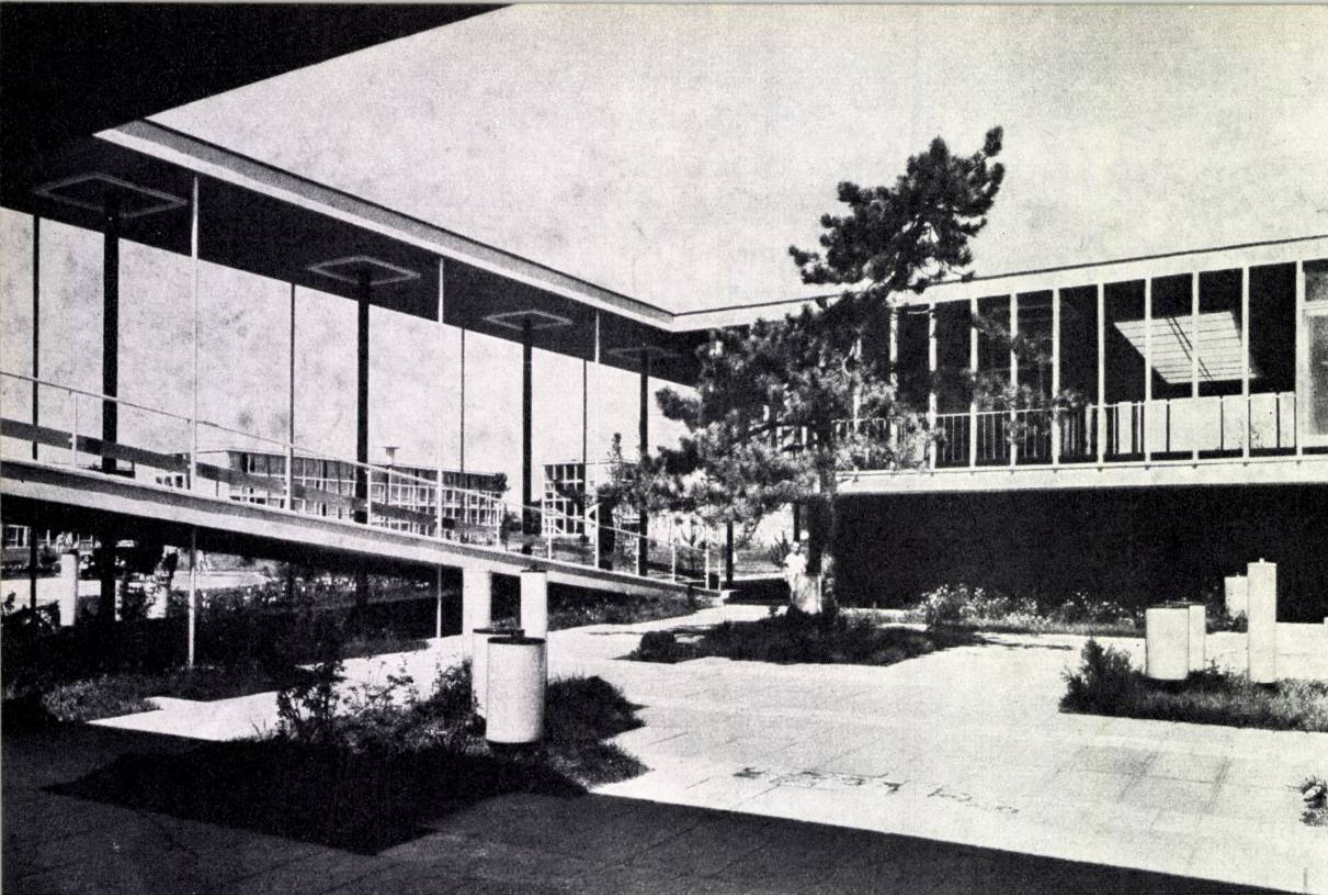
1. Tablă — 2. Izolație hidro-fugă — 3. Planșeu beton — 4. Diblu — 5. Cutie cu scripeți pentru perdele — 6. Terasit colorat — 7. Perdele de aluminiu — 8. Geam — 9. Montant metalic — 10. Toc metalic — 11. Mozaic turnat — 12. Rebord de beton — 13. Tencuială din praf de piatră — 14. Șapă de beton de egalizare — 15. Plăcuță prefabricată

Vederea unei scări de acces a restaurantului

Restaurant — Detaliu de scară
Plan, vedere și secțiune

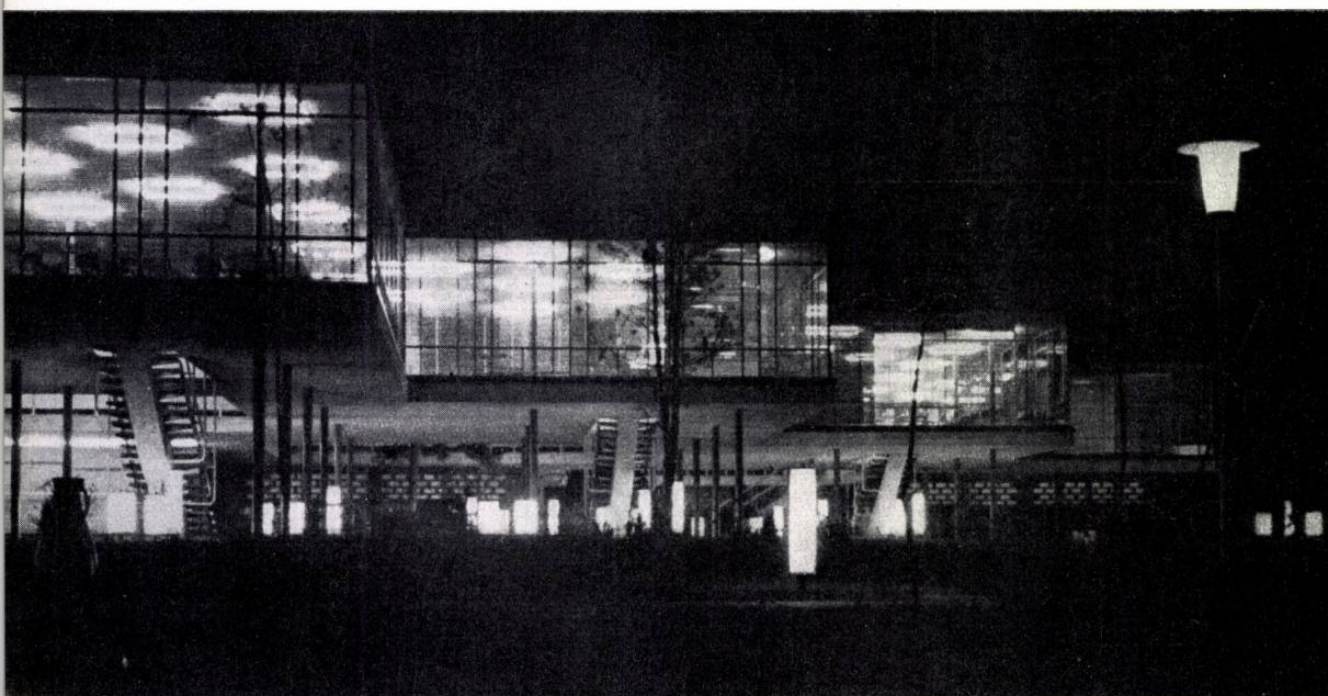

Vederea unei curți interioare a restaurantului

Restaurantul văzut noaptea dinspre incinta complexului

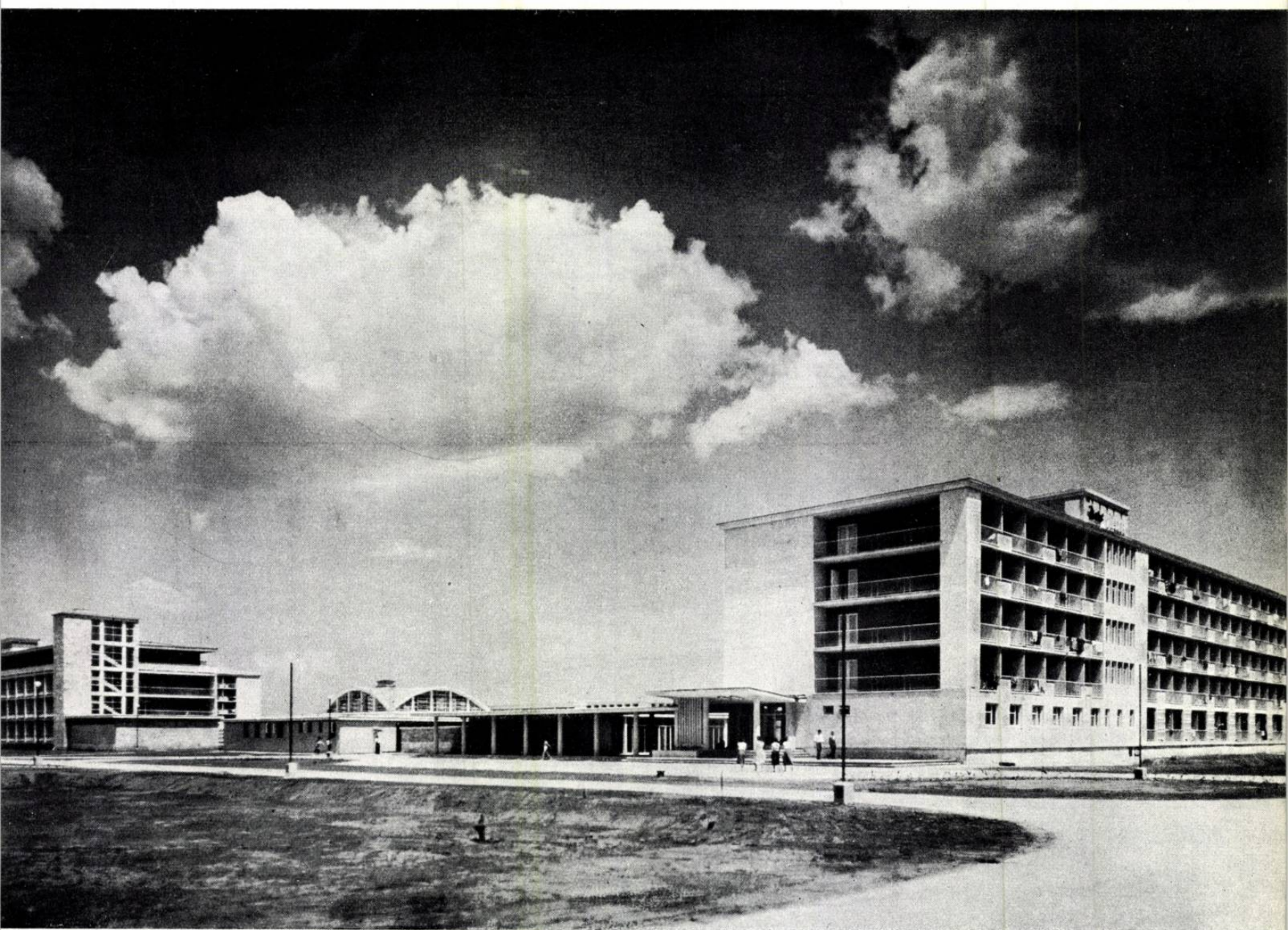

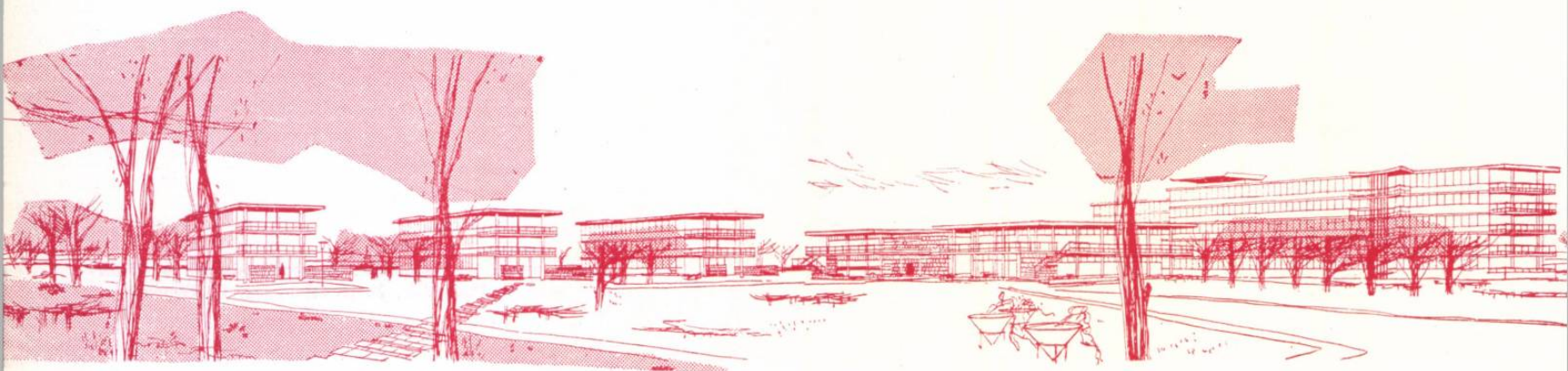
Restaurantul văzut noaptea dinspre șoseaua Constanța—Mangalia

ANSAMBLUL DE ODIHNĂ „O.N.T. CARPAȚI” DE LA MAMAIA

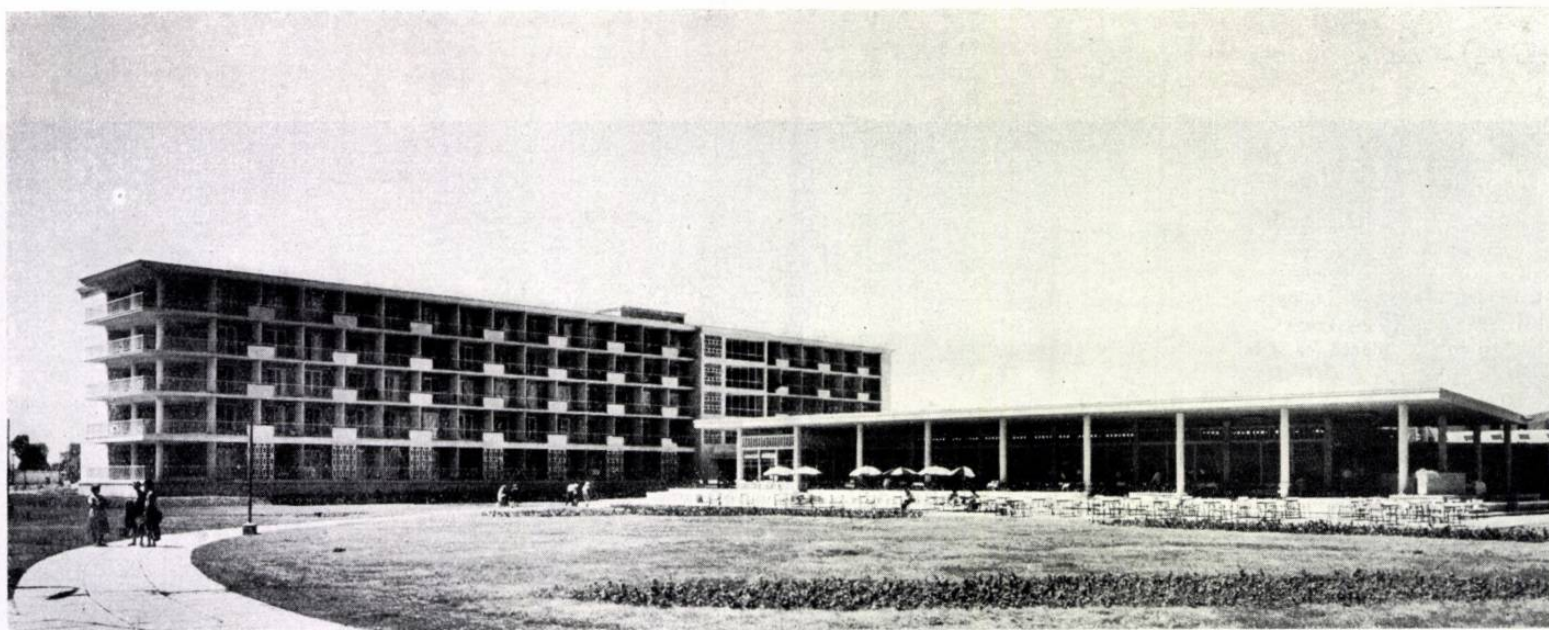
Autor, arh. L. T. Staadecker. Coautori, arhitecții: B. Gheorghiu, E. Machedon, R. Dudescu, ing. C. Temelcu

Etapa 1959 — Vedere

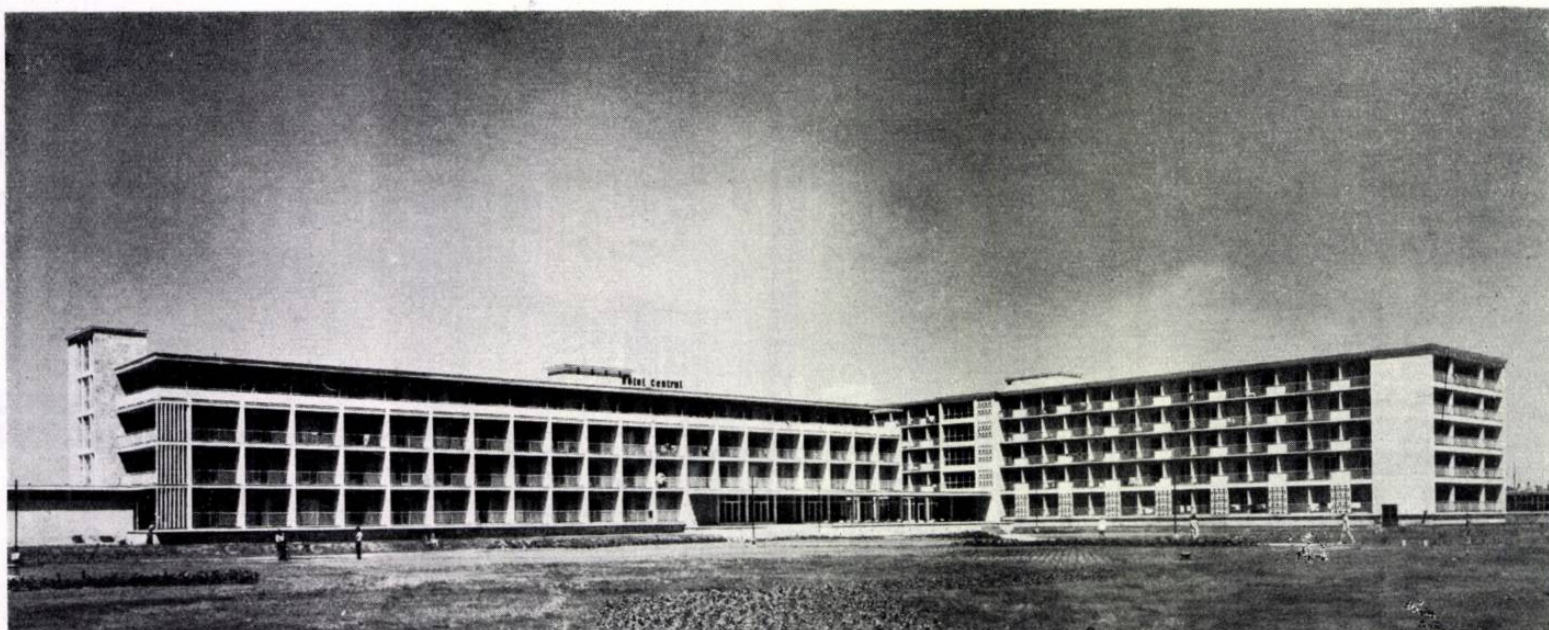

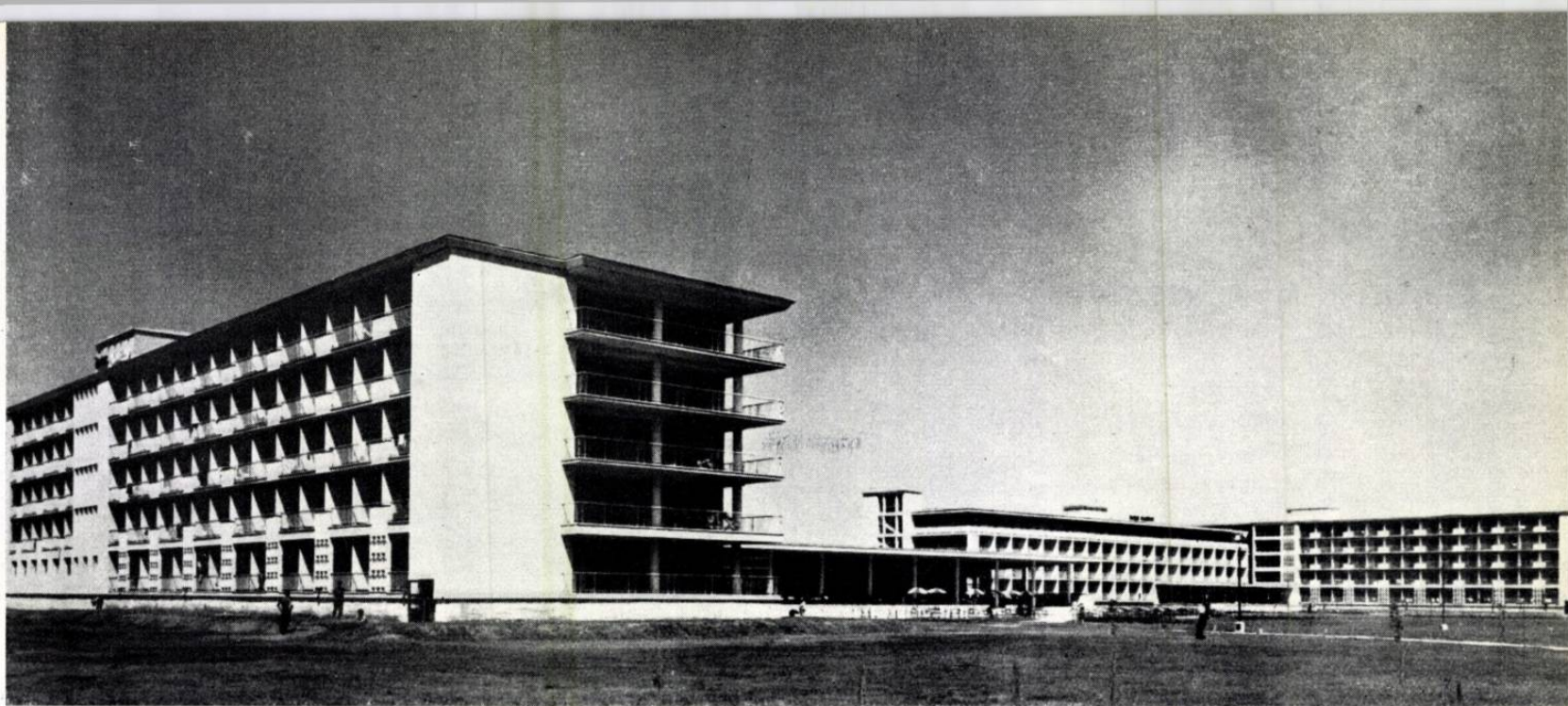

Perspectivă de ansamblu

Vederi din cadrul complexului de odihnă

Vedere de ansamblu a complexului de odihnă — Etapa 1959

Din ansamblul de odihnă de la Mamaia, prezentat în revista «Arhitectura R.P.R.» nr. 8—9/1958, s-a executat și a intrat în funcțiune prima incintă cu o capacitate de 1 111 paturi.

În această etapă s-au realizat hotelurile A_1 (372 de paturi), B_1 (251 de paturi), A_2 (372 de paturi) și D_2 (116 paturi), precum și restaurantul C_1 .

Pentru a asigura confortul de gradul I cerut prin temă, camerele de hotel au fost dimensionate pentru două paturi, avînd grupuri sanitare cu duș, lavoar, w.c. și cite o loggie proprie.

Holurile largi, prevăzute cu spații pentru lectură și corespondență, ca și terasele acoperite de la fiecare etaj, sporesc confortul.

Restaurantul, realizat numai pe un singur nivel, are o capacitate de 645 de locuri, în cele

trei săli de mese și pe terasele acoperite, putîndu-se servi 1 000 de mese într-o serie și jumătate.

Magazinele, buvetele amplasate pe plajă, terenurile de sport, promenada de pe malul mării, aleile și spațiile plantate întregesc compoziția și completează dotările pentru deservirea turiștilor.

Ca sistem constructiv, hotelurile A_1 și A_2 , care au 5 niveluri, au fost executate pe radier general de beton armat așezat pe un blocaj de piatră, cu stâlpi, grinzi și planșee de beton armat monolit, iar hotelurile B_1 și D_2 , care au patru, respectiv trei niveluri, s-au executat folosind o soluție mai ușoară de fundare, dar pe ziduri portante și planșee de beton armat monolit.

În clădirile A_1 , A_2 și B_1 , circulația pe verticală este asigurată, în afară de scări, prin ascensoare. Centrala termică CT_1 furnizează apă caldă

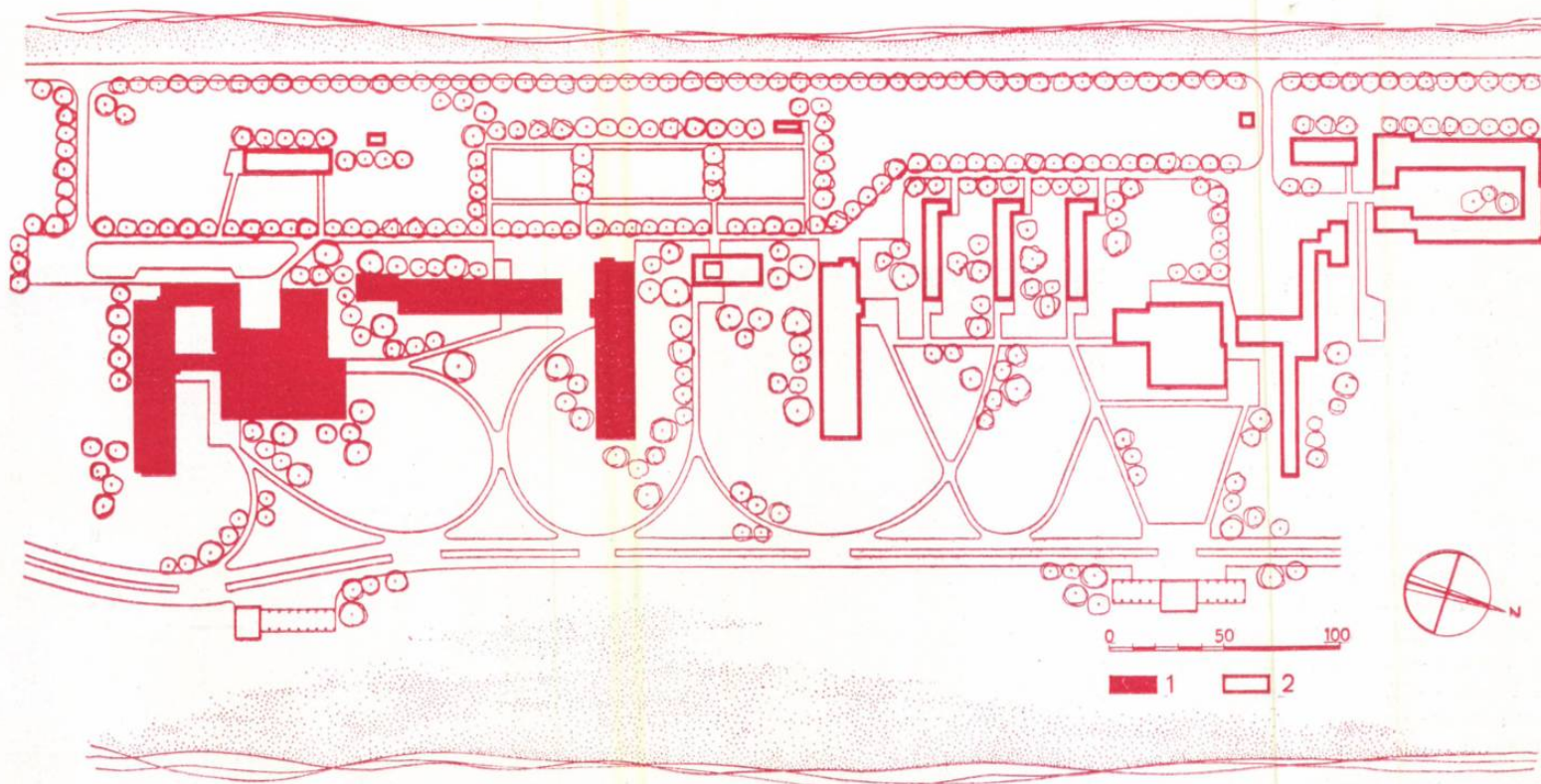
pentru grupurile sanitare și aburi sub presiune pentru bucătăria restaurantului.

La interior, camerele și coridoarele hotelurilor au fost zugrăvite în culori de apă, iar pereții holurilor au fost tratați cu tencuială de feldspat colorat. Pardoselile, atît la holuri și coridoare, cît și la camere, sînt realizate din mozaic turnat în culori diferite.

Pereții de sticlă ai restaurantului oferă o priveliște largă spre mare, iar plafonul și perețele dinspre oficiu, care sînt colorați în albastru și verde, creează o ambianță foarte plăcută și odihnitoare. De un efect deosebit sînt pereții placați cu piatră de Techirghiol, din cele două săli de mese laterale.

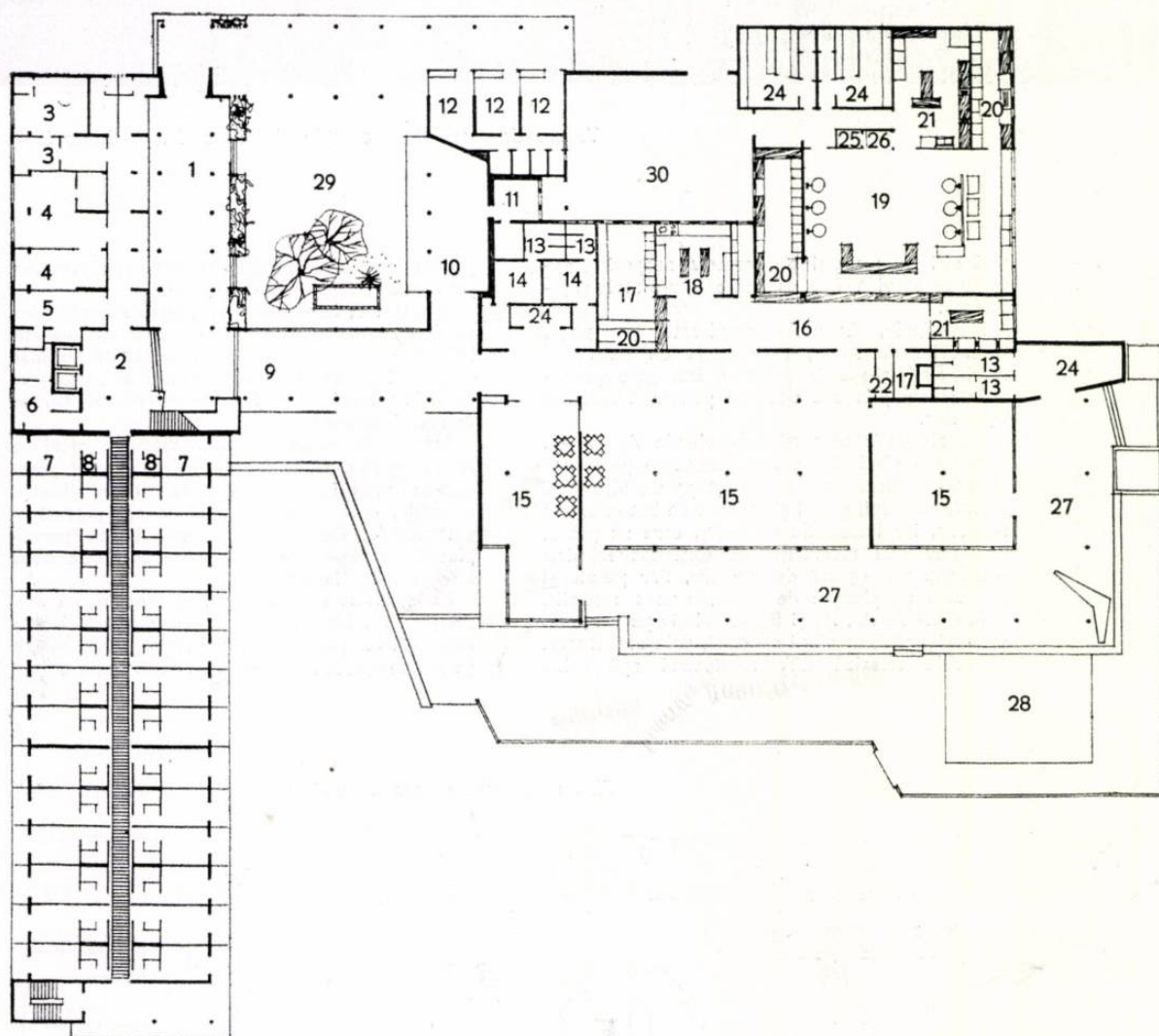
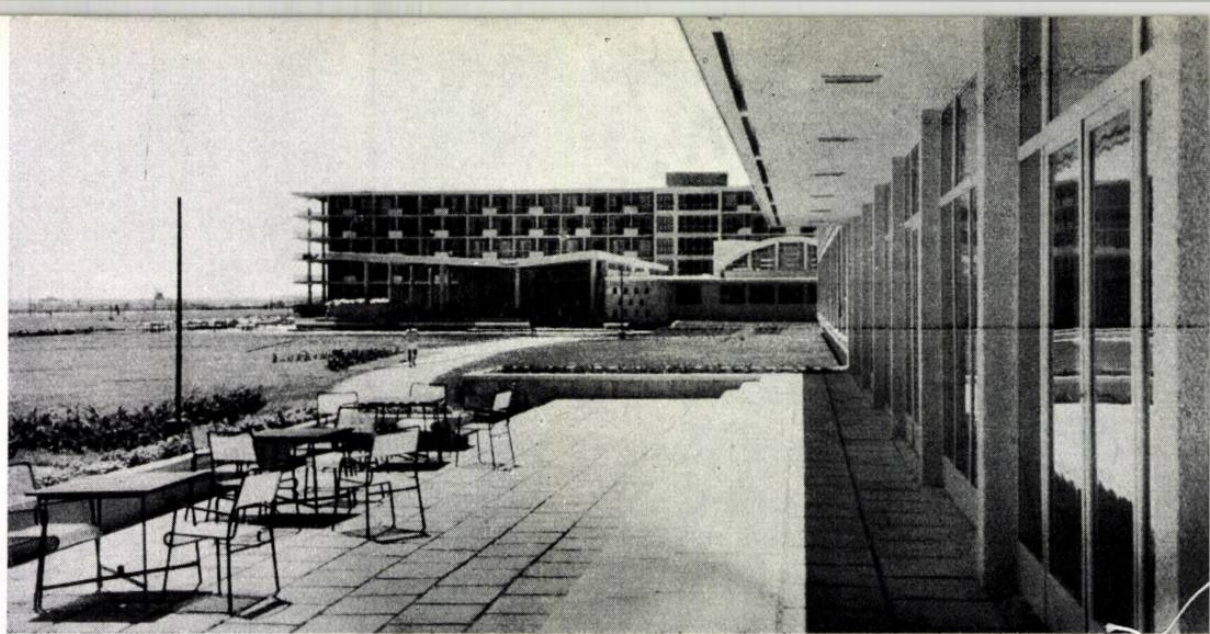
La exterior, clădirile au fost tencuite cu tencuială de feldspat, care în cîmp are culoarea naturală, iar pereții loggiilor sînt colorați diferit (la A_1 în roșu, la A_2 în verde, la B_1 în albastru etc.)

Plan de situație al complexului: 1. Etapa 1959, 2. Etapa 1960.

ETAPA I (1959)

Hotelul A₁ și restaurantul C₁

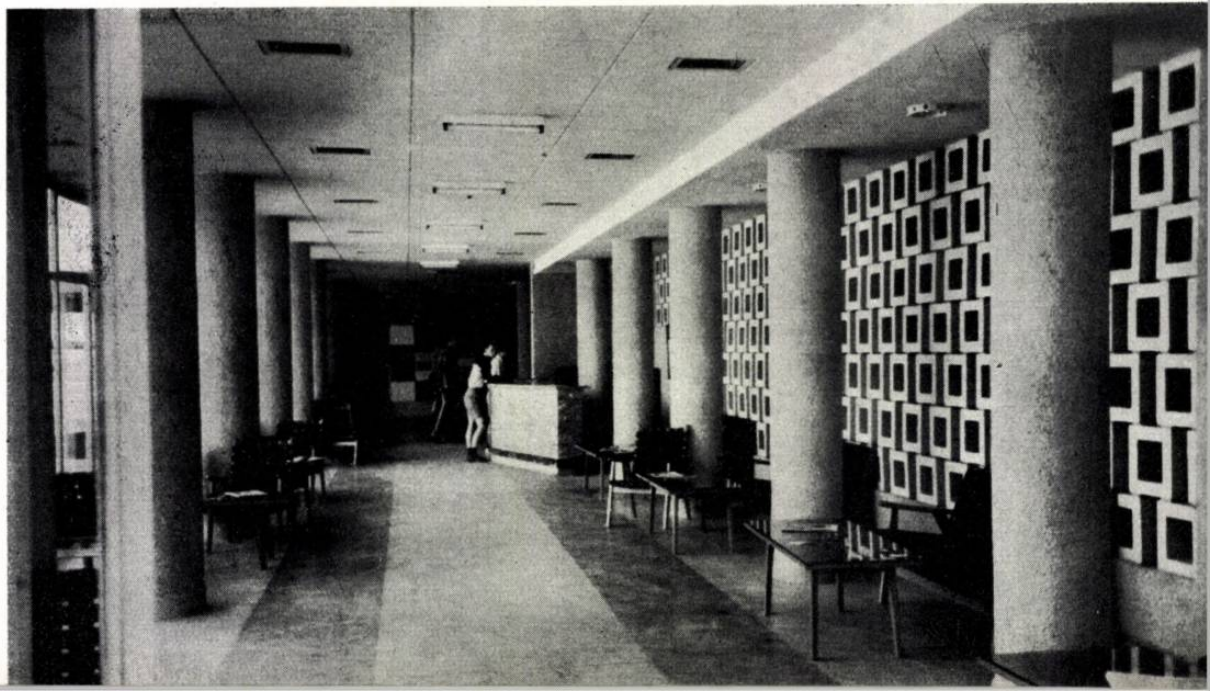

Vedere de pe terasa blocului B₁

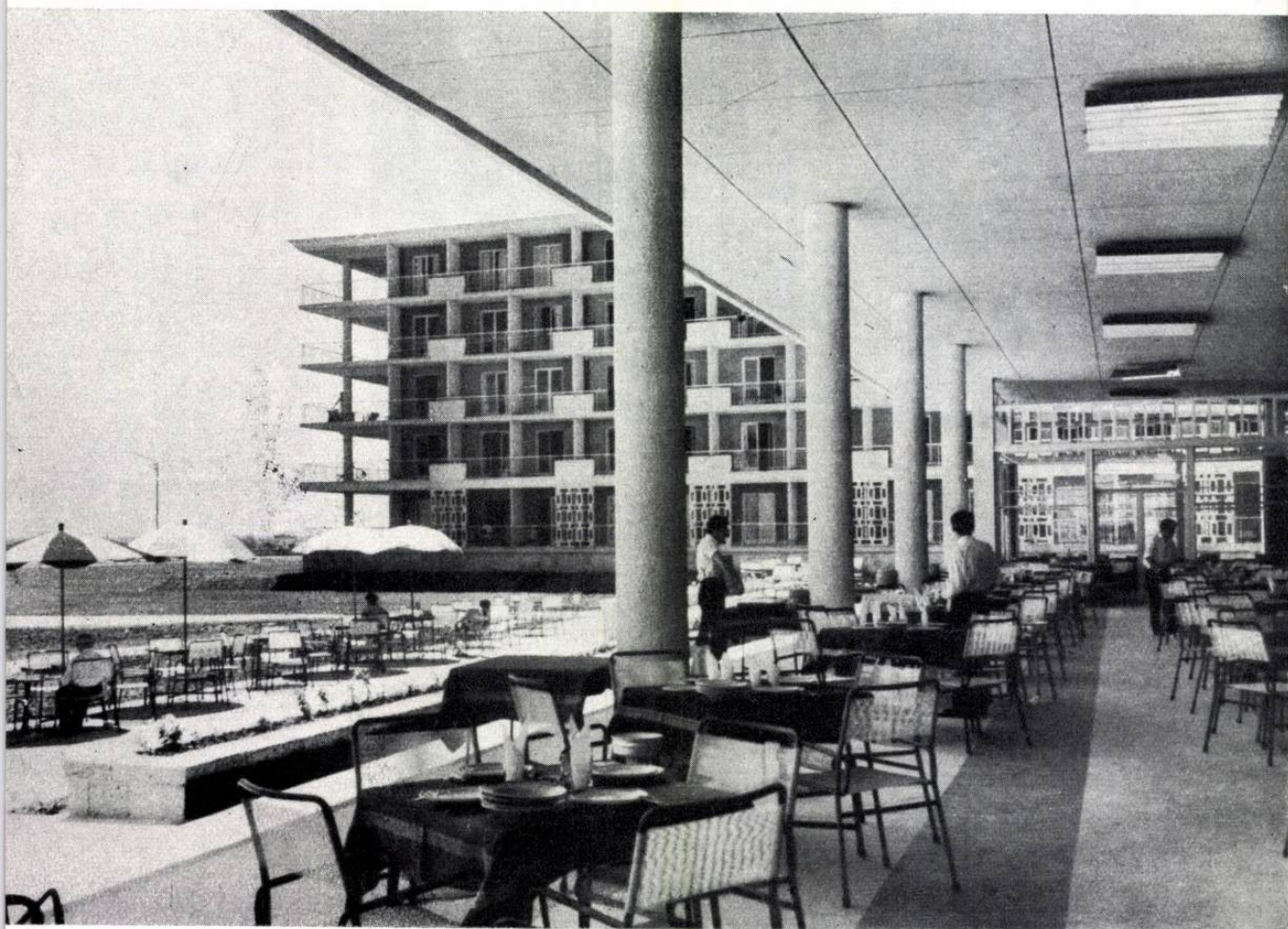
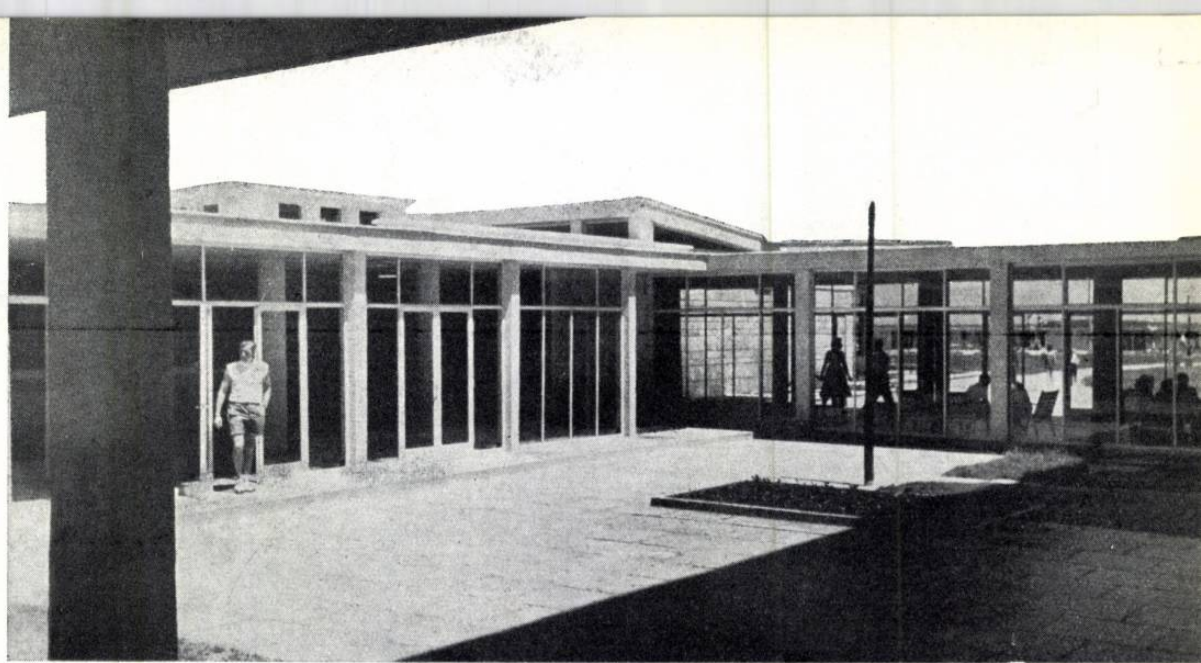
Vederea interioară a unui hol

Hotel A₁ și restaurant C₁ etapa 1959 — Plan parter

1. Salon de primire — 2. Hol
3. Birouri O.N.T. Carpați — 4. Coafor-frizeri
5. Centrală telefon
6. Oficiu — 7. Camere — 8. Grup sanitar
9. Salon — 10. Bar
11. Oficiu bar — 12. Magazine
13. W.C.-uri — 14. Sas w.c.-uri
15. Săli de mese — 16. Oficiu
17. Depozit de vinuri, pline
18. Ceai-cafea — 19. Bucătărie
20. Spălător veselă — 21. Bufet rece
22. Depozit — 23. Carmangerie
24. Vestiare — 25. Cămară de zi
26. Bucătar șef — 27. Terasă restaurant
28. Ring de dans
29. Patio — 30. Curte de serviciu

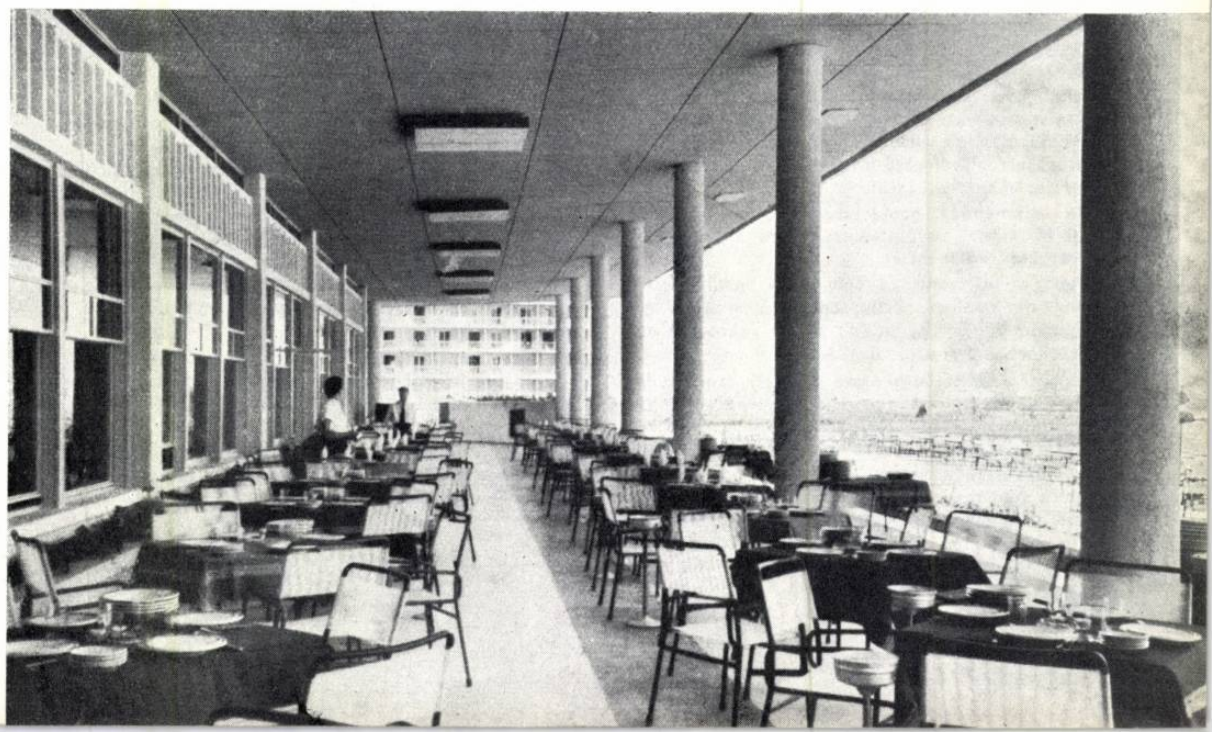

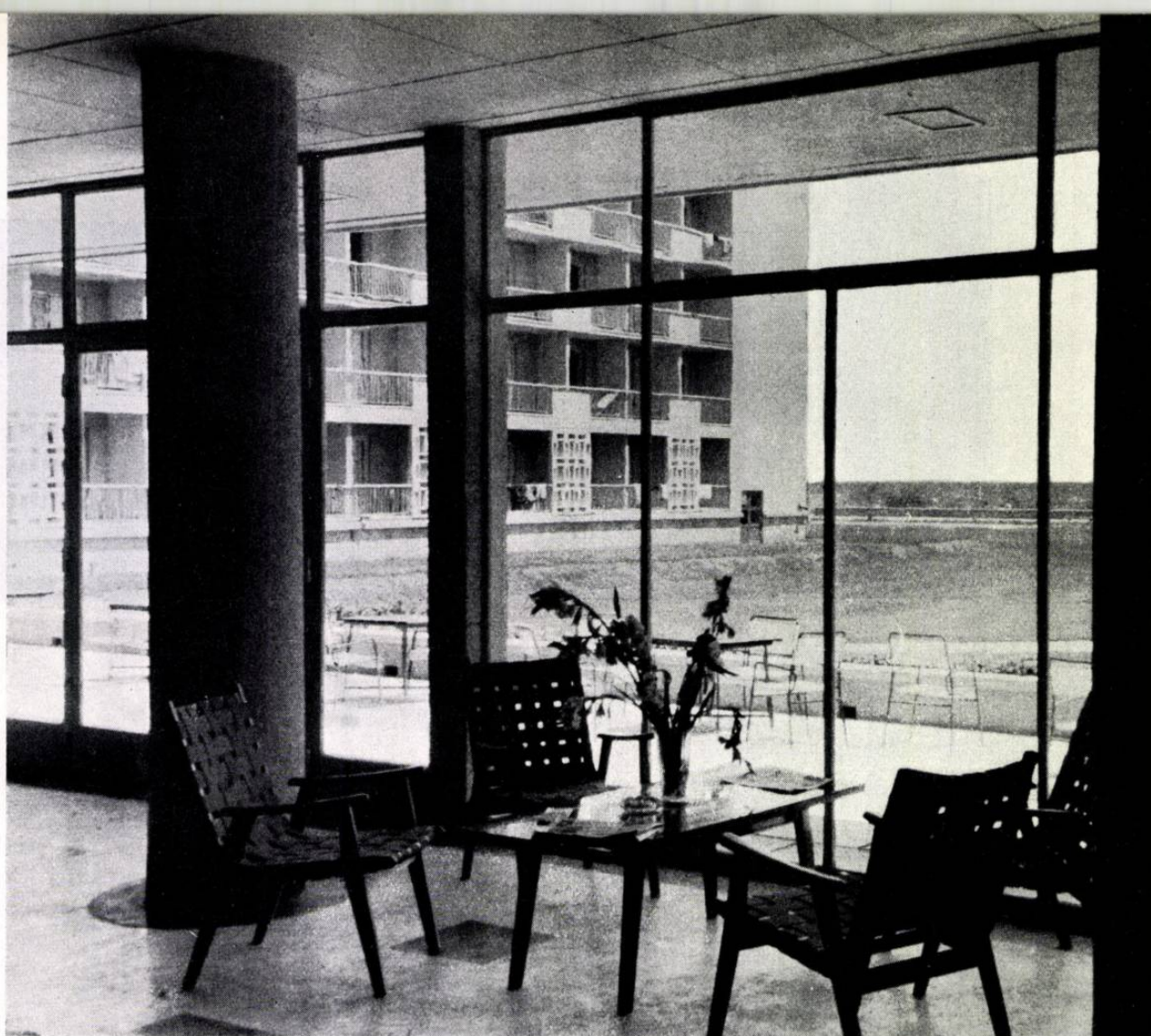
Vedere din curtea interioară

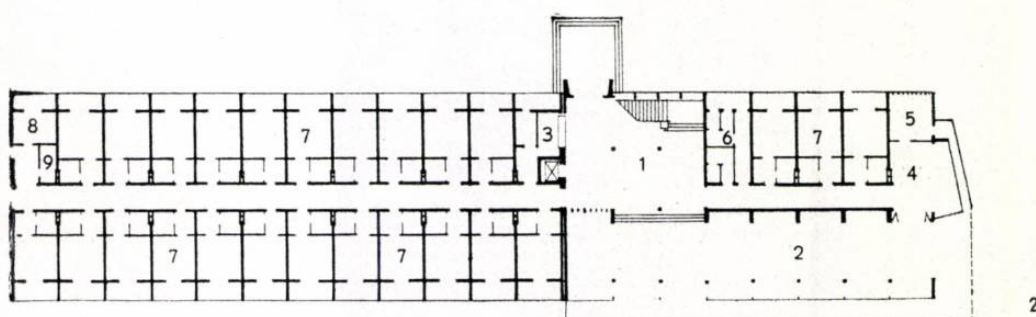
Vedere de pe terasa restaurantului spre blocul A.

Vedere de pe terasa restaurantului

1

Hotelul B₁

2

3

În completarea ansamblului de hoteluri s-a proiectat o a doua incintă, a cărei soluție diferă de cea inițială, prezentată în revista «Arhitectura R.P.R.» nr. 8—9/1958.

Această unitate, cu o capacitate de cazare de 1 380 de locuri, se compune din 5 hoteluri (A₁₂, B₂, B₃, B₄ și A₂₂), un restaurant (C₂), un grup de magazine (M), blocul gospodăresc (G) și un pavilion pentru cazarea personalului.

Considerăm că partiul ales este sensibil îmbunătățit față de prima soluție, deoarece ecranul care separa marea de lacul Siutghiol a fost înlocuit cu blocurile B₂, B₃ și B₄, dispuse perpendicular pe litoral, ceea ce permite o legătură vizuală directă între cele două elemente naturale, marea și lacul.

De asemenea, proiectarea hotelurilor B₂, B₃ și B₄ numai cu 3 niveluri va da ansamblului un caracter mai intim.

Ceea ce diferențiază cele două incinte este gradul de confort. Prin temă s-a stabilit ca hotelurile B₂, B₃, B₄ și A₂₂ să fie rezolvate cu un confort de gradul al II-lea.

Pentru a satisface această cerință, camera de hotel care are două paturi a fost rezolvată cu dimensiuni minime, 2,87 x 3,20 m, având o suprafață locuibilă de 9,20 m² sau 4,60 m²/pat. Deși suprafața camerei este cea mai redusă din câte s-au proiectat pînă în prezent pe litoral, totuși, prin plasarea dulapului și a lavoarelor în nișele create pe peretele dinspre culoar se asigură spațiul necesar unei folosiri normale a

acestei camere. Camera nu are balcon sau loggie, de aceea peretele dinspre exterior este de sticlă, pentru a mări impresia de spațiu.

De asemenea, ținând seama de confortul mai redus stabilit pentru aceste hoteluri, piesele de recepție au fost dimensionate la strictul necesar.

Finisajele au fost și ele stabilite la gradul cel mai simplu (vâruiele pe tencuială drișcuită la pereți și tavane, pardoseli de mozaic turnat etc.).

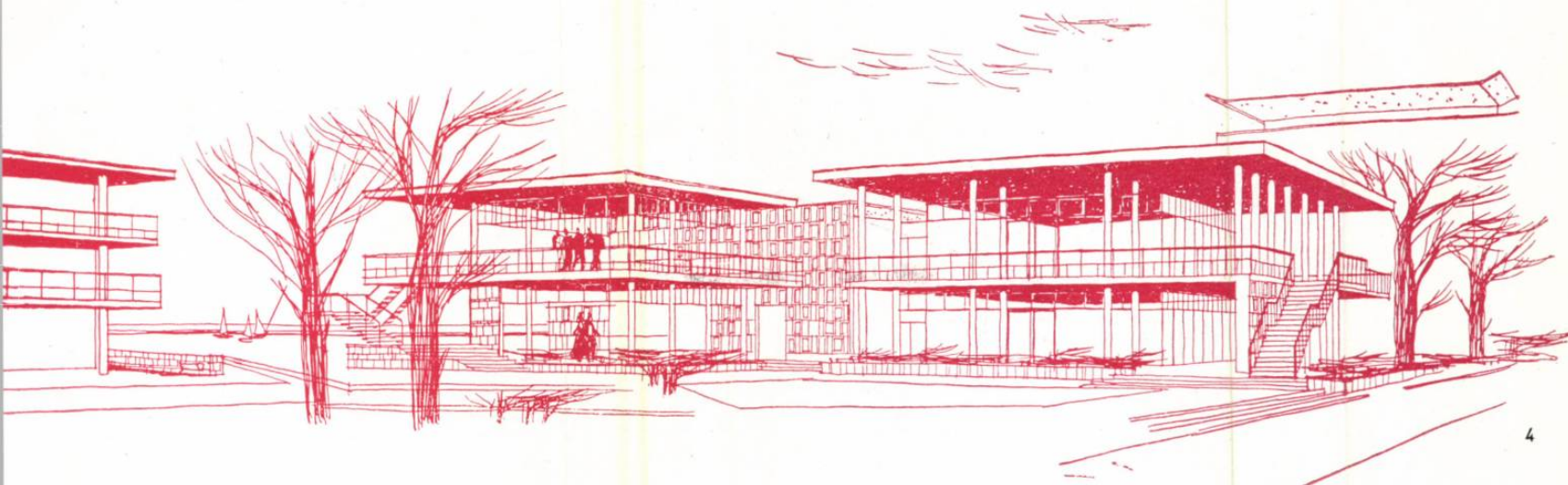
Prin soluțiile adoptate la aceste hoteluri s-a obținut o scădere considerabilă a prețului de cost pe pat. Astfel, la blocurile B₂, B₃ și B₄ prețul de cost/pat a revenit la 6 444 lei (construcții cu instalații aferente), iar la blocul A₂₂, 7 636 lei/pat. Diferența de preț se explică prin faptul că hotelul A₂₂, avînd o capacitate de 546 de paturi și 5 niveluri, a necesitat, în comparație cu blocurile B₂, B₃ și B₄ (154 de paturi fiecare), o recepție mai dezvoltată, ascensoare și un sistem constructiv mai costisitor.

Restaurantul (C₂), cu o capacitate de 1 172 de locuri în săli și terase acoperite, a fost proiectat pe două niveluri, bucătăria fiind plasată la etaj.

Sistemul constructiv și finisajele interioare și exterioare sînt aceleași ca cele folosite la clădirile din prima incintă.

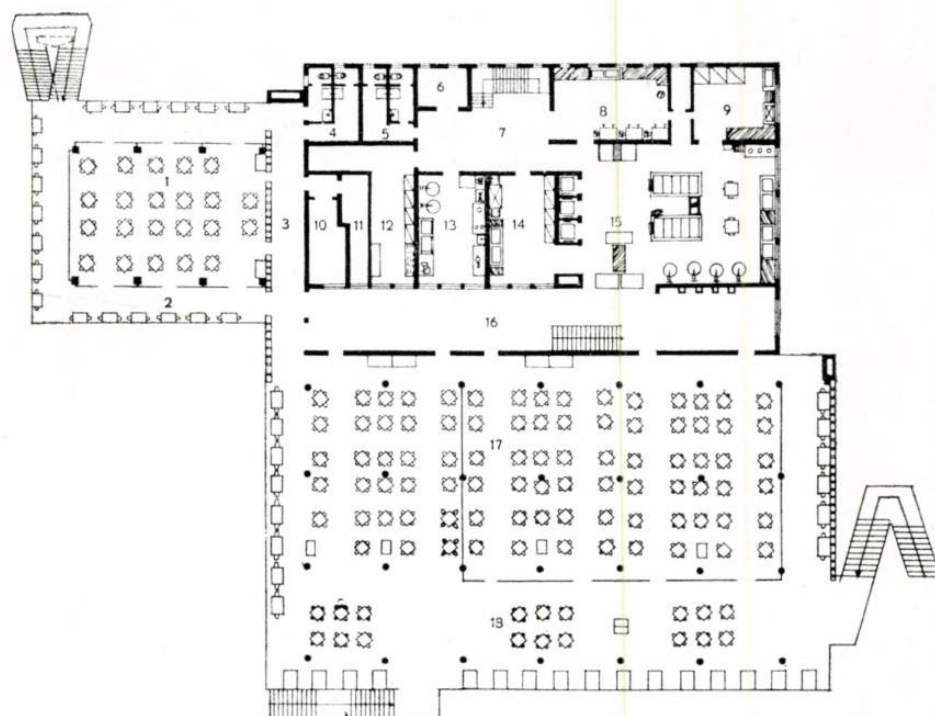

Arh. BUJOR GHEORGHIU

ETAPA a II-a (1960)

Restaurantul C₂

1 — Blocul B₁ — Vedere de interior

2 — Hotel B₁ — Plan parter

1. Hol — 2. Salon — 3. Portar — 4. Bar
5. Oficiu bar — 6. Grup sanitar — 7. Camere
8. Oficiu — 9. Rufe

3 — Hotel B₁ — Detaliu de cameră — Plan

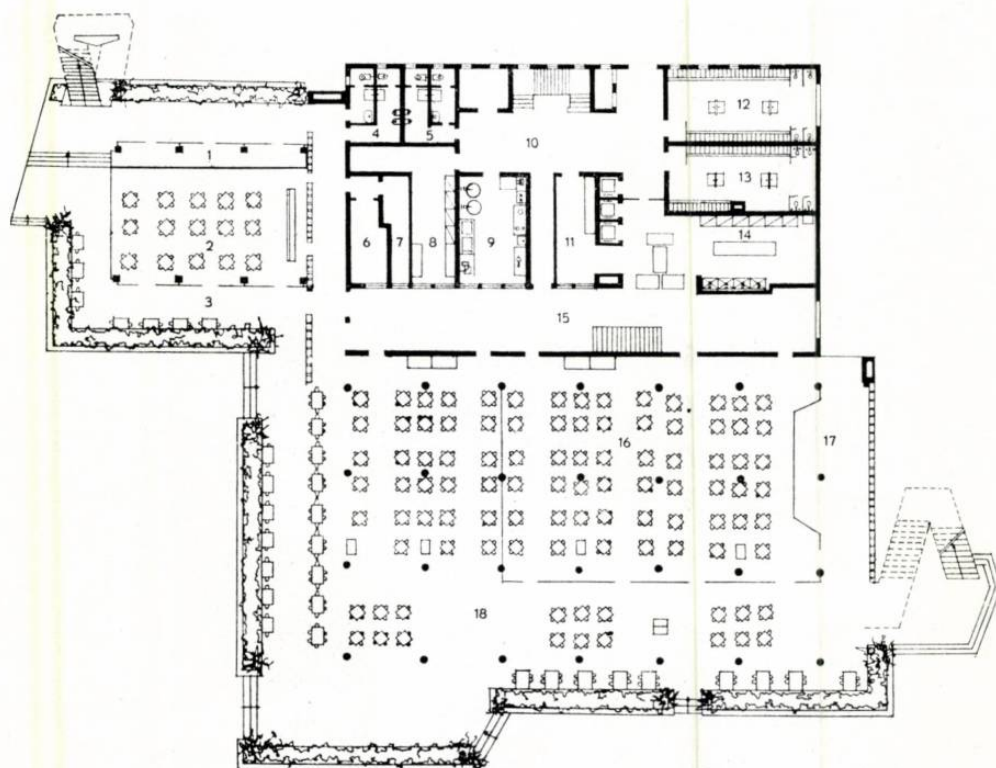
4 — Restaurant — Perspectivă

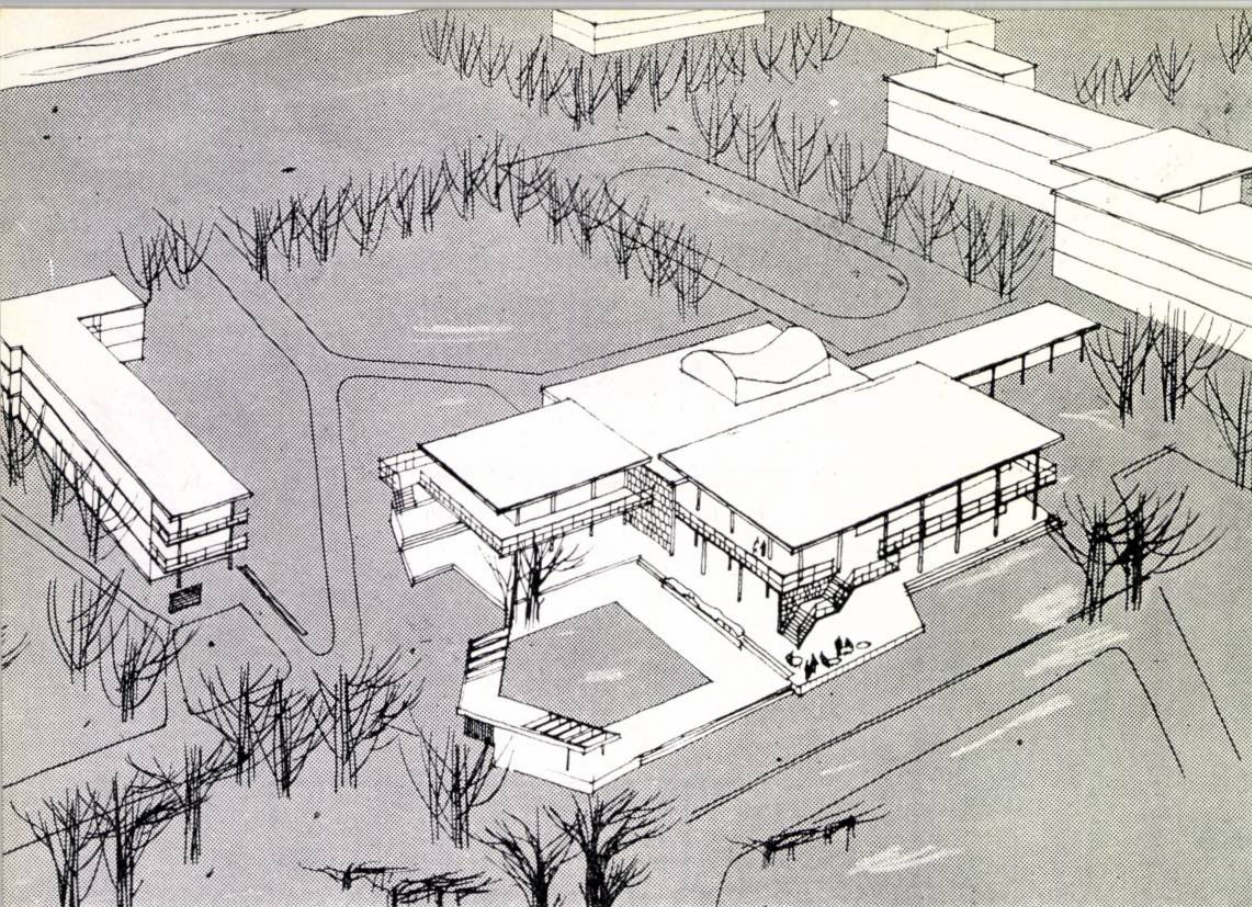
5 — Restaurant — Plan etaj

1. Sala de mese — 2. Terasă acoperită
3. Galerie — 4, 5. Grup sanitar — 6. Cămară
de zi — 7. Hol de serviciu — 8. Carmangerie
9. Spălător de vase — 10. Pîine — 11. Spă-
lător de pahare — 12. Băuturi — 13. Bucă-
tărie rece, ceai, cafea — 14. Spălător de
veselă — 15. Bucătărie — 16. Oficiu — 17. Sala
de mese — 18. Terasă acoperită

6 — Restaurant — Plan parter

1. Vestiar pentru public — 2. Sala de mese
3. Terasă acoperită — 4, 5. Grup sanitar
6. Distribuie pîine — 7. Spălător pahare
8. Băuturi — 9. Bucătărie rece — 10. Hol de
serviciu — 11. Spălător veselă — 12, 13. Vesti-
tiare personal — 14. Distribuie mîncare
15. Oficiu — 16. Sala de mese — 17. Vestiar
pentru public — 18. Terasă acoperită

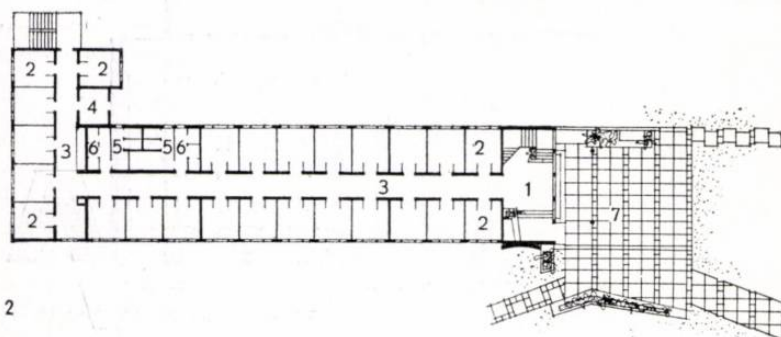

- 1 — Restaurantul C₂ — Perspectivă aeriană
- 2 — Hotel B₂ — Plan parter
 - 1. Hol — 2. Camere
 - 3. Culoar — 4. Oficiu
 - 5. W.C.-uri — 6. Dușuri
 - 7. Terasă.
- 3 — Vedere de ansamblu a complexului de odihnă — Etapa 1959
- 4 — Hotel B₂ — Detaliu de cameră — Plan

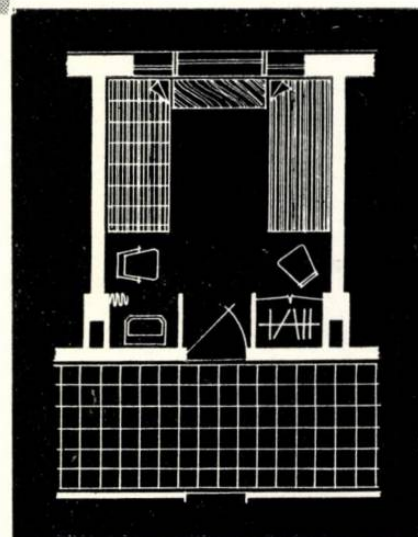
1

HOTELUL B₂, 3, 4

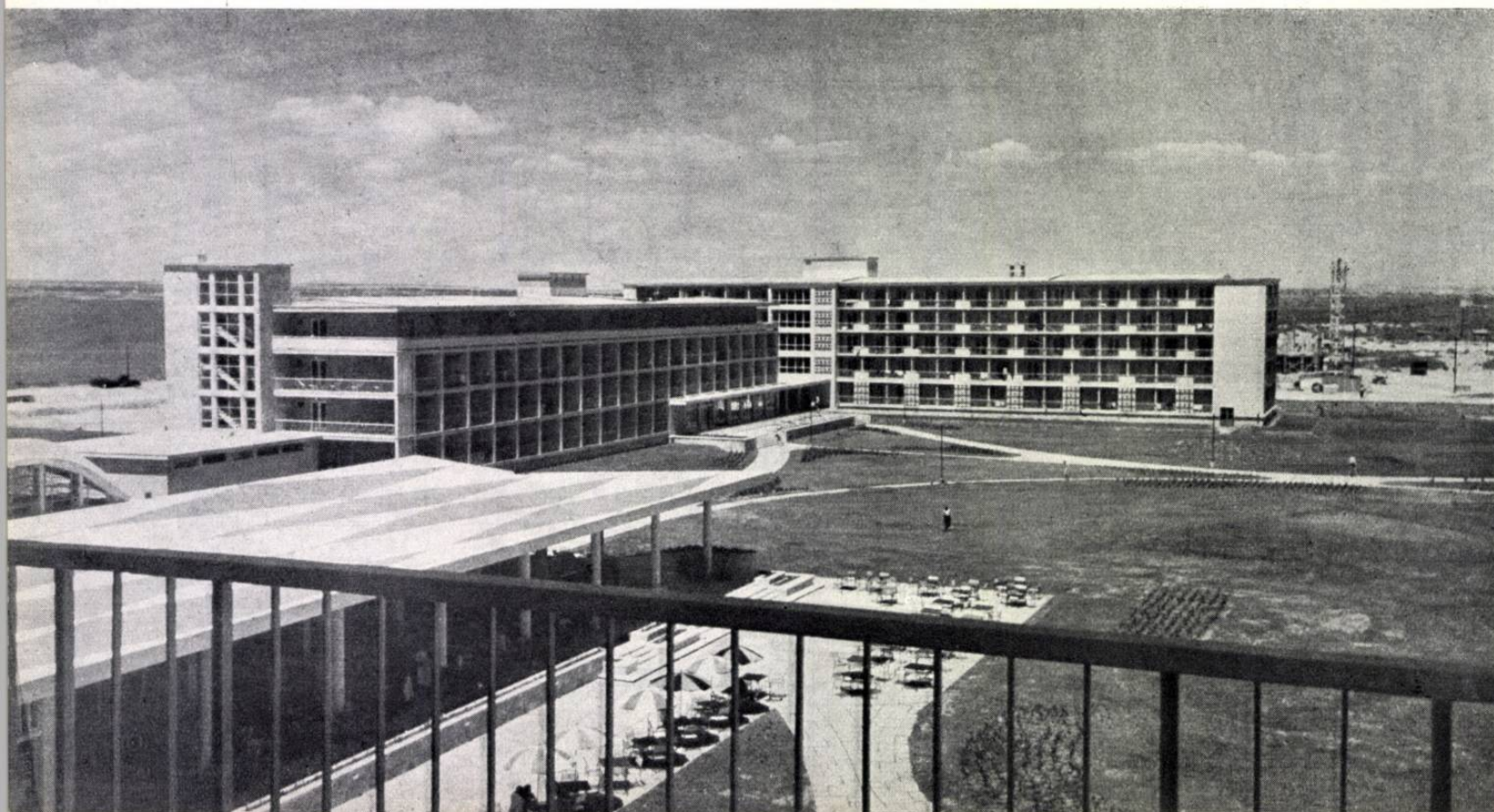

2

3

4

DISCUȚII ASUPRA CONSTRUCȚIILOR DE LOCUINȚE PROIECTATE ÎN INSTITUȚILE REGIONALE DE PROIECTARE

În zilele de 6 și 7 iulie s-au desfășurat la Casa Arhitectului din București lucrările discuției de creație « Construcții de locuințe proiectate în institutele regionale de proiectare ». La această manifestare, organizată de către Secția pentru construcții de locuințe a Uniunii Arhitecților, au participat arhitecți din institutele regionale de proiectare, precum și arhitecți și ingineri din capitală.

Concomitent cu desfășurarea discuțiilor, arhitecții din I.R.P. au vizitat șantierele cartierelor de locuințe de la Floreasca, Păsculescu-Tei, Tolstoi, Fabrica de spirt, Băneasa, șantierul noii săli a Palatului R.P.R. și locuințele din această piață.

Discuția a fost însoțită de o expoziție de proiecte și fotografii ale realizărilor I. R. P. în domeniul construcției de locuințe. Au expus material colectivele de arhitecți din institutele de proiectare din regiunile: Oradea, Bacău, Suceava, Stalin, Pitești, Craiova, Cluj, Tg. Mureș, Baia Mare și Timișoara. Proiectele expuse ilustrat activitatea bogată a arhitecților din unitățile regionale de proiectare și au constituit pentru participanții la discuții un bogat schimb de experiență.

În cadrul discuției de creație au fost expuse referate asupra activității de proiectare a construcțiilor de locuințe în regiuni, și anume: Oradea (arh. M. Stancu), Suceava (arh. A. Petruc), Pitești (arh. C. Popeșteanu), Stalin (arh. A. Erețian), Ploiești (arh. N. Popișteanu), Cluj (arh. I. Stancu), Timișoara (arh. A. Sirbu), Hunedoara (arh. V. Perceac), Constanța (arh. Gh. Dumitrașcu).

Referatele au analizat activitatea desfășurată în domeniul construcției de locuințe în regiunea respectivă, insistând asupra ansamblurilor și a înscrierii în vecinătăți, asupra aportului adus de colectivul de proiectanți la realizarea locuințelor individuale cu lot și a locuințelor în blocuri, sisteme constructive și materiale noi folosite, probleme economice, soluții specifice pentru dotări tehnico-sanitare și mobilier etc.

La discuții au luat cuvântul numeroși arhitecți din I. R. P. și arhitecți din București.

Arh. N. Novotny, arhitect șef al orașului Baia Mare, a relevat printre altele necesitatea îmbogățirii sortimentelor materialelor noi de construcții; arh. V. Lissai, arhitect șef al I.R.P. Galați, a ridicat problema necesității proiectării de blocuri înalte acolo unde terenul impune fundații costisitoare, pentru a realiza un preț de cost convenabil pentru apartamentul mediu.

Arh. A. Petruc de la I.R.P. Suceava a vorbit despre dezvoltarea orașului, în care se construiesc două combinate industriale și 1 500 de apartamente, ceea ce impune un studiu atent pentru sistematizarea acestui oraș. Arh. S. Bortnovski relevă sarcina institutelor regionale de a proiecta și locuințe rurale. Arh. L. Kiss, director al I.R.P. Oradea, a arătat unele greutăți întâmpinate în aplicarea proiectelor tip sau directive, atunci când se fac « plombări ». Aceasta a dus la întocmirea în aceste cazuri a unor proiecte unice bazate pe principiile proiectelor directive.

Arh. C. Popeșteanu, director al I.R.P. Pitești, a accentuat că ideea călăuzitoare în activitatea arhitecților este de a da locuințe ieftine, frumoase și confortabile, reducându-se prețul de cost, lucru care se poate obține printr-o strînsă colaborare între proiectant, beneficiar și executant. Pentru stimularea construirii de apartamente cit mai bune, recomandă să se organizeze concursuri regionale sau pe țară. De asemenea, el a propus să se pornească o întrecere între I. R. P. pentru cel mai bun apartament, la prețul cel mai redus.

Arhitectul șef al Regiunii Autonome Maghiare, A. Havas, a cerut I.P.C.T. urgentarea elaborării unor proiecte tip și directive pentru blocuri cu magazine la parter, care să fie amplasate în centrul orașului. A propus de ase-

menea trecerea proiectării de locuințe particulare tot în cadrul I.R.P., acestea fiind necesar să se încadreze corect în ansamblul orașului.

Arh. C. Rado, menționind saltul calitativ pe care-l înfățișează, atît proiectele expuse, cit și referatele citite, a insistat asupra importanței și realizărilor obținute de institutele regionale de proiectare, ale căror cadre sînt în mare majoritate formate din arhitecți tineri.

Au mai luat cuvîntul ing. M. Weintraub, care a accentuat asupra rezultatelor bune ce se obțin acolo unde există o strînsă colaborare între institutul de proiectare și trustul regional de construcție, colaborare care dă posibilitatea de a reduce prețul de cost prin întrebuintarea materialelor locale, prin reducerea manoperei, prin organizarea șantierului, prin reducerea consumului specific de materiale etc.

Atît din referatele citite, cit și din discuțiile purtate a reieșit în mod categoric că în urma plenarelor comitetelor regionale de partid și a Hotărîrii Plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 activitatea de construcții de locuințe a luat un mare avînt în întreaga țară.

Referitor la activitatea I. R. P., prima concluzie care se desprinde este o creștere remarcabilă a calității proiectării, în comparație cu anul trecut. Aceasta se referă, nu numai la proiectarea propriu-zisă, ci și la preocupările pentru problemele cele mai importante ale reducerii costului și ale tehnicii construcției. Aceasta dovedește creșterea calității colectivelor de muncă din aceste institute. Arhitecții au colaborat mulțumitor cu ceilalți tehnicieni din I. R. P. în vederea rezolvării principalelor probleme de tehnică și a detaliilor constructive, în scopul reducerii costului și al îmbunătățirii confortului.

De asemenea, trebuie remarcate realizările obținute în institutele regionale de proiectare prin grija de a asigura confortul cerut în cadrul limitelor de cost indicate de Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958.

La I.R.P. Timișoara, de exemplu, se fac studii pentru a se menține apartamentul sub 40 000 lei, mărind suprafața locuibilă prin reducerea grosimii zidurilor și compensarea valorii de izolare termică prin materiale noi locale (orez beton). Au mai apărut preocupări asemănătoare la I.R.P. Stalin, I.R.P. Oradea, I.R.P. Cluj etc.

Din discuții a reieșit aportul important adus de I.P.C.T. prin elaborarea proiectelor directive, proiecte care au reprezentat un sprijin important pentru proiectanții din țară, îndeosebi în prima perioadă după înființarea institutelor regionale. Aceste proiecte, unificînd diferite puncte de vedere asupra locuinței, constituie o documentație de bază la îndemîna tinerilor arhitecți proiectanți, documentație care imprimă un grad remarcabil de tehnicitate.

În privința materialelor — o altă problemă de mare importanță în construcția de locuințe — a reieșit că rezultatele nu sînt încă suficiente. Prin înființarea unității centralizate I.S.C.A.S., rezultatele vor fi mai sigure.

În privința sprijinului pe care organele centrale de arhitectură îl acordă I.R.P., s-a propus îmbunătățirea metodelor de îndrumare ale noului Comitet de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistemizare, corespunzătoare cu noile condiții ale activității de proiectare. S-a propus trimiterea în institutele regionale a unor cadre bine pregătite, care să îndrume și să ajute activitatea locală, prin participare personală la această activitate.

O dată cu creșterea numerică și calitativă a unităților regionale de proiectare se remarcă și necesitatea îmbunătățirii activității filialelor și cercurilor Uniunii Arhitecților din provincie.

Discuția de creație « Construcții de locuințe proiectate în I.R.P. » s-a dovedit a fi o manifestare pozitivă, care va ajuta la îmbunătățirea activității colectivelor de arhitecți din aceste institute.

EXPOZIȚII

Între 25 iulie și 9 august a fost deschisă la Casa Arhitectului «Expoziția proiectelor de diplomă, promoția 1959» ale absolvenților Institutului de arhitectură «Ion Mincu» din București.

Expoziția a fost organizată de Institutul de arhitectură «Ion Mincu» împreună cu Uniunea Arhitecților din R.P.R.

Deschiderea expoziției s-a făcut în dimineața de 25 iulie într-un cadru festiv; au participat reprezentanți ai M.C.M.L., ai Ministerului Învățământului și Culturii, ai C.S.C.A.S., ai Institutului de arhitectură «Ion Mincu», Uniunii Arhitecților, precum și numeroși studenți și absolvenți.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de arh. T. Benedek, decan al Institutului de arhitectură «Ion Mincu». A luat apoi cuvîntul arh. A. Moiescu, secretar al Uniunii Arhitecților din R.P.R.

Cu ocazia împlinirii a 15 ani de la eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist, Uniunea Arhitecților din R.P.R. și filialele sale din țară au organizat o serie de expoziții ilustrînd realizările din domeniul arhitecturii și construcției în cei 15 ani de la eliberare.

La Institutul de arhitectură «Ion Mincu» din București, C.S.C.A.S. împreună cu U.A. au organizat expoziția «Arhitectura în R.P.R., 1944—1959».

Expoziția a fost deschisă în ziua de 20 august într-un cadru festiv; au participat tovarășii din conducerea M.C.M.L., C.S.C.A.S., U.A., precum și numeroși arhitecți.

Acad. prof. arh. D. Marcu, președintele Uniunii Arhitecților, a rostit un cuvînt de deschidere.

Expoziția a cuprins fotografii și machete ale realizărilor din domeniul arhitecturii și construcțiilor din cei 15 ani.

În ziua de 21 august s-a deschis la Casa Arhitectului o expoziție cuprinzînd fotografii ale construcțiilor industriale, social-culturale și locuințe realizate în patria noastră în cei 15 ani care au trecut de la eliberare.

Două expoziții volante cuprinzînd panouri cu fotografii «Construcții noi pe litoralul Mării Negre» și «Arhitectura în R.P.R., 1949—1959», au fost organizate de către Uniunea Arhitecților, cu ocazia sărbătoririi zilei de 23 August, în piața Universității din București.

Filialele Uniunii Arhitecților din orașele Stalin, Ploiești și Deva au organizat în orașele respective cîte o expoziție ilustrînd realizările din domeniul arhitecturii și construcțiilor; expozițiile au cuprins un bogat material fotografic.

ADUNARE FESTIVĂ ÎN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST

În ziua de 21 august, la ora 19,30, a avut loc la Casa Arhitectului din București o adunare festivă închinată celei de a XV-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. prof. arh. D. Marcu, președinte al U.A., după care arh. A. Moiescu, secretar al U.A., a trecut în revistă realizările din domeniul arhitecturii în cei 15 ani.

A urmat un program artistic la care și-au dat concursul artiștii: Nicolae Brancomir, Petre Ștefănescu-Goangă, Valentin și Ștefan Gheorghiu, Magda Ianculescu și Irina Răchiteanu.

La adunare a participat un numeros public, arhitecți și invitați ai U.A.

DISCUȚIE DE CREAȚIE

În ziua de 14 august a avut loc la Casa Arhitectului discutarea proiectului de program al «Concursului pentru piața Unirii din București».

După citirea proiectului de program pentru acest concurs au urmat discuții pe marginea programului și propuneri ale participanților. În urma acestei discuții, programul concursului a fost completat și definitivat.

CONCURS PENTRU SISTEMATIZAREA PIEȚEI UNIRII DIN BUCUREȘTI

Comitetul executiv al Sfatului Popular al Capitalei și Uniunea Arhitecților din R.P.R. au organizat un concurs public de idei pentru sistematizarea pieței Unirii din București și a zonei limitrofe.

Programul concursului prevede că:

Această piață va fi, din punctul de vedere al circulației, un important nod în care converg: artera nord-sud, artera nouă est-vest, artera Splaiului Dimboviței, magistralele principale, precum și celelalte artere mai mici.

Firul de circulație al tramvaielor de pe artera nord-sud va fi deviat parțial pe arterele paralele spre est, parțial pe firul Dimboviței, pe artera nord-sud circînd numai troleibuse.

Caracteristic pentru circulație și pentru rezolvarea ei sînt următoarele date: o circulație solemnă, ocazională, care va duce din partea de nord a orașului spre Marea Adunare Națională (colina Patriarhiei) rezolvarea, în cadrul acestei zone, a încreșcărilor multiple ale mijloacelor de circulație în comun, nord-sud, est-vest, sud-est-vest și sud-est-nord-vest; o circulație grea pe splaiurile Dimboviței și pe artera nouă est-vest.

Concurenții vor putea propune mijloacele și felul de rezolvare a circulației cum vor crede de cuviință.

Clădirile principale care urmează să fie păstrate și puse în valoare în noua rezolvare urbanistică sînt: zona arheologică a Curții Vechi — Hanul lui Manuc, Așezămintele Brîncovenesti, colina Patriarhiei cu accesul ei și eventual cu noi amenajări necesare unei integrări urbanistice; clădirile înalte existente pe bdul 1848.

Concurenții vor ține seama de planșul peste Dimbovița, care nu poate fi nici plantat cu arbori, nici construit. De asemenea, vor ține seama de demolările ce le vor găsi necesare pentru rezolvarea circulațiilor și crearea cadrului urban; să se exprime scara orașului și personalitatea lui prin tipul de rezolvare și prin caracterul arhitectural al cadrului corespunzător contemporaneității noastre socialiste.

Ansamblul pieței Unirii va trebui să cuprindă următoarele clădiri: blocuri de locuințe cu apartamente pe toate nivelurile, în afară de parter și parțial parter și mezanin care vor fi rezervate pentru zona comercială, un monument al Unirii, căruia concurenții trebuie să-i indice amplasamentul, și alte dotări care vor fi socotite necesare.

Celor mai bune proiecte selecționate la concurs li se vor decerna următoarele premii:

- un premiu I în valoare de lei 18 000
- un premiu II în valoare de lei 12 000
- un premiu III în valoare de lei 10 000
- 3 mențiuni în valoare de lei 5 000 fiecare.

Proiectele premiate și menționate devin proprietatea Sfatului popular al Capitalei, care le va utiliza cum va crede de cuviință.

PREMIILE FONDULUI DE ARHITECTURĂ PE ANUL 1959

1. Premiile Fondului de Arhitectură pe anul 1959 se vor acorda celor mai bune proiecte elaborate în unități socialiste de proiectare în perioada noiembrie 1958 — octombrie 1959 și a căror executare a fost, în linii generale, terminată la data acordării premiilor. Pot fi premiate și lucrările a căror proiectare a început mai devreme, dar a continuat și în perioada amintită. Nu vor fi luate în considerare proiectele care au mai fost prezentate spre premiere în anii precedenți. De asemenea, nu vor fi luate în considerare proiectele neexecutate, cu excepția planurilor, schițelor sau studiilor de sistematizare a orașelor și teritoriilor avizate favorabil de D.A.U. În schimb, proiectele ansamblurilor vor fi luate în considerare numai dacă executarea lor a fost terminată în linii generale pînă la 30 octombrie 1959.

Pot fi propuse spre premiere proiecte de construcții de orice fel, elaborate de arhitecți membri și candidați ai U.A., individual sau în colective.

În acest din urmă caz, premiile vor fi acordate numai membrilor și candidaților U.A. autori ai lucrărilor, independent de contribuția altor persoane; aceștia din urmă, nefiind membri ai F.A., nu vor putea beneficia sub nici o formă de aceste premii.

2. Premiile vor fi acordate pe baza selecționării proiectelor propuse spre premiere de către conducerea unităților de proiectare cu acordul biroului filialei sau cercului U.A. respectiv. Proiectele propuse spre premiere vor fi depuse la Sectorul de studii și documentare al U.A. (str. Episcopiei nr. 9) pînă la data de 26 octombrie 1959 ora 14,30 (proiectele trimise din provincie trebuie să ajungă la destinație la aceeași dată).

După această dată nu se admite sub nici un motiv depunerea altor proiecte.

Proiectele depuse trebuie să fie complete, atît în privința numărului de piese, cît și în privința gradului de elaborare (conform instrucțiunilor în vigoare). De asemenea, se vor anexa proiectelor fotografii și alte documente (memorii scrise, indici economici etc.) din care să rezulte stadiul de execuție și caracteristicile lucrării. Proiectele depuse vor fi însoțite de o adresă scrisă și semnată de conducerea unității de proiectare și avizată de biroul filialei sau cercului, prin care se vor propune proiectele respective spre premiere, cu argumentarea corespunzătoare.

Adresa va cuprinde și numele autorului (autorilor) proiectelor, precum și locul în care ele au fost realizate, pentru a putea fi cercetate de juriu la fața locului.

3. Proiectele propuse vor fi selecționate și premiate de un juriu de judecată numit de conducerea Uniunii.

Juriul va selecționa proiectele propuse spre premiere, ținînd seama de calitățile lor, confirmate în cadrul execuției lucrărilor. Se stabilește ca criteriu general de apreciere a proiectelor, rezolvarea judicioasă a funcțiunii, pe baza unui cost cît mai redus. De asemenea, construcțiile realizate trebuie să aibă un aspect cît mai frumos.

Juriul va acorda celor mai bune lucrări, premii în valoare totală de lei 45 000, sumă care va fi repartizată după cum urmează:

- a) 20 000 lei pentru cele mai bune 2—3 lucrări de valoare;
- b) 25 000 lei pentru celelalte lucrări.

Împărțirea sumelor de la aliniata a și b se lasă la latitudinea juriului, care va aprecia ținînd seama de calitatea lucrărilor propuse spre premiere. Juriul este în drept să acorde mai puține premii decît valoarea sumelor indicate mai sus, dacă calitatea lucrărilor propuse nu este satisfăcătoare.

Premiile se acordă de Fondul de Arhitectură.

După publicarea lor, hotărîrile juriului devin definitive și executorii.

informații u. i. a.

COMISIA ECHIPAMENTULUI SPORTIV

Prima reuniune a Comisiei Echipamentului Sportiv a avut loc anul acesta între 3 și 7 iunie, la Varșovia.

Discuțiile care au avut loc în cadrul acestei reuniuni au scos în evidență necesitatea practicării sportului — ca element indispensabil sănătății morale și fizice a societății — cît și datorită colectivității și a Comisiei Echipamentului Sportiv de a asigura în măsura posibilităților sprijinul necesar practicării sporturilor în funcție de climă, obiceiuri etc.

Totodată, Comisia a examinat proiectul de anchetă pregătit de secția poloneză, pentru care a ales un grup de lucru ce va definitiva acest document și a acceptat oferta secției italiene de a organiza viitoarea reuniune la Roma, locul Jocurilor Olimpice din 1960.

Tema principală pentru viitoarea reuniune va fi: echipamentele sportive cu mai multe întrebunătăți.

БУХАРЕСТ 1459—1959

Арх. Х. Майку — 500 лет документального существования города Бухарест (стр. 2) В этом году Бухарест отмечает 500 лет со дня, когда наименование его впервые встречается в дарственной грамоте.

Нелегко установить причины возникновения «Града Бухареста» и точный год его рождения. Достоверно известно только, что в 1465 году город этот уже настолько развился, что господарь Влад Цепеш возвел его в степень «стольного города» — господарской резиденции.

В дальнейшем, благодаря своей функции, город продолжал неуклонно развиваться. Строились княжеские дворцы, боярские палаты, церкви, а рядом с ними множилось и бедное лачуги бедноты; это придавало городу хаотический характер. Город рос и вместе с ним росли и развивались ремесла.

Особенно пышный расцвет познал Бухарест в XVIII веке. Население его быстро увеличивалось. Город менял свой облик. Появлялись новые постройки. Усиливается контраст между боярством и неимущими слоями населения.

Первые признаки капиталистического строя в Румынии относятся к концу XVIII и началу XIX века. Порожденный феодальным укладом, капиталистический способ производства постепенно устанавливается в экономике страны, определяя дальнейшее развитие города.

Облик города постепенно меняется: из восточного, почти турецкого он превращается в более или менее европейский город. Появляются первые фабрики, а вокруг их — лачуги рабочих. Благодаря той важной роли, которую он теперь играет в жизни страны, Бухарест становится свидетелем, а подчас и колыбелью революционных движений.

В 1848 году, в дни буржуазно-демократической революции, бухарестские жители участвуют в изгнании князя Бибеску из господарского дворца и принимают новую конституцию на Филаретовом поле, которое с тех пор называется Полем Свободы, а в 1859 году, благодаря борьбе масс, в том же Бухаресте избирается господарем Александру Ион Куза (что и определяет Объединение княжеств Валахии и Молдовы).

Первые рабочие кружки и организации возникают в Бухаресте. Параллельно с ростом промышленной мощи города растет и рабочий класс.

Лучшие участки застраиваются принадлежащими буржуазии особняками, а рабочие продолжают ютиться в тесноте, вокруг фабрик или на окраине города. Период между двумя мировыми войнами ознаменован целым рядом боевых действий рабочего класса, направленных против капитализма. Площадь им. 13 декабря, Железнодорожные мастерские, Каля Гривцей были свидетелями борьбы румынского пролетариата за лучшую жизнь, а сегодня стали подлинными памятниками истории рабочего движения в нашей стране.

Установившийся в Румынии народно-демократический строй вместе с столицей страны унаследовал и все проблемы, вытекающие из ее анархического развития, характерного для капитализма. Недостаток жилищной, неудовлетворительность городского благоустройства, как и низкая численность школ, театров и больниц, с первых же лет явились для наших партий и правительства серьезными задачами.

Жилищное строительство в Бухаресте было организовано на основе наметок общего эскизного проекта планировки. Построены жилые кварталы в районах Флоряска, Букурештий Ной, Ферентарь, на Проспекте Труда, в районах Ватра Луминоаса, Кэцелу и на магистрали, носящей название Шосяуа Джурджулуй. Крупные магистрали города коренным образом изменяют свое лицо.

За истекшие со дня освобождения Румынии 15 лет, столица страны обогатилась значительным числом театров, кинотеатров, библиотек и домов культуры. Вокруг промышленных предприятий построены клубы, дома-читальни, библиотеки, спортивные залы, ясли и детские сады для детей рабочих и служащих.

В области медицинского обслуживания населения созданы новые поликлиники, амбулатории и диспансеры, больницы. В области спорта Бухарест вправе гордиться своими многочисленными спортивными базами и сооружениями, как, например: стадион им. 23 Августа, комплексная спортивная база «Динамо», большой спортивный зал Флоряска и т.д.

Таким образом, 500-летие его существования застает Бухарест помолодевшим, цветущим, с такими широкими перспективами и условиями развития, о каких нельзя было и мечтать в прошлом.

НОВЫЕ ЖИЛЫЕ ДОМА В БУХАРЕСТЕ

Арх. Т. Риччи — ЖИЛЫЕ ДОМА НА УЛИЦАХ ИМ. М. ГОРЬКОГО и Л. ТОЛСТОГО (стр. 16). На незастроенных площадках по улицам М. Горького и Л. Толстого построен ряд жилых домов, которые должны были включиться в общий режим и специфику района, что и было достигнуто путем трактовки фасадов с наличием лоджий и балконов, а также и благодаря их небольшому объему (1—2 этажа) и свободному размещению на стройплощадке.

Ансамбль строился в две очереди. В первую очередь вошли многоквартирные дома на улице М. Горького. Это здания линейного типа Д — Д₁ (2,2,3,3) и типа точка Фа (2,2,2,3) — (автор арх. Л. Гарча), которые применялись прежде в районе Северная Флоряска и были улучшены в порядке вторичного использования.

Во второй очереди были построены многоквартирные дома типа Б и В, спроектированные Бухарестским проектным институтом (авторы арх. Т. Риччи, М. Дима и К. Теодореску).

Трактровка объемов и фасадов позволяет последним двум типам домов лучше включаться в общий характер района.

Достигнутые показатели — технические и себестоимости — хорошие: это первые дома, построенные Бухарестским проектным институтом в 1958 году, в которых себестоимость квартиры не превышает 40.000 лей.

Архитекторы Н. Кепеш, С. Жульман — АНСАМБЛЬ ЖИЛЫХ ДОМОВ И РАБОЧИХ ОБЩЕЖИТИЙ НА ДРУМУЛ МУРГУЛУЙ (стр. 22) Комплекс на Друмул Мургулуй должен обеспечить расквартирование рабочих строителей; он изучался в соответствии с общим проектом планировки района Балта Алба, где намечено построить в будущем примерно 25.000 квартир со всеми необходимыми придатками. С точки зрения композиции преследовалось создание стройного ансамбля, имеющего самостоятельный характер, до начала работ по расширению. Проектированы 3 общежития (5 этажей каждый) общей вместимостью 1.600 человек (бессемейных), которые будут помещаться в комнатах, рассчитанных на 4 кровати, место для умывальника и индивидуальных шкафов; 2 пятиэтажных дома с комнатами для бессемейных (вместимостью 520 человек) и 5 — четырехэтажных домов-точек на 80 квартир (360 человек), из которых 40 квартир с двумя комнатами и удобствами и 40 — с двумя комнатами, жилой кухней (Wohnküche) и удобствами. Благодаря разнообразию проектированных типов можно будет обеспечить широкие и разнообразные возможности расквартирования. В этих новых домах смогут разместиться 2500, а если считать и 2 общежития, построенные в 1957 г., — 2900 человек. С целью сделать ансамбль более приятным на вид и добиться большего разнообразия, для домов использованы различные цвета и предусмотрены зеленые зоны. Ансамбль строится и будет закончен к концу 1959 года.

АНСАМБЛИ ДЛЯ ОТДЫХАЮЩИХ НА ПОБЕРЕЖЬЕ

Арх. К. Лэзереску — ЦЕНТР ОТДЫХА ЭФОРИЯ 2 (стр. 25) Новый ансамбль домов отдыха, построенный в Эфории, — крупнейший из всех созданных до сих пор ансамблей такого рода. Он обеспечивает размещение 2000 отдыхающих.

Избранным решением предусмотрено построить шесть павильонов с центральным коридором и комнатами по обе стороны. Все комнаты, направленные на юг и запад, оснащены лоджиями, которые предохраняют от знойных солнечных лучей.

Все остальные службы сгруппированы в строительном ансамбле, в котором основным элементом является ресторан, расположенный на месте пересечения набережной с шоссе и дорогой Констанца — Мангалия. Здесь в одном единственном объеме с двумя ярусами расположены помещения, выполняющие 4 функции: столовая, ресторан, магазины и службы. Ресторан занимает открытый нижний этаж; в нем, в помещении, которое может быть по желанию открытым или закрытым, находится терраса-сад, с которой пять лестниц и площадки доступа ведут в находящуюся на втором этаже столовую. Тут же размещен бар, платформа для танцев и эстрада для оркестра. Столовая расположена на первом этаже; в нее входят 4 небольших зала вместимостью 120 человек каждый и еще один зал больших размеров — на 260 мест. В помещении столовой стены стеклянные, с открывающимися створками.

Что касается служебных помещений, на втором этаже расположены буфетные, кухня, кондитерская и отдельные подсобные помещения, а на первом этаже — общие склады, холодильники, комната для приготовления, фабрика льда и буфетные ресторана.

Кроме обычных строительных систем на этой стройке впервые в нашей стране использовались и новые строительные материалы и элементы, применение которых объясняется с одной стороны тем, что они приятны для глаза, а с другой стороны, что они позволяют сберечь средства.

Арх. Б. Георгиу — АНСАМБЛЬ ДЛЯ ОТДЫХАЮЩИХ, СОЗДАНИЙ НАЦИОНАЛЬНЫМ БЮРО ТУРИЗМА «КАРПАЦ» В МАМАЙЕ (стр. 41) На Мамайском перешейке, отделяющем Черное море от озера Сюттиол, проектируется строительство курортного ансамбля, рассчитанного на 2500 отдыхающих. Выбор места, для этого ансамбля оправдывается исключительно благоприятными для солнечных и морских ванн, природными условиями мамайского пляжа, а также и широкими возможностями, которые озеро Сюттиол предоставляет для водного спорта.

Избранная строительная характеристика разрешила заданную тему путем создания двух групп, соответствующих с функциональной точки зрения двум самостоятельным единицам расквартирования.

В первую группу входят 3 больших отеля и ресторан, рассчитанные в общей сложности на 1111 человек. Этот ансамбль был построен во время кампании работ 1958—1959 года и сдан в пользование в июне этого года.

Вторая группа, вмещающая 1380 человек, включает 5 гостиниц, ресторан, группу магазинов, хозяйственный корпус и павильон для расквартирования обслуживающего персонала. Расположение гостиниц перпендикулярно к побережью обеспечивает непосредственную зрительную связь между двумя чрезвычайно интересными природными элементами — озером Сюттиол и Черным морем.

Осуществлению комфорта 2-й степени способствуют и минимальные размеры приемных комнат.

Благодаря принятым при строительстве этих гостиниц решениям, достигнуто значительное снижение себестоимости каждого места.

Внутренняя отделка стен в отелях выполнена водяными красками, штукатурка — из цветного полевого шпата. Полы будут выполнены из разноцветной мозаики.

Снаружи штукатурка выполнена из полевого шпата натурального цвета, а при отделке лоджий — различных цветов (красный, зеленый, синий и т.д.)

ХРОНИКА (стр. 49) включает «Дискуссию по вопросам жилищного строительства по проектам областных проектных институтов», сведения о деятельности Союза Архитекторов, а также и информацию, полученную от Международного Союза Архитекторов.

BUCAREST 1459 — 1959

H. Maico, architecte — LES 500 ANNÉES D'EXISTENCE DOCUMENTAIRE DE LA VILLE DE BUCAREST (p. 2) Bucarest fête cette année 500 ans depuis que les chroniques du temps attestent son existence.

Les causes de l'apparition du Bourg de Bucarest, ainsi que l'année exacte où il fut érigé sont difficiles à établir. Toutefois, il est certain qu'en 1465 le bourg s'était développé dans une telle mesure que le prince Vlad Țepeș l'éleva au rang de résidence princière.

Peu à peu, grâce à sa fonction, Bucarest continua à se développer. On y bâtit des palais princiers, des maisons de boiars, des églises, et à côté de celles-ci, on vit grandir le nombre des taudis des pauvres gens, la ville prenant un aspect chaotique. Le développement de la ville fut aussi suivi par le développement des métiers.

Le XVIIIe siècle amène un grand développement de la ville de Bucarest. Sa population s'accroît rapidement. La ville modifie son apparence. De nouvelles bâtisses paraissent ainsi que de nombreuses églises de pierre. Le contraste entre les boiars et les couches pauvres de la population s'accroît.

La fin du XVIIIe siècle et le commencement du XIXe marquent le début du capitalisme en Roumanie.

Bucarest change d'apparence, passant de l'aspect oriental, turque, à un aspect plus ou moins européen. Les premières fabriques font leur apparition et autour d'elles, les taudis des ouvriers. Grâce à l'importance acquise à l'intérieur par son développement, Bucarest a été le témoin et parfois le berceau des mouvements révolutionnaires.

En 1848 pendant la révolution bourgeoise-démocratique, les habitants de Bucarest participent à l'action de chasser le prince Bibesco du palais princier et ils reçoivent la nouvelle constitution sur le champ de Filaret, qui porte depuis le nom de champ de la Liberté; en 1859, toujours à Bucarest, grâce aux luttes menées par les masses des habitants, Alex. I. Cuza est élu prince.

Les premiers cercles et organisations ouvriers prennent naissance à Bucarest. La classe ouvrière s'accroît en même temps que la force industrielle de la ville.

Les bons terrains sont occupés par les villas de la bourgeoisie, les ouvriers continuant à vivre dans des taudis autour des fabriques ou dans les faubourgs. La période d'entre les deux guerres mondiales se caractérise par une série d'actions de lutte de la classe ouvrière contre le capitalisme. La place 13 Décembre, les Ateliers des chemins de fer, la Calea Griviței, ont connu des moments de la lutte du prolétariat roumain pour une vie meilleure, devenant aujourd'hui de vrais monuments de l'histoire du mouvement ouvrier de Roumanie.

Le régime démocratique populaire instauré en Roumanie a hérité la capitale du pays avec les problèmes dus à son développement anarchique, spécifique du capitalisme. Le manque d'espace d'habitation, les installations techniques-édilitaires déficientes, le manque d'écoles, de théâtres et d'hôpitaux ont été des problèmes à résoudre pour notre parti et gouvernement dès les premières années.

La construction de logements dans la ville de Bucarest a été organisée d'après l'esquisse du plan général d'aménagement. On a construit des logements dans les quartiers Floreasca, Bucureștii Noi, Ferentari, Boul. Muncii, Vatra Luminoasă, Cățelu et sur la chaussée Giurgiului. Les grandes avenues de la ville vont aussi changer d'aspect.

Pendant les 15 ans depuis la libération, la capitale du pays s'est enrichie avec un nombre important de théâtres, cinémas, bibliothèques et maisons de culture. Des clubs, maisons de lecture, bibliothèques, salles de sports, crèches et jardins d'enfants ont été bâtis autour des entreprises industrielles.

Dans le domaine de l'assistance sanitaire, des nouvelles cliniques, dispensaires et hôpitaux ont fait leur apparition. Dans le domaine des sports, Bucarest peut être fier de ses nombreuses constructions et bases sportives comme: le stade 23 August, le complexe sportif Dinamo, la salle de sports Floreasca etc.

Son 500e anniversaire trouve donc Bucarest plus jeune, plus prospère, avec des perspectives et des conditions de développement inconcevables dans son passé.

NOUVEAUX LOGEMENTS À BUCAREST

T. Ricci, architecte — LOGEMENTS, RUE M. GORKI ET L. TOLSTOI (p. 16) Une série de blocs de logements ont été bâtis sur les terrains libres des rues M. Gorki et L. Tolstoi; ces bâtiments devaient s'intégrer dans le spécificité général du quartier, ce qui a été réalisé en traitant les façades avec des loggias et balcons, ainsi que par le volume réduit (1—2 étages) et par l'emplacement plus libre sur le terrain.

L'ensemble a été réalisé en deux étapes. La première étape comprend les blocs sis rue M. Gorki. Ce sont des blocs de type linéaire D—D₁ (2,2,3,3) et de type point Fa (2,2,2,3) (auteur: L. Garcia, architecte) utilisés antérieurement dans le quartier Floreasca-Nord et améliorés lors de leur réutilisation.

Dans la seconde étape, on a réalisé les blocs de type B et C élaborés à l'Institut Proiect-București (auteurs: T. Ricci, M. Dima et C. Teodoresco, architectes).

La manière dont on a traité les volumes et les façades donne à ces deux derniers types de blocs la possibilité de mieux s'inscrire dans le caractère général du quartier.

Les index techniques et de coût sont bons, ces blocs étant, pour 1958, les premiers logements réalisés à l'Institut Proiect-București à un prix de revient de moins de 40000 lei par appartement.

N. Kepes, S. Julman, architectes — ENSEMBLE DE LOGEMENTS ET FOYERS OUVRIERS SITUÉ DRUMUL MURGULUI. (p. 22) Le complexe Drumul Murgului est destiné à héberger les ouvriers du bâtiment et il a été étudié en fonction du plan général d'aménagement du quartier Balta Albă où l'on prévoit la construction à l'avenir d'environ 25000 appartements avec tout le confort nécessaire. La composition a eu comme but la création d'un ensemble homogène qui ait un caractère indépendant jusqu'au commencement des travaux d'extension. On a élaboré le projet de 3 foyers — rez-de-chaussée et 4 niveaux — avec une capacité totale de 1600 personnes (célibataires), hébergées dans des chambres à 4 lits avec des espaces prévus pour le lavabo et des armoires individuelles; 2 blocs de garçonnières avec rez-de-chaussée et 4 niveaux pour 520 personnes et 5 blocs point avec rez-de-chaussée et 3 niveaux comprenant 80 appartements (360 personnes), dont 40 appartements à 2 pièces et annexes et 40 appartements à 2 pièces, cuisine habitable (Wohnküche) et annexes. Par la diversité-même des types de projets on pourra faire face à une gamme variée de possibilités d'hébergement. Les nouvelles constructions pourront abriter 2500 personnes et, en tenant compte aussi des 2 foyers existants érigés en 1957, environ 2900 personnes. Pour l'agrément et la variété dans la plastique des façades on a fait usage de couleurs différentes et l'on a prévu l'aménagement d'espaces verts. L'ensemble est en train d'être exécuté et il sera terminé jusqu'à la fin de l'année 1959.

NOUVEAUX ENSEMBLES DE REPOS SUR LE LITORAL

C. Lazaresco, architecte — LE CENTRE DE REPOS EFORIE II (p. 25) Le nouvel ensemble de maisons de repos bâti à Eforie est le plus grand du genre réalisé jusqu'à présent et il assure l'hébergement de 2000 visiteurs.

La solution choisie a prévu la construction de 6 pavillons d'hébergement avec couloir central et chambres des deux côtés. Toutes les chambres orientées vers le Sud et l'Ouest ont été complétées avec des loggias qui les protègent contre la chaleur du soleil.

Toutes les fonctions ont été groupées en un ensemble de bâtiments dont l'élément principal est formé par le restaurant placé au carrefour du boulevard de corniche avec la route Constanța—Mangalia. Un seul volume à 2 niveaux comprend 4 fonctions: la cantine, le restaurant, les magasins et les services. Le restaurant comprend le rez-de-chaussée complètement ouvert, groupant dans un espace unique, tantôt couvert, tantôt découvert, une terrasse-jardin d'où commencent les 5 escaliers et les rampes d'accès vers les salles-à-manger de l'étage. Cet espace comprend le bar, le plateau de danse et le podium de l'orchestre. La cantine se trouve à l'étage et elle comprend 4 petites salles à 120 places chacune et une grande salle à 260 places. Les salles-à-manger ont des murs en verre à fenêtres mobiles.

Dans le groupe de service, les offices, la cuisine, la pâtisserie et certaines annexes ont été installées à l'étage et les dépôts généraux, les dépôts frigorifiques, les préparations, la fabrique de glace et les offices du restaurant, au rez-de-chaussée.

En dehors des systèmes de construction habituels, l'on a fait usage sur ce chantier, pour la première fois chez nous, de quelques éléments de construction et matériaux nouveaux, introduits pour leur aspect agréable et l'économie réalisée.

B. Gheorghiu, architecte — ENSEMBLE DE REPOS «O.N.T. CARPATI» À MAMAIA (p. 41) Un complexe de repos à 2500 lits a été élaboré sur l'isthme Mamaia qui sépare la Mer Noire du lac Siutghiol. L'emplacement de cet ensemble est justifié par les conditions naturelles uniques offertes par la plage de Mamaia pour la cure de bains de soleil et de mer, ainsi que pour les sports nautiques qui peuvent être pratiqués dans les meilleures conditions sur le lac Siutghiol.

Le parti choisi a résolu le thème donné par la création de deux enceintes correspondant comme fonction aux deux unités indépendantes d'hébergement.

La première enceinte, comprenant trois grands hôtels et un restaurant, avec une capacité totale de 1111 lits, a été bâtie pendant la campagne de construction 1958—1959 et mise à la disposition du public au mois de Juin 1959.

La seconde enceinte, à 1380 lits, comprend 5 hôtels, un restaurant, un groupe de magasins, le bloc de services et un pavillon pour l'hébergement du personnel. La situation des hôtels, perpendiculaires sur le littoral, permet une vue directe sur les deux éléments naturels de grand intérêt: le lac Siutghiol et la Mer Noire.

Grâce aux solutions adoptées pour ces hôtels, on a réussi à réaliser une réduction considérable du prix de revient par lit.

À l'intérieur, les hôtels sont peints avec des couleurs d'eau et les murs des hôtels ont été maçonnés avec du feldspath de couleur; les planchers seront réalisés en mosaïque de différentes couleurs.

À l'extérieur, les bâtiments ont été maçonnés en feldspath de couleur naturelle sauf pour les loggias, qui ont différentes couleurs (rouge, vert, bleu, etc.).

La CHRONIQUE (p. 49) comprend des « Discussions sur les constructions de logements élaborés par les instituts départementaux pour l'établissement de projets », des nouvelles de l'activité de l'Union des Architectes, ainsi que des informations de l'U.I.A.

ARHITECTURA R P R

ORGAN AL UNIUNII ARHITECȚILOR DIN R.P.R.

REDACȚIA : BUCUREȘTI, STRADA EPISCOPIEI Nr. 9 — TEL. 13.98.80
ABONAMENTELE SE POT FACE NUMAI LA:
— UNIUNEA ARHITECȚILOR DIN R.P.R. — ADMINISTRAȚIA REVISTEI
BUCUREȘTI, STRADA EPISCOPIEI Nr. 9 — TEL. 14.76.02.

Lei 15

I. P. 4, București

E 1689

ARHITECTURA R.P.R.

ANUL VII • Nr. 6 (61) • NOIEMBRIE-DECEMBRIE • 1959

ARHITECTURA R.P.R.

6

1959

ORGAN AL UNIUNII ARHITECȚILOR DIN R.P.R.

Colegiul de redacție:

Conf. arh. M. Alifanti, arh. M. Bercovici, arh. M. Caffé, prof. arh. M. Locar, ing. A. Lupescu, arh. M. Melicson, arh. C. Moșinski, arh. Gh. Pavlu, conf. arh. G. Petrașcu

Redacția: București — Raionul I. V. Stalin — Str. Episcopiei Nr. 9 — Tel. 13.98.80

ANUL VII — Nr. 6 (61) NOIEMBRIE — DECEMBRIE 1959

Urbanism

2 Critica de arhitectură și criticii arhitecți

5 Arh. C. Moșinski
Studii pentru reconstrucția căii Victoriei

12 Arh. C. Lăzărescu
Reconstrucția orașului Mangalia

24 Arh. M. Dima
Concursul pentru centrul civic al orașului Ploiești

30 Conf. arh. M. Alifanti, arh. Gh. Pavlu, arh. M. Caffé
Cartierul de locuințe Băneasa

Proiectarea tip

36 Arh. Al. Costinescu
Studiu pentru tipizarea fabricilor de pâine de 12, 20 și 30 t/24h

40 Arh. Aurelia Teodorescu, arh. C. Borcea
O proiectare mai economică a grădinițelor de copii

Teoria arhitecturii

44 Arh. A. Obrazțov
Conceptii învechite și căutări novatoare în creația arhitecților sovietici

Mobilier

46 Arh. M. Enescu
Vizitînd expoziția de noi propuneri de mobilier

Cronica

51 Arh. J. Făinaru
Expoziția de sfîrșit de an a Școlii tehnice de arhitectură și construcția orașelor din București

53 Din activitatea Uniunii Arhitecților din R.P.R.

54 Sumar general pe anul 1959

CRITICA DE ARHITECTURĂ ȘI CRITICII ARHITECȚI

Un articol publicat în *Scînteia* * a ridicat din nou, cu acuitate, problema criticii literare și artistice, condamnd tonul apologetic folosit încă de unii critici și subliniind rolul însemnat pe care trebuie să-l aibă critica în dezvoltarea literaturii și artei noastre, ca exponent al opiniei publice, al intereselor și cerințelor estetice ale poporului.

Apreciind critica literară și artistică ca un important instrument în lupta ideologică, partidul nostru a combătut întotdeauna, atît «scăderea spiritului critic, tendințele de complimentare reciprocă, de tîmîiere, cît și critica negativă, distructivă, schimbul neprincipial de invective».

Referindu-se la o serie de cazuri concrete, articolul atrage atenția asupra unor lipsuri serioase ce se manifestă în critică, în special pe linia slabei exigențe față de operele analizate, a acoperirii lor cu elogii și superlative, a înlocuirii analizei serioase, științifice, cu o înșiruire goală de atribute, într-un limbaj ditirambic, apologetic. În felul acesta dispăre însuși scopul principal al criticii, care este acela de a analiza atît părțile pozitive, cît și cele negative, de a pătrunde complex esența operei, dezvăluindu-i cele mai profunde aspecte, fără a ascunde nici părțile ei nerealizate, ajutînd în felul acesta creația și pe creatori să pășească mereu înainte, înlăturînd lipsurile și scăderile, perfecționîndu-se și desăvîrșindu-se.

Critica este absolut necesară creației; fără critică sau cu o astfel de critică lipsită de seriozitate, poate lua naștere o atmosferă de satisfacție de sine, un spirit de tîmîiere reciprocă cu totul neprielnic creației.

Critica literară și de artă «trebuie să se caracterizeze prin obiectivitate științifică, prin consecvență ideologică și prin seriozitate» se spune în articol. Critica trebuie să se exercite, nu numai în analiza unor lucrări proaste, deoarece «cercetarea științifică, exigentă, a lucrărilor de valoare e de natură să scoată în evidență tot ce este reușit, să atragă atenția asupra a ceea ce autorul n-a izbutit încă să realizeze și astfel să ajute pe creatorul de artă talentat să meargă înainte».

«N-ar strica — se spune mai departe — să ia criticii exemplu de la organizațiile de partid, de la colectivele de oameni ai muncii din întreprinderile socialiste; există oare vreo analiză a activității — în orice sector și împrejurări oricît de festive — în care alături de succese să nu fie arătate și lipsurile, obiectivele care mai trebuie atinse?»

Articolul a fost pe larg comentat în presă, prilejuind numeroase analize și luări de poziție.

Considerînd pe drept cuvînt că articolul din *Scînteia* are contingențe și cu situația din domeniul criticii de arhitectură, colegiul de redacție al revistei noastre a discutat în ultimele sale ședințe acest articol, implicațiile sale în domeniul arhitecturii și sarcinile ce decurg din acestea pentru colegiu, colectivul redacțional și colaboratorii revistei.

Colegiul și-a însușit aprecierea făcută de biroul Uniunii Arhitecților, și anume că revista nu este decît într-o mică măsură un organ de îndrumare și analiză a problemelor arhitecturale, ca urmare a faptului că ea nu dezbate profund, în spirit critic, problemele fundamentale și lucrările arhitecturale principale din țara noastră, mulțumindu-se cu simpla lor prezentare descriptivă.

Colegiul a constatat că revista nu-și îndeplinește decît parțial sarcinile, enunțate astfel în primul său număr apărut acum 6 ani:

«Revista noastră trebuie să devină un organ viu al schimbului de experiență, o tribună deschisă pentru lupta de opinii, pentru desfășurarea criticii și autocriticii legate de problemele creației, pentru evidențierea și popularizarea succeselor noii noastre arhitecturi»...

... «Mijlocul cel mai important prin care revista va contribui la îndeplinirea acestei sarcini îl constituie prezentările critice de lucrări și proiecte; analiza realizărilor din domeniul arhitecturii trebuie să evidențieze calitățile lor pozitive și să critice cu îndrăzneală deficiențele, ajutînd pe arhitecții creatori să le învingă»...

... «Generalizînd experiența practică de proiectare și construcție, în paginile revistei să fie clarificate problemele principale ale arhitecturii; o sarcină de mare răspundere a revistei este participarea la studiul științific al teoriei și istoriei arhitecturii»...

Cu toată claritatea cu care aceste obiective erau expuse, numai unele dintre ele au fost atinse în acești ani, ceea ce a făcut ca revista noastră — cu toate progresele realizate în ultimul timp — să rămînă încă mai mult o culegere de proiecte de arhitectură decît un organ de orientare, în care să-și găsească loc cele mai vii și mai dezbătute probleme ce frămîntă azi pe arhitecți.

«Arhitectura R.P.R.» este singura publicație de arhitectură din țară și unul din principalele mijloace puse la dispoziția arhitecților pentru dezbateră temeinică a problemelor profesionale, pentru analiza creațiilor de arhitectură și înlăturarea lipsurilor existente.

Străduințele colectivului redacțional pentru îndeplinirea sarcinilor ce revin revistei au avut ca rezultat îmbogățirea treptată a tematicii, creșterea nivelului tehnic și grafic, asigurarea unei selecții corespunzătoare a lucrărilor prezentate.

Totuși — cu excepția cîtorva articole originale pe teme teoretice, a unor editoriale și a unor articole mai analitice apărute în special în ultimele numere — revista n-a publicat suficiente articole critice, articole de analiză științifică a producției de arhitectură, n-a organizat discuții mai largi asupra celor mai arzătoare probleme actuale: scăderea prețului de cost al construcțiilor prin proiectare, asigurarea confortului locuințelor, crearea unor ansambluri noi, aspecte ale plasticii arhitecturale etc.

Revista nu a reușit să devină încă o tribună de discuții; cîteva discuții începute au fost abandonate din lipsă de articole, ca și cele cîteva anchete inițiate.

În revistă continuă să apară articole de prezentare a unor lucrări de arhitectură, articole descriptive, neanalitice, lipsite de critică și autocritică, articole ce pot fi înlocuite deseori de simpla citire a planurilor. În aceste articole își fac loc uneori spiritul de autoelogiere, patriotismul local al institutelor de proiectare, tendința de a închide ochii în fața lipsurilor pentru a nu supăra pe unii sau pe alții.

Redacția nu a dat totdeauna dovadă de exigență față de lucrările prezentate. Lucrări slabe au fost prezentate fără a fi însoțite de o critică corespunzătoare, ceea ce a putut deruta pe unii și a făcut ca revista să nu-și îndeplinească suficient rolul ei educativ.

Care sînt cauzele care au dus la această situație?

Fără îndoială că o parte a răspunderii o poartă colegiul și colectivul redacțional, care nu au depus toate eforturile necesare ridicării nivelului critic și științific al materialelor publicate.

Redacția nu a depus suficientă stăruință pentru obținerea unor materiale de calitate, acceptînd cu prea multă ușurință articole cu un nivel științific scăzut, neinteresante sau obiectiviste; de asemenea, nu a găsit forme mai variate pentru a da un caracter critic mai viu revistei: note, interviuri, reportaje pe șantier etc.

Redacția n-a izbutit să închege în jurul ei un colectiv activ de colaboratori și corespondenți permanenți, care să asigure o legătură mai strînsă cu masa arhitecților, cu producția de arhitectură din capitală și din provincie, scoțînd în evidență calitățile și lipsurile acestei producții, popularizînd realizările valoroase și făcînd propuneri de îmbunătățire a activității din toate domeniile profesiei.

În domeniul arhitecturii există o activitate de critică, care se efectuează în diferite forme specifice creației arhitecturale. Această activitate este însă slabă și ceea ce împiedică dezvoltarea ei este faptul că ea se exercită în cercuri mici și nu ia forma dezbaterii publice, a schimbului public, larg, de opinii.

Trebuie arătat că unii arhitecți nu poartă suficient interes față de schimbul public de opinii și nu sprijină în consecință eforturile făcute

* «Împotriva tonului apologetic în critica literară și artistică», *Scînteia* nr. 4635 din 23 septembrie 1959.

pentru transformarea revistei de arhitectură într-o tribună de discuții constructive, într-un organ de îndrumare.

De fapt nu există arhitect fără opinii, de cele mai multe ori foarte precise, asupra lucrărilor de arhitectură sau asupra unor probleme importante ale profesiei. În atelierele din institutele de proiectare, aceste opinii sînt viu dezbătute. Dar solicitările redacției ca aceste opinii să fie publicate rămîn deseori fără răspuns.

E semnificativ în acest sens cazul anchetei inițiate de revista noastră asupra lucrărilor de pe litoral, anchetă la care am primit un număr infim de răspunsuri — în majoritate referitoare la probleme de detaliu sau lipsite de orice analiză.

Revista noastră a inițiat și alte anchete, cu rezultate asemănătoare. N-au fost primite răspunsuri nici de la arhitecții cu mare experiență profesională, nici de la arhitecții cu un rol important în profesiunea noastră și a căror sarcină ar fi tocmai să îndrume arhitectura și pe arhitecți.

Aceasta se datorește, pe de o parte, unei mentalități ce există încă în unele cercuri profesionale, după care « arhitectura vorbită n-are valoare », « arhitectura se face la planșetă » etc. și ca atare nici critica nu are valoare dacă nu e însoțită cel puțin de un proiect mai bun. În felul acesta se elimină însă critica, se discreditează dintru început eventualii critici și activitatea profesională este lipsită de prețiosul ajutor al confruntării ideilor și al verificării cu practica.

Aceasta se datorește, fără îndoială, și unui spirit reprobabil, ce mai domnește încă la unii, de a nu critica pentru a nu indispuce pe unii sau pe alții dintre confrăți; aceasta mai ales cînd e vorba despre arhitecți consacrați.

Or, așa cum arată articolul din Știința, atît creatorii din diverse domenii, cît și criticii... « s-au pronunțat în diferite ocazii împotriva oricărui rabat în aprecierea măiestriei artistice, au cerut o mare exigență, atît în domeniul conținutului, cît și al formei. Se înțelege, faptul că un scriitor sau artist este talentat și cunoscut, nu-i creează o situație privilegiată, care să-l facă intangibil pentru critică ».

Desigur că și în arhitectură — ca și în alte domenii — se poate întîmpla ca observațiile critice să fie interpretate drept « atacuri personale »; trebuie însă să se înțeleagă că alături de relevarea calităților, analiza serioasă, obiectivă, științifică, a operelor de arhitectură, și semnalarea deficiențelor, departe de a dăuna, reprezintă un sprijin prețios menit să ajute în primul rînd pe creatorul însuși în elaborarea lucrărilor viitoare.

« Acolo unde nu există critică și exigență se creează un aer irespirabil, stătut, se înoubează automulțumirea, comoditatea, stagnarea » — scrie articolul din Știința.

Acei arhitecți care desconsideră schimbul public de opinii, sub pretextul « creației la planșetă » uită că a crea înseamnă a lupta, a lupta în numele unei idei, pentru izbînda acestei idei. Lupta de idei în jurul problemelor arhitecturii noastre noi, socialiste, trebuie să se desfășoare cu toată forța, în primul rînd între creatori, pe baza propriei lor experiențe și a realizărilor lor, fără complexe de inferioritate, fără false modestii și fără grandomanii, deschis și cinstit, avînd unicul scop al lămuririi problemelor și al găsirii drumului just. Aceasta nu trebuie să însemne înlocuirea unor canoane vechi cu unele noi, ci găsirea, pe baza ideologiei marxist-leniniste, a pozițiilor arhitecturale pe baza cărora să se dezvolte creații valoroase, pe măsura exigențelor mereu sporite ale societății. Baza comună a acestor creații trebuie să fie realismul, satisfacerea complexă și unitară a necesităților materiale și spirituale ale oamenilor muncii, în modul cel mai economic și mai rațional. Fără dezbaterile curajoase a acestor probleme, fără schimbul de idei și confruntarea opiniilor nu este posibilă găsirea acestui drum.

Slaba preocupare de a dezvolta idei și a dezbate probleme duce la închistarea în mici păreri personale, subiective, sau la practicism, la lipsa de orizont, la transformarea creației în simplu meșteșug — mai mult sau mai puțin iscusit — sau la căutarea sterilă de forme.

Și din păcate, în marea masă a proiectanților care în activitatea de zi de zi caută să închege azi o nouă arhitectură, apar ici și colo manifestări ale lenei de gîndire, ale lipsei de idei, ale goanei după forme rafinate, nemaiîntîlnite sau, din păcate, prea mult întîlnite în paginile unor reviste străine.

Lipsa de analiză și de critică a acestor manifestări împiedică înlăturarea lor, dacă nu duce chiar la răspîndirea lor.

Transformarea revistei « Arhitectura R.P.R. » într-o tribună de discuții, într-un organ viu al schimbului de opinii, în care să se clarifice problemele principale și să se critice cu vigoare lipsurile, va duce la lichidarea rapidă a acestor manifestări, la îndrumarea continuă a creației pe un drum sănătos.

★

Analiza sarcinilor ce revin revistei noastre pentru dezvoltarea spiritului critic în masa arhitecților duce implicit la analiza mai atentă, nu numai a situației existente în rîndul profesiei noastre, cît mai ales a raporturilor și a poziției arhitectului în societatea noastră, a felului în care arhitectul își îndeplinește sarcinile față de cerințele oamenilor muncii, cît și a felului în care aceștia înțeleg creația arhitecturală, o apreciază și-i critică lipsurile.

În urma criticilor juste ale partidului, aduse sectorului de construcție, arhitecții au pus la baza întregii lor activități criteriul economic; efortul lor principal se îndreaptă azi spre găsirea celor mai raționale și mai economice rezolvări, spre satisfacerea cerințelor de confort și bună funcționalitate a construcțiilor, spre folosirea tehnicii noi și a mijloacelor constructive cele mai eficiente în condițiile țării noastre. Totodată, ei se străduiesc să realizeze o arhitectură frumoasă, simplă, bine proporționată, optimistă, pe măsura exigențelor estetice crescînde ale maselor de oameni ai muncii.

Activitatea rodnică din atelierele de proiectare duce la clarificarea ideilor, la cristalizarea pozițiilor realiste, la fixarea jaloanelor pentru o arhitectură socialistă, potrivită necesităților și aspirațiilor poporului nostru.

Arhitecții caută să înțeleagă tot mai bine necesitățile omului care construiește o societate nouă, societatea socialistă, și să rezolve aceste necesități de pe poziții contemporane, părăsind rutina și conservatorismul, privind în viitor, nu în trecut.

În această luptă pentru crearea mlădițelor viitorului, critica de arhitectură are un rol de o covîrșitoare răspundere, rol pe care — din păcate — astăzi nu și-l îndeplinește decît incomplet și nu cu suficientă principialitate.

Lipsește încă o largă dezbateră publică asupra problemelor actuale ale arhitecturii, dezbateră la care să participe nu numai arhitecții și care să fie popularizată, atît în coloanele revistei noastre, cît și în marea presă.

Glasul opiniei publice are o însemnătate deosebită pentru activitatea arhitecților.

În momentul de față se desfășoară în întreaga țară o activitate constructivă care depășește în amploare tot ce s-a făcut în anii trecuți. Ritmul construcției se intensifică mereu și anii viitori vor vedea o intensificare și mai mare. Numai în București se vor construi în 1960 un număr dublu de apartamente față de cele construite în 1959.

Marea masă a oamenilor muncii este deosebit de interesată de aceste construcții, de costul, confortul, echipamentul și înfățișarea noilor locuințe, de noul aspect al bulevardelor capitalei, de sistematizarea noilor piețe din numeroase orașe ale țării ca Ploiești, Galați, Cluj sau București etc.

Este deosebit de îmbucurător acest interes manifestat de cetățeni; strînși în fața șantierelor, ei urmăresc mersul lucrărilor, apreciază, critică, laudă, de cele mai multe ori cu pricepere, simț artistic și gust.

Este semnificativ, în acest sens, aprecierea unanimă față de lucrările de pe litoral, ca și dezaprobarea generală față de unele construcții de locuințe nereușite.

Aceste aprecieri se referă, atît la plastica arhitecturală, cît și mai ales la modul de rezolvare a funcțiunilor, la care cei ce trebuie să folosească clădirile un număr important de ani, sînt foarte sensibili.

Glasul acestora este de aceea foarte important de auzit; orașul constituie cea mai directă expoziție de artă — arhitecturală și nu numai arhitecturală — și cetățeanul de pe stradă, un spectator sui generis: beneficiar, critic și juriu în același timp.

Opera de arhitectură nu poate fi scoasă din oraș — ca un tablou prost din expoziție — ea rămâne timp de generații să depună mărturie pentru noi, fie bucurînd prin confortul ridicat oferit, fie supărînd prin lipsă de funcționalitate, fie încîntînd ochiul, fie frizînd prostul gust prin ostentație decorativă, prin proastă execuție, prin urîtenie.

Părerile oamenilor muncii, beneficiari a tot ce se construiește, sînt exprimate în discuțiile cu constructorii, cu proiectanții, cu deputații sfaturilor, în consfătuirile organizate cu locatarii, în articolele gazetelor de perete, în notele corespondenților voluntari sau în reportajele apărute în presă.

Reporterii marilor cotidiane, ținînd un strîns contact cu terenul — șantiere sau noi construcții date în folosință — și cu masa oamenilor muncii, sesizează în paginile ziarelor, realizările, lipsurile sau greșelile, popularizează propunerile de remediere făcute de beneficiari, de locatari, de muncitorii de pe șantiere.

Aceasta este o critică valoroasă, constructivă, este vocea opiniei publice și constituie un sprijin prețios proiectantului, o verificare cu practica deosebit de utilă, permițînd îmbunătățirea muncii și eliminarea deficiențelor.

Totuși, deși arhitectura reprezintă un sector important al activității de construcție, deși munca arhitecților prezintă un deosebit interes pentru toți cetățenii, iar problemele arhitecturii sînt în bună parte, nu probleme strict profesionale, ci de larg interes social, acest lucru nu se reflectă suficient în paginile ziarelor și revistelor noastre de cultură.

În afara notelor critice și a reportajelor de care vorbeam înainte, articole de analiză a problemelor de arhitectură apar încă destul de rar în presa noastră, iar atunci cînd apar, ele se mulțumesc să descrie soluții în loc să dezbată acele aspecte profesionale legate de interesele marelui public și în care acesta și-ar putea aduce o prețioasă contribuție.

Uneori, în presă, rolul arhitectului nu apare suficient de clar; de multe ori nu se scoate în evidență contribuția sa importantă în făurirea lucrării respective. Nu se cunoaște prea bine specificul muncii arhitectului, aportul său exact la realizarea construcției, nici limitele răspunderii sale.

Și totuși pe planșeta sa apare pentru prima oară construcția și multe depind de faptul dacă ochiul și mîna lui au văzut și desenat just.

În presă apar numeroase prezentări ale noilor construcții realizate; pînă acum au apărut însă puține articole de analiză critică și aprecieri de valoare asupra unor mari și importante lucrări, dintre care unele fac cinste profesiei noastre, ca unele blocuri de locuințe de pe magistralele capitalei, ca ansamblurile de locuințe de pe străzile Tolstoi și Gorki sau de la Floreasca, ca ansamblul central din Galați sau casele de odihnă de pe litoral.

Articolele publicate nu analizează operele de arhitectură din punctul de vedere al soluționării lor conform cu cele mai exigente cerințe profesionale, cu metodele specifice arhitecturale și urbanistice, din punctul de vedere al îndeplinirii complexe și unitare a cerințelor tehnico-economice, funcționale, plastice etc.

Noile construcții reprezintă realizări importante, dovadă concretă a grijii regimului nostru pentru oamenii muncii; dar tocmai pentru apărarea intereselor oamenilor muncii aceste lucrări trebuie în mod serios analizate, lipsurile trebuie criticate în mod competent, «tonul de paradă și de proslăvire, străin spiritului de partid» — cum arată Scinteia — trebuie să dispară, făcînd loc obiectivității și analizei științifice a soluțiilor de arhitectură și urbanism.

Criticul de arhitectură este inexistent încă în viața noastră publicistică. Nu vedem motivul pentru care ziarele și revistele — ce au îndeobște cronicari literari, muzicali sau artistici — nu ar avea și critici de arhitectură. E oare arhitectura un domeniu mai puțin important ca celelalte sau prezintă un interes mai mic pentru cititori? Nu credem.

E necesar un interes mai mare din partea redacțiilor, fie pentru specializarea unor redactori în acest domeniu, fie pentru apelarea mai stăruitoare la specialiști, în vederea prezentării permanente a acestor probleme în paginile ziarelor.

Analiza științifică a operelor de arhitectură, scoaterea în evidență a lucrărilor reușite, criticarea competentă a celor nereușite, sesizarea greșelilor, descoperirea elementelor noului — care trebuie ajutate să crească și să se dezvolte — revin de drept ca sarcini criticului ce trebuie să se apropie de opera de arhitectură cu înțelegere, cu dragoste, nu pentru a vîna greșeli, ci pentru a ajuta la înlăturarea lipsurilor și la dezvoltarea unei noi arhitecturi. Această analiză, de fapt o mare verificare cu practica, este indispensabilă procesului de creație arhitecturală.

Trebuie subliniat caracterul constructiv pe care trebuie să-l aibă critica; partidul nostru a subliniat în diverse rînduri rolul important ce revine criticii în sesizarea noului, în ajutarea lui să se dezvolte și a condamnat cu hotărîre critica negativă, neprincipială, demobilizatoare.

Critica constructivă și științifică nu trebuie înlocuită cu afirmații neîntemeiate, insuficient controlate. Unii redactori își însușesc fără o verificare serioasă diverse păreri auzite de la unii sau alții și publică propuneri care dacă ar fi urmate ar duce la încălcarea liniei juste a proiectării. Diletantismul nu este permis în acest domeniu în care greșelile se pot solda cu pagube importante pentru stat.

Paralel cu specializarea unor redactori în aceste probleme, marea presă trebuie să solicite mai des pe specialiști — arhitecți, ingineri, tehnicieni —

publicînd articole critice asupra celor mai diverse probleme și în special asupra lucrărilor executate.

Lărgirea dezbaterilor profesionale, crearea unei opinii publice de arhitectură, discutarea problemelor în coloanele presei pentru ca ele să ajungă la cunoștința maselor largi atît de interesate azi de aceste probleme, crearea unei critici de arhitectură specializate și lucrînd pe baze științifice, sînt sarcini de cea mai mare importanță și răspundere ce se cer grabnic îndeplinite.

*

Un rol important în stimularea dezbaterilor și schimbului de idei revine Uniunii Arhitecților care prin secțiile ei de creație organizează periodic discuții asupra unor probleme sau lucrări actuale.

Asemenea discuții au avut loc pînă acum și ele au prilejuit schimburi vii de idei, propuneri prețioase pentru remedierea unor lipsuri sau chiar pentru rezolvarea unor probleme importante, de producție.

Printre ultimele manifestări de acest fel sînt de semnalat discuțiile asupra locuințelor, asupra lucrărilor de pe litoral sau plenara a V-a a U.A., consacrată problemei reducerii prețului de cost al construcțiilor.

Noile lucrări de pe litoral, de exemplu, au fost apreciate pozitiv, atît de sutele de mii de vizitatori veniți la odihnă, cît și de specialiști. Aceasta n-a împiedicat ca în discuția desfășurată la Casa Arhitectului să se arate — alături de numeroasele calități — și unele lipsuri de sistematizare, de funcționare sau de plastică; cele mai multe dintre aceste critici au fost însușite de autori, ceea ce le-a servit în proiectarea mai departe a lucrărilor. Acesta este, printre altele, un exemplu pozitiv necesar a fi continuat.

Totuși, secțiile de creație nu programează întotdeauna principalele probleme ale creației în vederea discutării lor de către masa de arhitecți. De asemenea, nu totdeauna discuțiile se duc în spiritul critic obiectiv necesar, la nivelul științific cel mai ridicat, ca urmare atît a unei pregătiri superficiale a dezbaterilor, cît și a aceluiasi spirit de lîncezeală, de lipsă de critică. Aceasta face să scadă interesul arhitecților și eficacitatea discuțiilor.

Uneori criticile nu sînt luate în seamă de cei vizați; unii devin iritați, resping critica și dreptul altora de a-i critica. Desigur că toate acestea nu stimulează critica, și oricît de singulare ar fi aceste manifestări ele trebuie combătute și înlăturate din viața noastră profesională.

Secțiile de creație ale Uniunii trebuie să-și îndeplinească mai activ sarcinile, deosebit de importante pentru crearea unui climat de critică sănătoasă în sînul masei de arhitecți. Activitatea lor nu trebuie să se limiteze la organizarea discuțiilor de creație, ele trebuie să aibă o viață proprie permanentă axată pe analiza lucrărilor și discutarea problemelor principale din sectorul respectiv de creație, pentru lămurirea acestor probleme și sesizarea lipsurilor, pentru luarea de atitudine critice și aducerea lor la cunoștința conducerii U.A.

Conducerea Uniunii Arhitecților trebuie de asemenea să se sesizeze mai sistematic de unele lipsuri ale activității arhitecturale, să le discute în spirit critic, să le combată mai hotărît și mai consecvent, să le semnaleze organelor răspunzătoare de problemele producției de arhitectură, urmărind cu mai multă perseverență măsurile ce se iau pentru îndepărtarea acestor lipsuri.

Dezvoltarea și lărgirea criticii de arhitectură vor avea o influență binefăcătoare și asupra activității comisiilor tehnice interioare ale institutelor de proiectare și a diverselor organe de avizare, în sensul întăririi spiritului lor critic, al creșterii exigenței față de proiectele prezentate.

În aceste comisii și organe de avizare se desfășoară o activitate critică importantă, specifică creației arhitecturale.

Ridicarea spiritului critic al arhitecților din aceste comisii va duce la ridicarea rolului lor, la analizarea științifică a proiectelor — a problemelor esențiale ridicate de aceste proiecte, nu a lucrurilor mărunte — la îndrumarea justă a proiectării, la dezvoltarea creației pe o treaptă superioară.

*

În fața revistei noastre stă sarcina de răspundere de a deveni în scurt timp cea tribună a creației pe care o doresc arhitecții, sarcină primită încă de la nașterea ei.

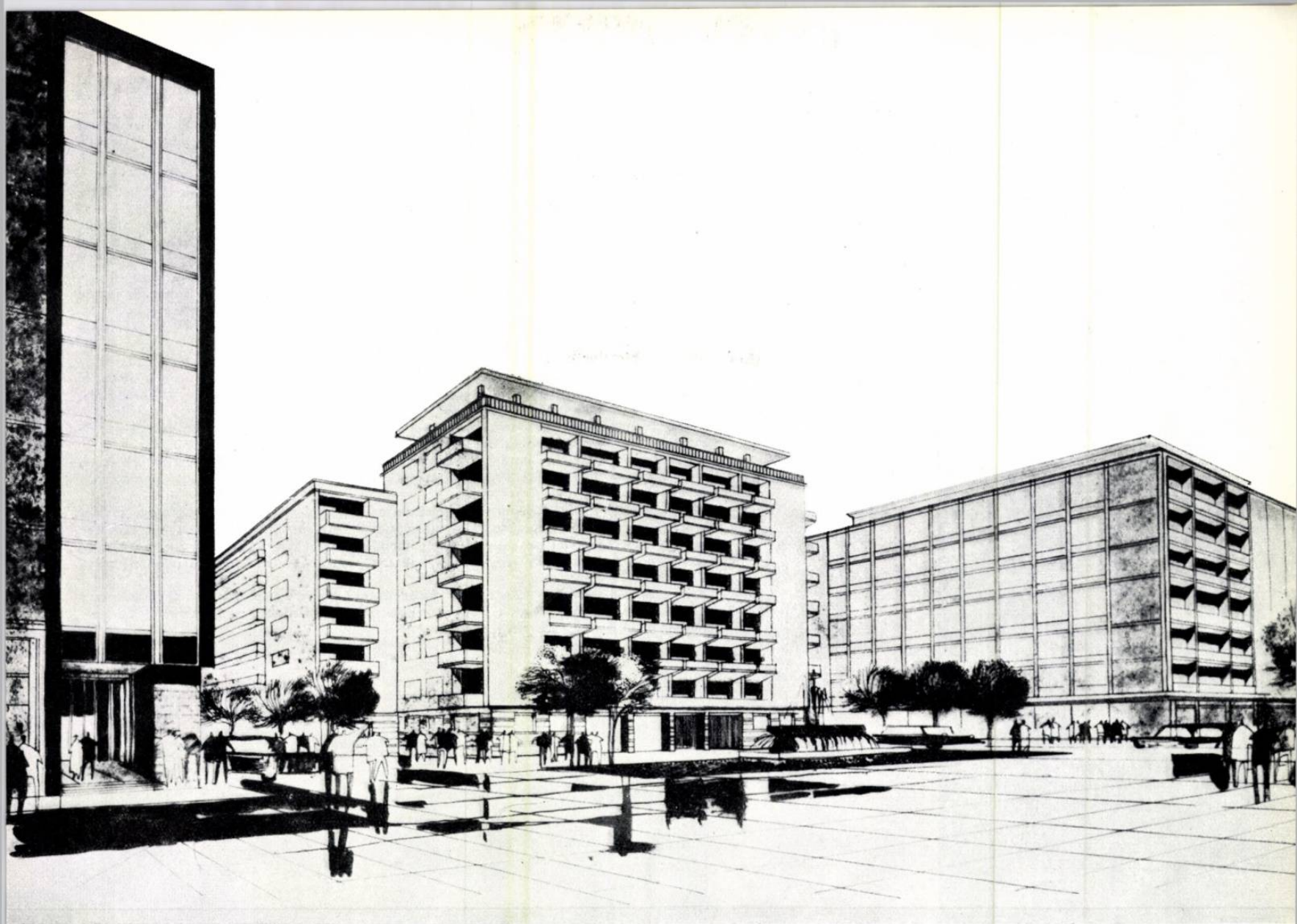
Această sarcină nu va putea însă să fie îndeplinită fără sprijinul activ al masei de arhitecți, fără schimbarea atitudinii față de critică și critici.

Arhitecții trebuie să înțeleagă că, bine făcută, critica poate fi, la rîndul ei, operă de creație. Criticul vede cu alți ochi lumea; în fața operei, el sesizează aspecte și raporturi ce scapă privitorului obișnuit, sintetizînd și generalizînd teoretic experiențe diverse și disparate, stabilind drumurile parcurse și indicînd pe cele viitoare.

Cu cît mai repede va reacționa criticul la lipsuri, cu atît mai repede vor fi ele lichidate.

Cu spirit critic științific, cu discernămint și competență, fără subiectivism sau spirit de grup, criticul de arhitectură trebuie să înceapă să-și spună cu curaj părerea, ajutînd creatorului să-și vadă mai limpede drumul, sarcinile, erorile și izbinzile, pentru a-și putea îndeplini pe deplin importantul rol social ce-i revine azi.

Colegiul redacțional cheamă arhitecții — angrenați în imensul efort constructiv al țării — să sprijine îndeplinirea acestei sarcini și transformarea revistei lor într-un instrument de luptă pentru dezvoltarea creației arhitecturale.

Bloc de locuințe pe calea Victoriei nr. 142—146—Perspectivă
 Autori, arhitecți: D. Slavici, Lidia Andronescu. Blocul este amplasat între clădirea
 C.S.P. și blocul Macul Roșu, având 180 de apartamente situate pe parter și 6 etaje la
 corpurile laterale și pe parter și 7 etaje la corpul central dinspre piață.

Arh. C. Moșinski

STUDII PENTRU RECONSTRUCȚIA CĂII VICTORIEI

Calea Victoriei este cea mai veche stradă din București, existând sub denumirea de Podul Mogoșoaiei încă de pe timpul domnitorului Constantin Brîncoveanu.

De la piața Victoriei și pînă la Dîmbovița, desfășurîndu-se pe o lungime de 2,5 km, cu un traseu sinuos, îngust și pitoresc, uneori înverzit, ea constituie o magistrală a capitalei, deși din punctul de vedere al circulației are rolul unei dubluri de degajare a magistralei nord-sud.

În afară de caracterul istoric al traseului și al unora dintre așezările sale, calea Victoriei mai prezintă o serie de caracteristici care îi justifică denumirea de magistrală.

De-a lungul ei sînt înșiruite o serie de clădiri declarate monumente de arhitectură, valoroase atît în sine, cît și pentru reamintirea trecutului orașului, care a sărbătorit de curînd 500 de ani de existență documentară.

Din cauza vicisitudinilor vremurilor apuse, o parte dintre așezările valoroase sau caracteristice ale arhitecturii noastre vechi din capitală au dispărut; există deci motive ca să păstrăm ce ne-a mai rămas cu și mai multă grijă, astfel încît în viitoarea noastră capitală să se întrezărească firul dezvoltării istorice a orașului.

Cred că este bine să reamintesc aici o seamă dintre lucrările de arhitectură valoroase din punct de vedere istoric sau arhitectural care sînt înșiruite de-a lungul acestei magistrale, căreia îi conferă un interes deosebit: biserica Sf. Spiridon Vechi din vremea lui Șerban Vodă Cantacuzino, construită în a doua jumătate a secolului al XVII-lea; biserica Doamnei, construită în 1683 sub același domnitor, avînd cele mai frumoase fresce din București; biserica Crețulescu, înălțată în 1720; biserica Albă, construită în 1776 și transformată pe la jumătatea secolului al XIX-lea.

Din secolul al XIX-lea avem palatul C.E.C. (arh. P. Gottereau), palatul M.P.T. (arh. A. Săvulescu), fostul Hotel de France (arh. Krauss), biserica Zlătari, reconstruită, clădirile pasajului Macca-Villacros, Casa Centrală a Armatei (arh. D. Maimarolu), fostul Hotel Bulevard (arh. A. Orăscu), Ateneul R.P.R. (arh. A. Galleron), Muzeul de Artă Populară (arh. Sanjuand), casa din calea Victoriei nr. 115 (arh. I. Mincu), cea de la nr. 133 reamenajată de arh. I. Mincu, cu plafoane pictate de Mirea, casa din calea Victoriei colț cu strada N. Iorga, cu ținuta sa neoclasică italiană, cea de la nr. 192, exemplar caracteristic de pe Podul Mogoșoaiei din primele decenii ale secolului trecut, și cea de la nr. 196, cu unele părți din secolul al XVIII-lea, refăcută de arhitecții Gr. Cerkez și A. Clavel, Muzeul Enescu și sediul Uniunii Compozitorilor (arh. I. Berindei) reprezentativ

Calea Victoriei — Plan de sistematizare de la str. Gr. Alexandrescu pînă la inelul I

1. Bloc de locuințe pe calea Victoriei colț cu str. Frumoasă — 2. Bloc de locuințe pe calea Victoriei nr. 142-146 — 3. Bloc de locuințe pe calea Victoriei nr. 103-105 — 4. Intersecția inelului I cu calea Victoriei Poșat — etapa actuală
Hașurat dublu — existent
Hașurat simplu — etapa de perspectivă

pentru epoca «1900», casa Cerkez construită de arh. Gr. Cerkez, exemplar de pastişă gotică în gustul vremii lui Viollet Le Duc și altele.

Din vremuri mai apropiate sînt Palatul R.P.R. (arh. N. Nenciușescu și alții), clădirea Comitetului de Stat al Planificării (arh. D. Marcu), clădirea Comitetului Central al P.M.R. (arh. I. Nădejde și alții), clădirea Bibliotecii Academiei R.P.R. (acad. prof. arh. D. Marcu), blocurile de locuințe situate la confluența cu cheiurile Dîmboviței (arh. P. Antonescu) și o altă serie de blocuri pentru locuințe sau birouri care constituie clădiri importante ca valoare.

Din păcate însă, alături de aceste elemente, calea Victoriei s-a dezvoltat anarhic sub raportul armoniei arhitecturale și urbanistice, astfel încît am moștenit-o sub forma unui conglomerat deconcertant.

Alături de adevărate palate se găsesc construcții mici, necorespunzătoare; lîngă alinieri reglementate apar strângulări intolerabile; în preajma unor volume corect închegate apar ansambluri anarhice de calcane și dosuri de clădiri dispartate, amplasate la întîmplare, conform unor interese egoiste și meschine, fără nici o preocupare de ordine orășenească.

Starea piețelor este asemănătoare: piața Victoriei nu este încă conturată, piața Republicii nu este definitiv organizată și închegată, piața Casei Centrale a Armatei prezintă o mare dezordine de calcane, iar la confluența căii Victoriei cu Dîmbovița, piața denumită de noi a Splaiului, își așteaptă realizarea.

De aceea, calea Victoriei pune o serie de probleme grele, care în cadrul reconstrucției socialiste a orașului nu puteau fi lăsate nerezolvate.

Pentru aceasta s-a hotărît reconstrucția integrală a căii Victoriei în următorii ani; în cadrul Institutului Proiect-București s-a creat un atelier pentru proiectarea acestei lucrări.

Prin studiul planului general de sistematizare a capitalei s-a păstrat traseul acestei artere, cu noduri importante de circulație în piețele semnalate, cu un caracter dens și înalt construit pe traseul dintre Dîmbovița și calea Griviței și un caracter de construcții mai rare, în spații verzi, pentru traseul dintre calea Griviței și piața Victoriei.

În cadrul atelierului nostru s-au întocmit studiile de sistematizare și arhitectură necesare reconstrucției într-o primă etapă, urmînd ca restul și detaliile să fie perfecționate și definitive pe parcurs.

★

Problemele care s-au pus Sfatului popular al Capitalei și proiectării, pentru această reconstruire, sînt numeroase și dificile.

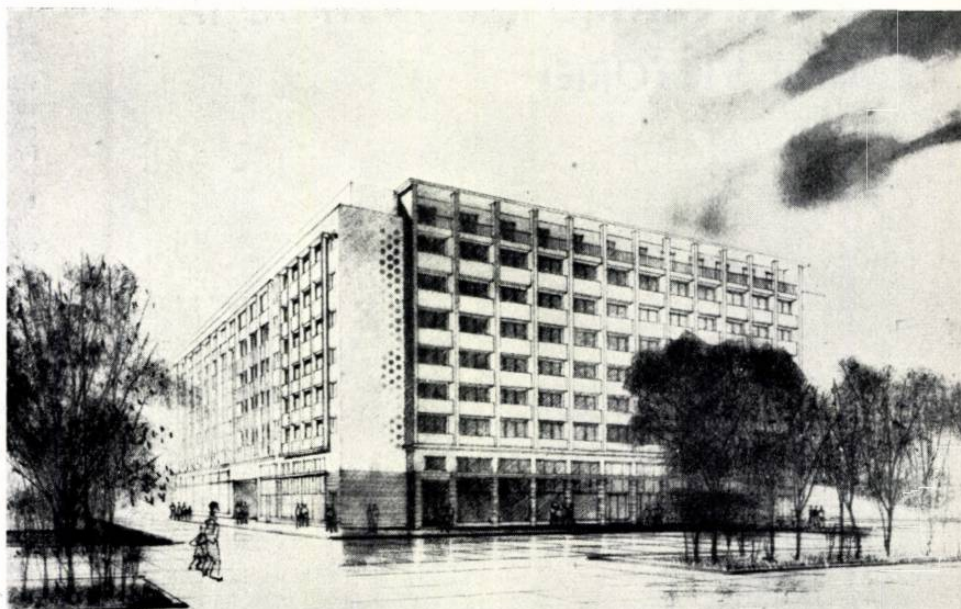
Bloc de locuințe pe calea Victoriei colț cu str. Frumoasă — Perspectivă
Autor, arh. M. Săndulescu

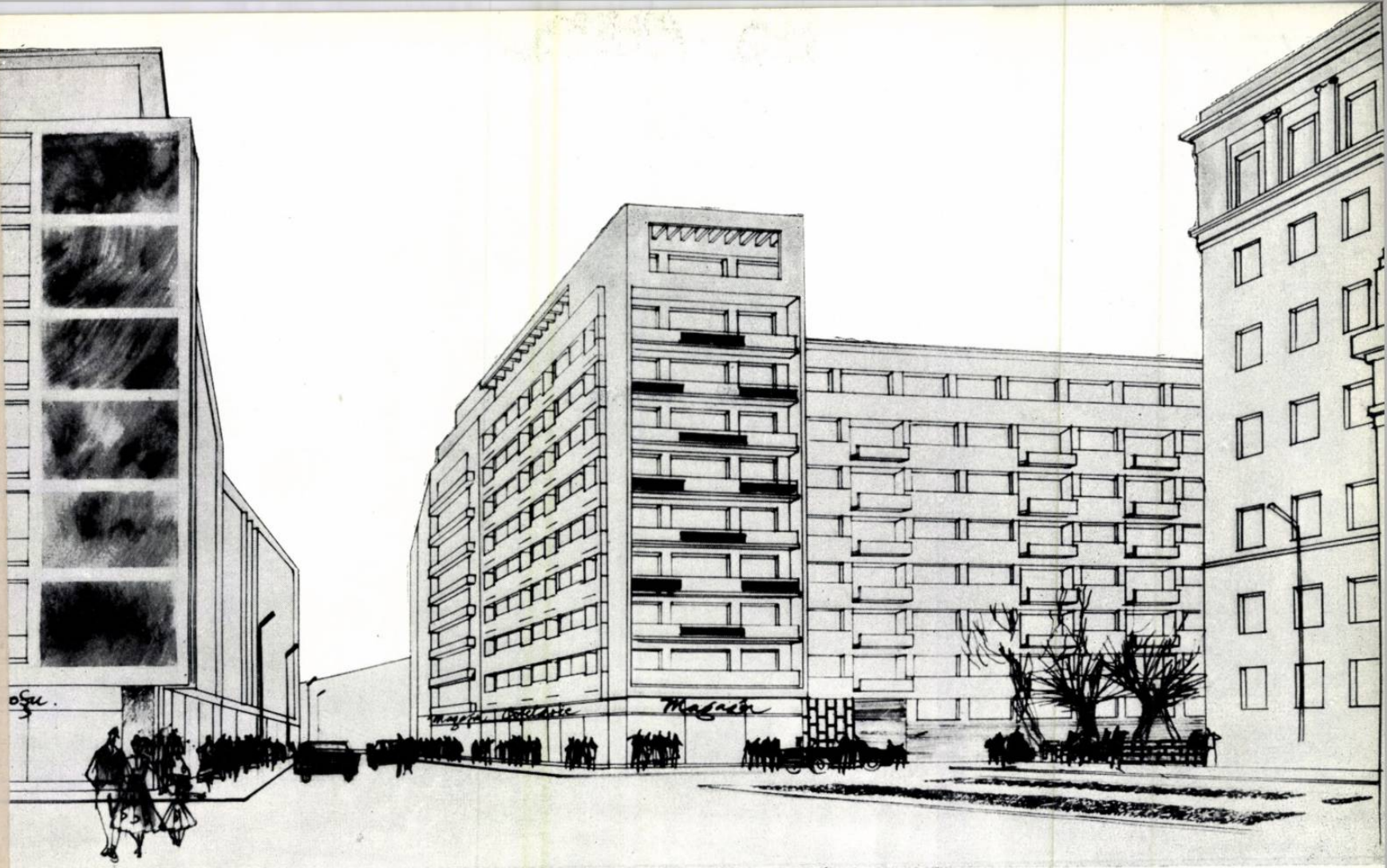
Are 100 de apartamente, cu magazine la parter și 6 etaje de locuințe. Amplasarea acestui bloc încă nu este acceptată de C.S.C.A.S.

Bloc de locuințe pe calea Victoriei nr. 71-73, la intersecția cu inelul I — Perspectivă
Autor, arh. M. Hornstein

Are 124 de apartamente, magazine la parter și 7 etaje.

Bloc de locuințe pe calea Victoriei nr. 103—105—Perspectivă

Autor, arh. R. Cosma

Situat la colțul cu str. Banului, are magazine la parter și 83 de apartamente, pe 9 etaje; pe str. Banului, 7 etaje

În primul rînd s-a decis ca închegarea căii Victoriei să se facă mai ales cu blocuri de locuințe, deși, principal, amplasarea de locuințe pe artere sau piețe cu circulație intensă nu este cea mai indicată. Adoptarea acestei soluții a fost determinată mai întîi de existența tuturor lucrărilor edilitare, ceea ce face investițiile mai economice, și apoi de necesitatea și dorința de a reconstrui și corecta cu un moment mai devreme una dintre cele mai importante magistrale ale capitalei.

Ca urmare a acestei hotărîri s-a ivit dificultatea de a compune blocuri sau piețe cu volume importante, care se cer a fi tratate monumental, din elementele mici ale locuințelor economice.

Determinarea celor mai bune soluții pentru piețele acestei magistrale este îngreunată și de existența a numeroase clădiri importante, care au fost construite fără a fi fost în prealabil organizate pe plan de sistematizare orășenească. Necesitatea de integrare arhitecturală ca volum și expresie plastică în conglomeratul eteroclit al clădirilor în stare bună existente, pe amplasamente cu forme chinuite, avînd numeroase servituți adiacente, nu este de natură a simplifica problema.

Demolarea unor clădiri vechi fără valoare pune problema asigurării prealabile de locuințe pentru cei mutați. Lipsa de spații verzi pe cea mai mare parte a traseului pune problema spațiilor necesare pentru jocul copiilor.

În sfîrșit, înscrierea ansamblului blocurilor de locuințe în parametrii spațiali și valorici cei mai economici completează enumerarea principalelor probleme pe care proiectarea s-a străduit să le soluționeze cît mai bine cu putință.

În afară de schița de sistematizare de ansamblu și traseele principale ale căii Victoriei, au fost proiectate sau sînt în curs de proiectare o serie de blocuri însumînd cca. 1 400 de apartamente cu 1, 2 și 3 camere, a căror realizare a și început sau urmează să înceapă.

Pe ansamblu, proiectarea s-a făcut pe baza unor principii realiste, de economicitate, cu maximum de integrare în situațiile existente și minimum de restructurări radicale.

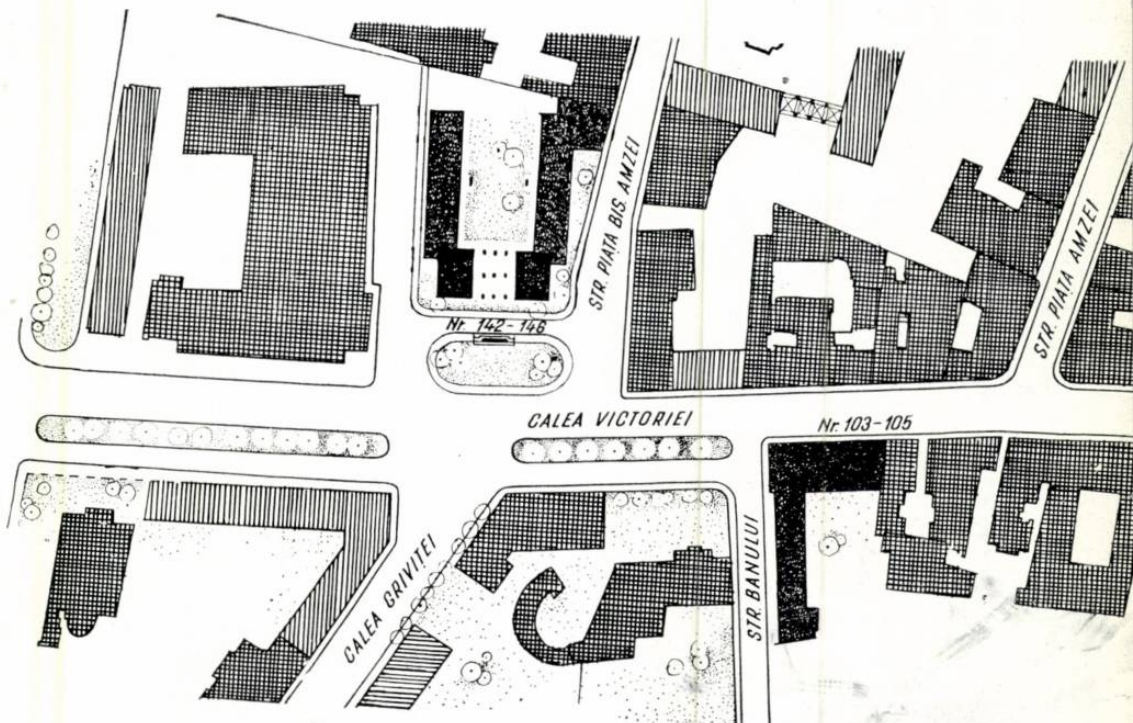
Traseul general se înscrie în schița planului general de sistematizare, de la piața Victoriei pînă la piața Splaiului, pe Dîmbovița, cu întretări importante la piațeta de la calea Griviței, la inelul I, care se creează acum în dreptul bisericii

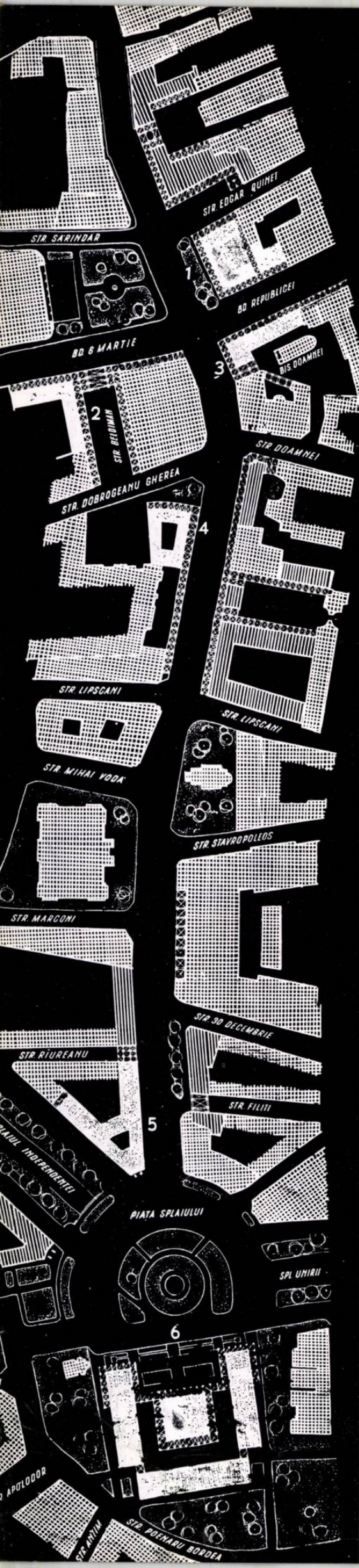

Desfășurare

Intersecția căii Victoriei cu calea Griviței și str. Biserica Amzei—Plan de sistematizare propus

Poșat — etapa actuală; hașurat dublu — existent; hașurat simplu — etapa de perspectivă

Albe, la piața Republicii, la piațeta din dreptul fostului Teatru Național și la piața C.C.A.

Se păstrează traseul sinuos, îngust și construit înalt, prevăzându-se magazine pe toată zona comercială între Dîmbovița și calea Griviței.

Se accentuează caracterul de zonă înverzită puternic, cu clădiri implantate mai rar și mai liber, între calea Griviței și piața Victoriei, fără magazine.

Se degajează întregul traseu de strângulări existente, demolîndu-se numai clădirile degradate, fără valoare arhitectonică. Se păstrează și se pun în valoare monumentele istorice și de arhitectură ale întregului traseu, menținîndu-se toate clădirile valoroase.

Prin introducerea de portice, porțiunea carosabilă a căii Victoriei se mărește între bulevardul 6 Martie și strada Lipscani.

În afară de locuințe și de piețe se prevăd pe traseu, ca dotări publice importante, un mare magazin universal — sau o dotare similară — pe amplasamentul fostului Teatru Național, și viitorul ansamblu al Academiei R.P.R. pe latura vestică a arterei, între strada I. C. Frimu și strada Lt. Lemnea. Acest ansamblu nu este încă proiectat, astfel încît schița de amplasare are deocamdată un caracter indicativ.

Referitor la piețe, în afară de piața Victoriei, sînt de semnalat cîteva caracteristici principale.

Piațeta de la confluența cu calea Griviței, care rezolvă circulațiile transversale, se compune în spirit mai liber, avînd ca dominantă clădirea Comitetului de Stat al Planificării și ca element pitoresc Muzeul de Artă Populară. Două noi blocuri — între C.S.P. și blocul Macul Roșu și la colțul cu strada Banului — constituie fronturi de unificare și închegare a ansamblului, care se agrementează cu spații verzi și o fîntînă decorativă.

Inelul I al orașului, care va pătrunde în calea Victoriei în dreptul bisericii Albe, va avea 40 m lățime, cu spațiu verde central, și va debușa în strada Știrbei Vodă.

Deocamdată se începe realizarea acestui inel între bulevardul Magheru și strada Luterană, prin construcții noi, înglobări și restructurări locale.

Porțiunea în care se încep lucrările va permite și crearea unei străzi noi, paralelă cu calea Victoriei, cu deschiderea perspectivă și de circulație către noua sală a Palatului R. P. Romîne. Se contruieste peste strada Popov, cu circulație pietonieră prin portice.

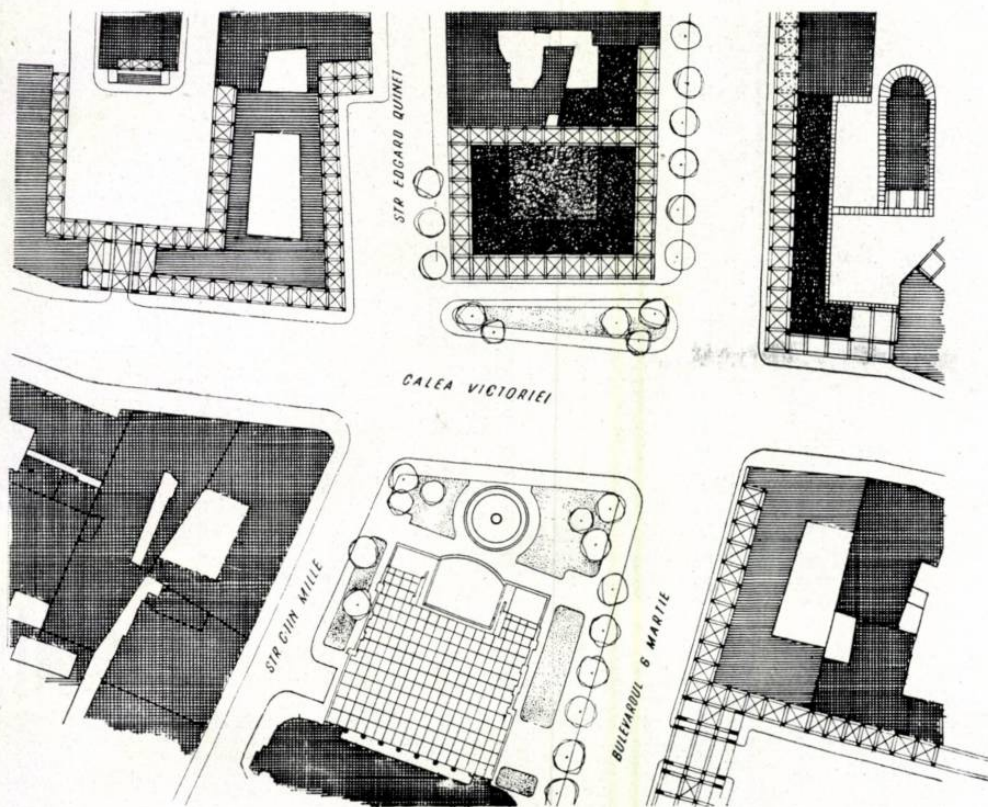
Piațeta din fața fostului Teatru Național este aproape formată și se menține pe trei dintre fronturile sale, urmînd ca pe frontul vestic să se întregască cu un volum — eventual un magazin universal — primind în față o alveolă de lărgire și înverzire a căii Victoriei.

Piața Casei Centrale a Armatei își păstrează caracterul de importantă întretăiere de circulație, avînd Casa Centrală a Armatei ca element principal; spațiul verde din față va fi agrementat de o fîntînă.

În ansamblu, se urmărește unificarea și neutralizarea laturilor de nord și de sud ale pieței; latura estică, de la sala Comedia a teatrului I. L. Caragiale la magazinul « Confecția », va fi construită din nou.

În centrul acestui sector, un bloc important cu 10 etaje de locuințe și un mare magazin va crea un pandant corespunzător clădirii Casei Centrale a Armatei, pe axa principală a pieței, care este orientată est-vest.

Se păstrează deocamdată blocul nordic fost al Cooperației și se va restructura clădirea fostului Hotel Bulevard, pentru a se degaja traseul căii Victoriei; blocul Beldiman este deja construit și va fi continuat peste strada Beldiman, iar blocul situat pe amplasamentul din fața clădirii C.C.A. este în curs de execuție.

3

1— Calea Victoriei — Plan de sistematizare de la Piața 13 Decembrie pînă la piața Splaiului
1. Bloc de locuințe în piața C.C.A.— 2. Bloc de locuințe pe str. Beldiman— 3. Bloc de locuințe pe calea Victoriei nr. 28-30— 4. Bloc de locuințe pe calea Victoriei nr. 21
5. Bloc de locuințe pe calea Victoriei nr. 1-5— 6. Blocuri de locuințe în piața Splaiului
Poșat — etapa actuală; hașurat dublu — existent; hașurat simplu — etapa de perspectivă
2— Bloc de locuințe pe calea Victoriei nr. 21 — Perspectivă. Autor, arh. M. Mardale. Blocul, situat la intersecția cu str. Dobrogeanu-Gherea, are 120 de apartamente, cu

portice și birouri la parter, și 9 etaje. Porticele vor fi placate cu travertin.
3— Piața C.C.A.— Plan de sistematizare
Poșat — etapa actuală; hașurat dublu — existent; hașurat simplu — etapa de perspectivă
4 — Bloc de locuințe în piața C.C.A. (calea Victoriei nr. 32—34) — Perspectivă
Autori, arhitecții: C. Moșinski și D. Slavici. Blocul este amplasat în axa pieței C.C.A., între bul. Republicii și str. E. Quinet, avînd 147 de apartamente, un mare magazin pe subsol, parter și etaj I, cu portice pe tot perimetrul, cu locuințe pe alte 9 etaje. Particele și parțial fațadele vor fi îmbrăcate în travertin.

4

Se va construi un bloc nou prin demolarea magazinelor Compescaria și Romarta Copiilor, degajîndu-se astfel biserica Doamnei, care este un monument istoric valoros.

Prin desființarea clădirilor vechi de la teatrul Tîndărică pînă la restaurantul București se va întregi în curînd frontul estic al pieței, degajîndu-se și punîndu-se în valoare teatrul Comedia.

Tot acest front estic, cu bulevardul Republicii și strada E. Quinet va avea portice pe parter, iar la clădirea centrală, portice pe parter și mezanin. Aceste portice vor degaja perspective interioare către teatrul Comedia, incinta bisericii Doamnei și magazinele noi.

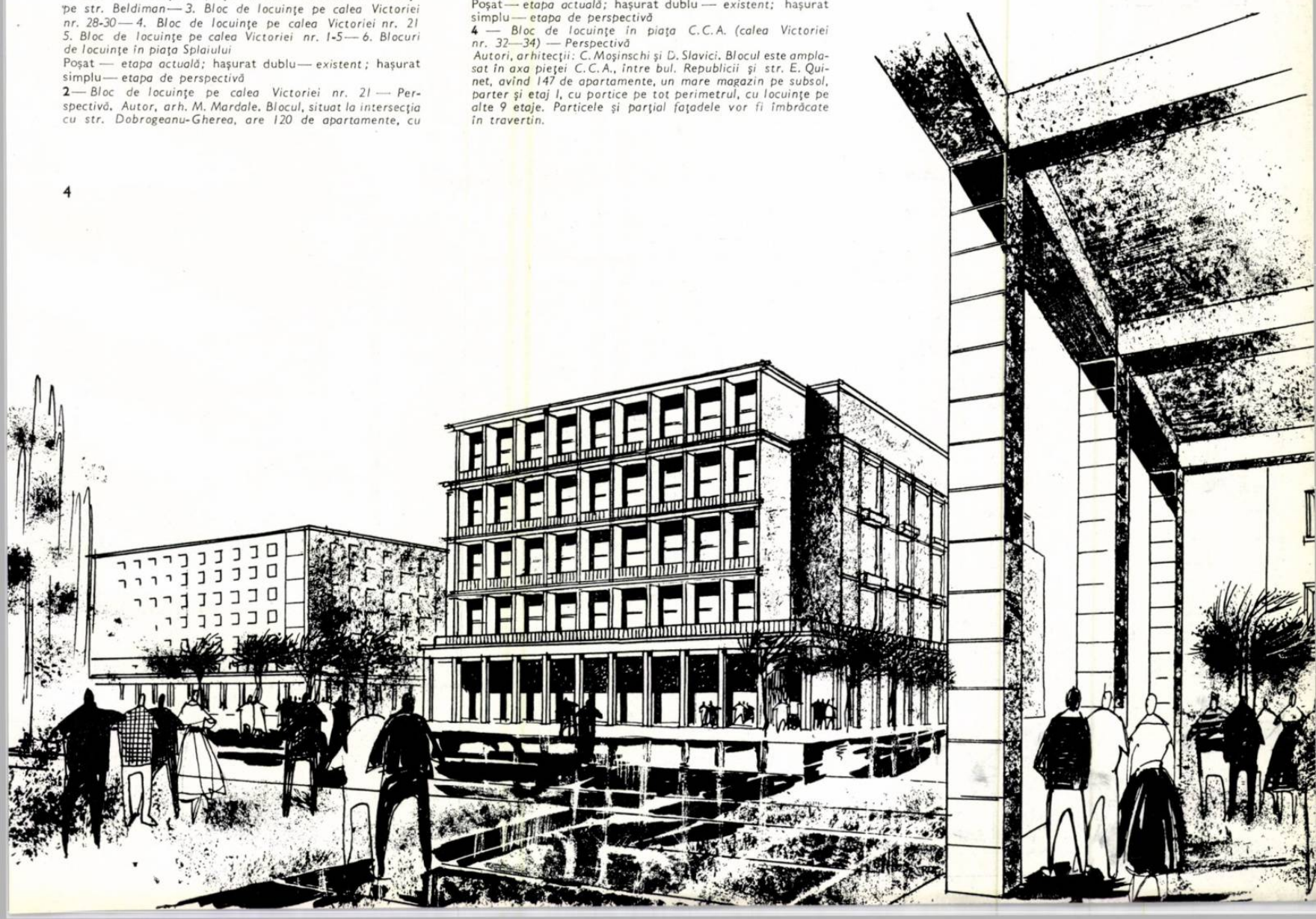
Calcanul din spatele bisericii Zlătari, între strada Lipscani și palatul M.P.T., se va restructura pentru a prezenta o fațadă corectă către palatul C.E.C.

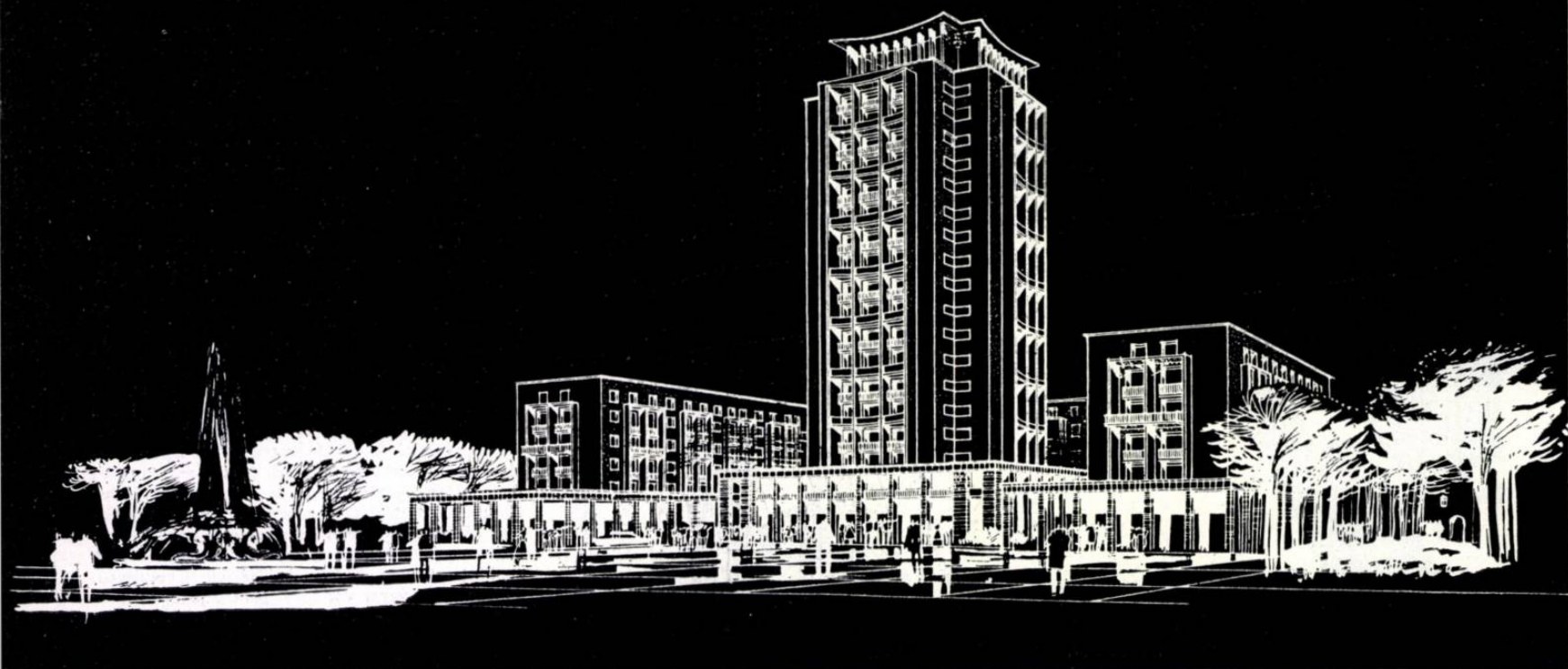
În sfîrșit, piața Splaiului, situată la întretăierea căii Victoriei cu Dîmbovița, se definește prin amplasarea în axa principală a unui ansamblu de 4 blocuri de locuințe din care cel central va constitui un accent puternic, înalt de 60 m, pentru piață și pentru perspectivele lungi din calea Victoriei și de pe cheiurile Dîmboviței.

Se prevede, în locul teatrului de Operetă și al clădirii fostei Administrații Financiare, crearea unui mare spațiu verde în care va fi inclus complexul central și în care se va păstra și biserica Sf. Spiridon Vechi, monument istoric, creîndu-se prin aceasta un contrast interesant între vechi și nou, ca în cazul bisericii Crețulescu. Aceste spații verzi vor servi pentru jocul copiilor și pentru parcaje auto.

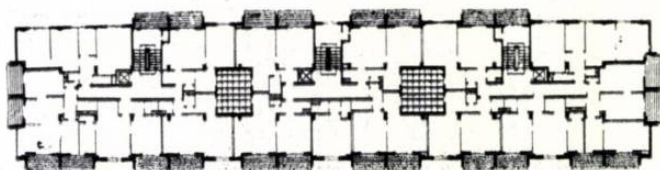
La deбуșarea căii Victoriei și a cheiului în piață se prevede construirea unor blocuri de regularizare cu extremitățile pe traseul de formă circulară început cu blocurile de locuințe construite după planurile acad. prof. arh. P. Antonescu.

Spre dealul Uranus, care în viitor va putea primi un accent arhitectonic, se prevede deschiderea

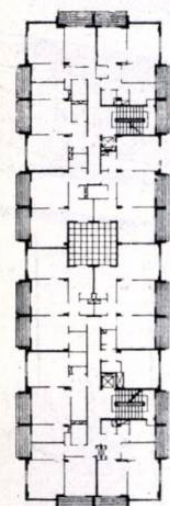
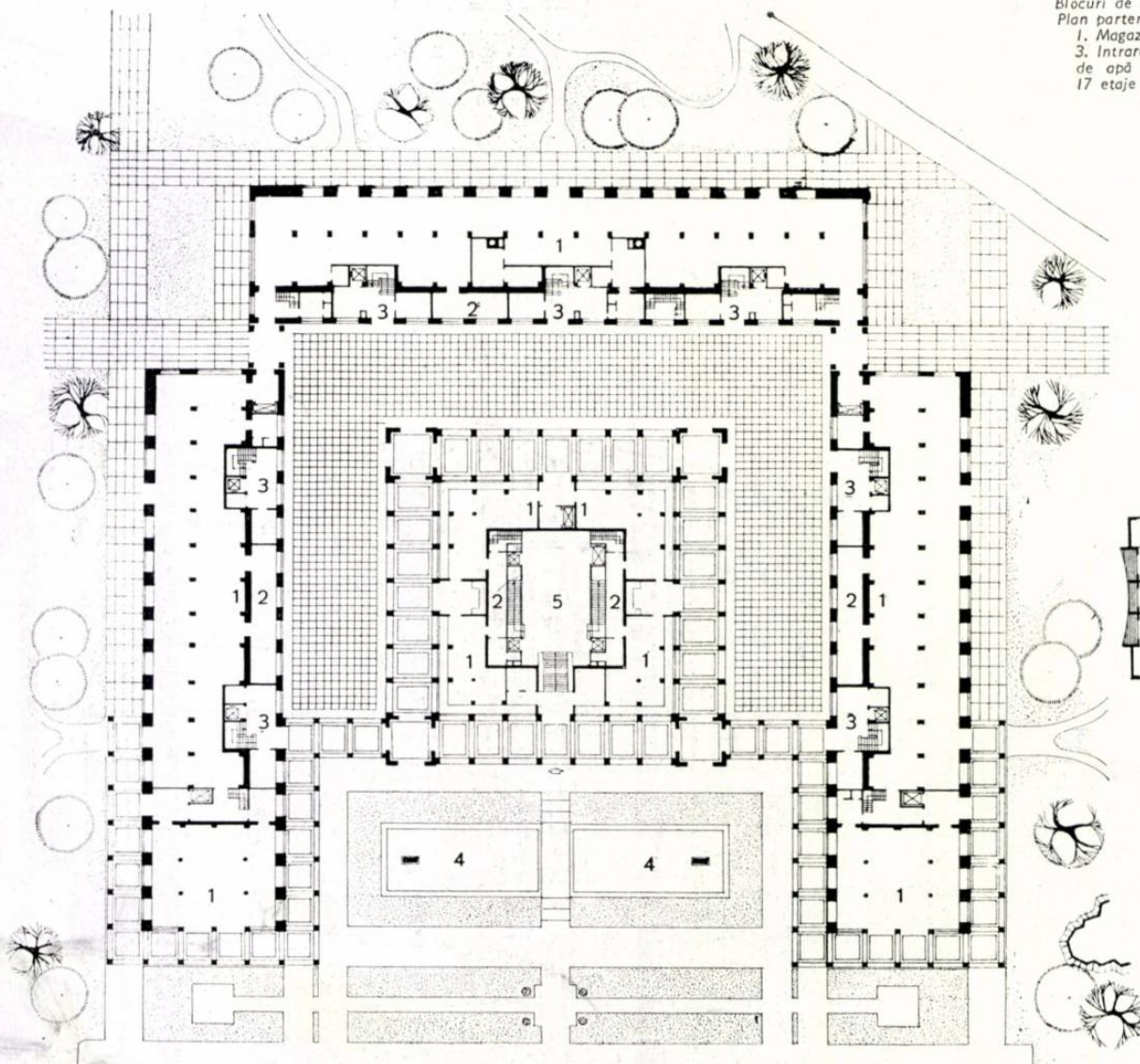

Blocuri de locuințe în piața Splaiului—Perspectivă
 Autor, arh. C. Moșinschi
 Coautor, arh. C. Jugurică
 Ansamblul de locuințe din piața Splaiului, având 381 de apartamente și magazine cu portice la parter, este format din 3 blocuri cu 6 niveluri și un bloc central cu 19 niveluri, dintre care ultimul va constitui un belvedere. Porticele vor fi îmbrăcate cu travertin, iar fațadele cu cărămidă aparentă de culoare galben deschis.

Bloc liniar cu 3 transoane și 5 etaje
 Plan etaj curent

Blocuri de locuințe în piața Splaiului
 Plan parter
 1. Magazine — 2. Anexe magazine
 3. Intrare la locuințe — 4. Bazine de apă — 5. Holul blocului cu 17 etaje

Bloc liniar cu 2 transoane și 5 etaje
 Plan etaj curent

Bloc punct cu 17 etaje
 Plan etaj curent

1 — Bloc de locuințe pe calea Victoriei nr. 1—5 — Perspectivă. Autor, arh. D. Ignătescu. Blocul de la nr. 1—5 (colț cu Splaiul) are 10 etaje, cuprinzând 273 de apartamente; la parter, magazine
2 — Piața Splaiului — Vedere aeriană a machetei

unei perspective lungi și înverzite, iar centrul pieței nou-create se propune a se agrementa cu spații verzi adecvate și o fântină arteziană monumentală.

În acest fel se va pune ordine monumentală în acest nod important de circulație al orașului, desființându-se actualul haos urbanistic și folosindu-se rațional, pentru ansamblul central, fundațiile, subsolul și parțial parterul care cu patruzeci de ani în urmă au fost construite pentru fostul Senat.

În afară de piețele care se creează sau se organizează, cele mai importante restructurări de vizuine urbanistică se vor contura pe traseul dintre calea Griviței și piața Victoriei, adică acolo unde acest lucru mai este posibil. Pe acest traseu, o serie de vaste alveole puternic înverzite vor conține clădiri noi importante ca volum, alături de construcții vechi, valoroase, cu volume reduse, încadrându-se în compoziția mai liberă a unor ansambluri care în spații largi să îmbine armonios concepțiile contemporane de arhitectură cu tradiția vechiului București — denumit pe vremuri oraș grădina. Dacă aceste îmbinări se vor trata cu măiestria cuvenită, vor rezulta în timp, pentru capitala noastră, noi valori urbane, specifice și interesante, cu minime sacrificări de construcții existente.

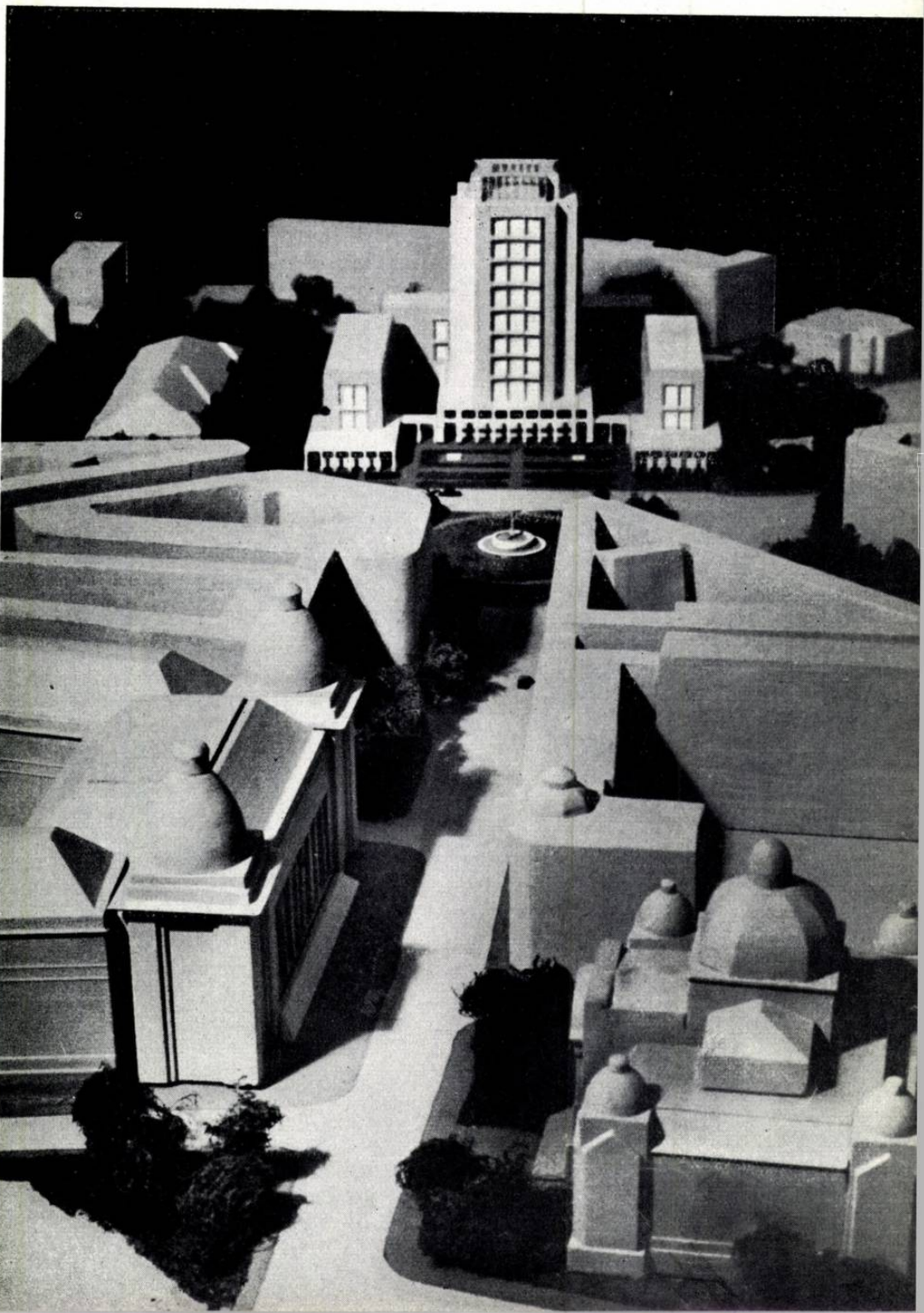
În general, s-a urmărit integrarea în volume și în elementele principale care determină efectul plastic de ansamblu: cornișele principale, retrașerile etajelor, cadența și sensul situării golurilor, înălțimea vitrinelor, materialele de fațadă și culoarea etc.

Despre un stil unitar pe ansambluri mari nu poate fi vorba, din cauza diversității de expresie a clădirilor existente.

Acolo însă unde a fost necesar și posibil, în special în piața C.C.A. și în piața Splaiului, proiectarea a urmărit ca în ambianța dominantă a neoclasicului să se înscrie în gândirea de esență clasică — deși expresia proprie va fi contemporană — pentru a intra în acest fel pe linia de concepție a predecesorilor care au construit clădirile mai importante acolo existente.

Proiectarea s-a preocupat permanent de satisfacerea necesităților de ordin economic, reușind să se înscrie în toate cazurile sub prevederile de cost fixate de plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 și în limitele fixate de Sfatul popular al Capitalei.

Aceste studii și proiecte reprezintă numai începutul muncii de proiectare și construire; așa cum am arătat, această magistrală, cu toate piețele ei, va fi reconstruită în următorii ani, contribuind cu un număr însemnat de apartamente la satisfacerea necesităților de locuire confortabilă a unui număr important de oameni, contribuind la înfrumusețarea capitalei noastre.

RECONSTRUCȚIA ORAȘULUI MANGALIA

Locuințe — colectiv de proiectare:
arhitecții I. Novîchi, Ileana Lăzărescu, Alice Florea

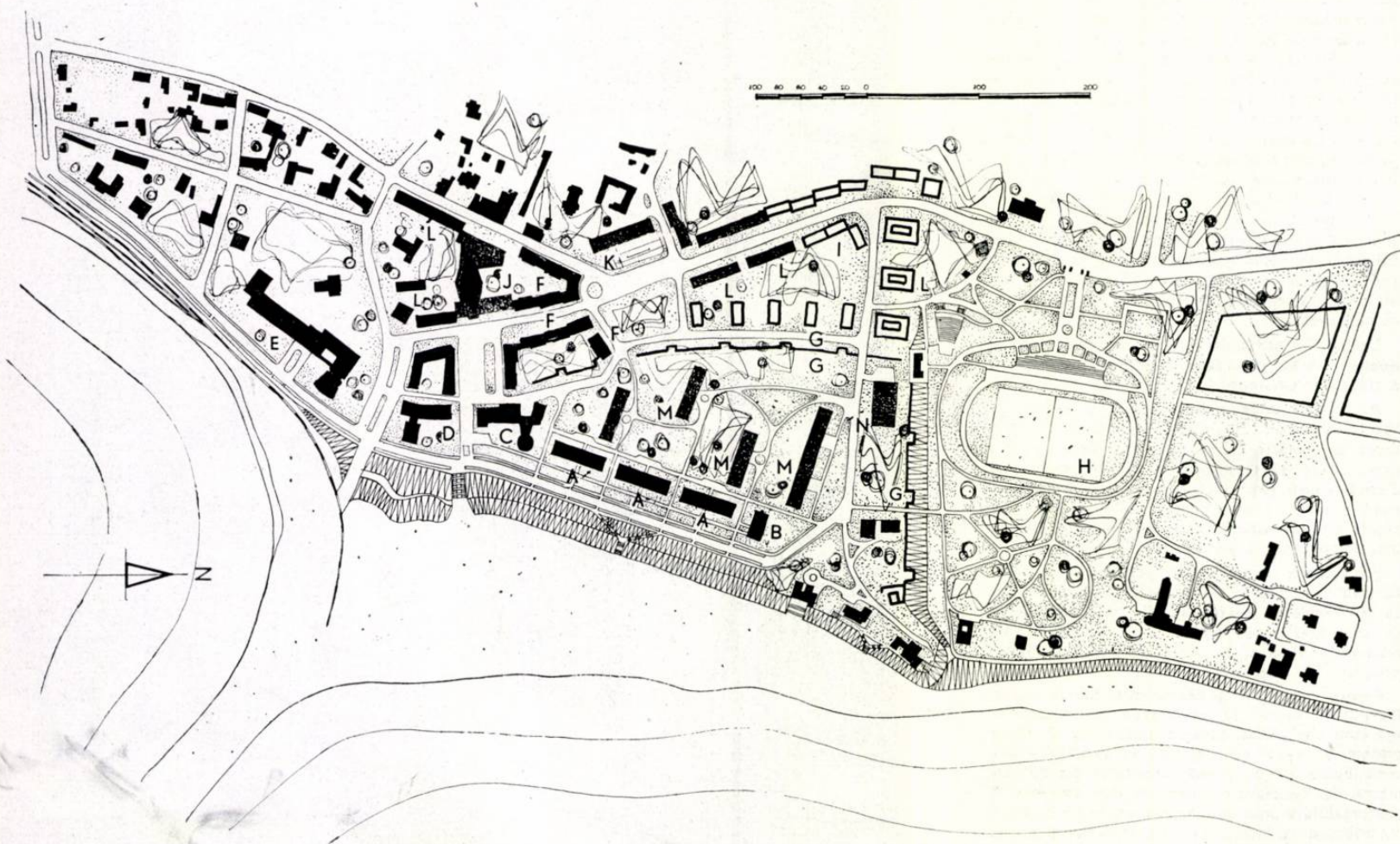
Centrul de odihnă — colectiv de proiectare:
arhitecții D. Gheorghiu, C. Ionescu, M. Laurian,
C. Lăzărescu, S. Meier, Marcela Mateescu,
N. Sulescu, E. Wiener

Plan general și coordonare, arh. C. Lăzărescu

Centrul de odihnă — Vedere de pe plajă

- Plan de situație
A, B, D. Case de odihnă executate în 1959
C. Restaurant
E. Casă de odihnă sanatorială în execuție
F. Locuințe executate în 1959
G. Traseul zidurilor vechii cetăți
H. Teren de sport executat în 1959
I. Locuințe în execuție
J. Casa de cultură
K. Sfat popular
L. Locuințe
M. Case de odihnă
N. Restaurant

În cadrul planului general de sistematizare a litoralului Mării Negre, în anul 1958 a început reconstrucția orașului Mangalia.

Pentru mulți din cei ce vizitau vara localitatea, ea părea plină de farmec și poezie; turci și tătari cu fesuri roșii, moșăind la mesele unei cafenele; copii în șalvari mîncînd semințe și dansînd caraciz; vînzători de bragă și bezele; măgăruși încăpățînați; case de pămînt, cu prispe susținute pe stîlpi de lemn învelite cu olane patinate de vremuri; garduri de piatră ce însoțeau drumurile de colb; ici și colo cîte un pin maritim sau un smochin, tufe de tamarix și zorele. Toate acestea atrăgeau o seamă de pictori și poeți. Vara, mulți vizitatori, sătui de viața zgomotoasă a capitalei, de plictiseala confortului citadin, veneau să savureze în timpul a două săptămîni de vacanță, poezia orașului.

Lumina puternică a dimineții a dat la o parte romantismul, arătînd adevărata față a acestei poezii, ceea ce se ascundea de fapt în spatele pitorescului: o expresie a mizeriei și înapoierii la

care regimul capitalist condamnase regiunea dobrogeană.

S-au scurs însă ani și s-au schimbat multe; în Dobrogea s-a dezvoltat o puternică agricultură socialistă; s-au ridicat fabrici și uzine, școli, spitale, case de cultură, teatre etc. Viața nouă a Dobrogei trezește și Mangalia.

Noua viață își cerea un nou cadru. Și la începutul toamnei trecute, centrul orașului s-a transformat într-un mare șantier. Vechile cocioabe au dispărut una cîte una, buldozerele au curățit terenul, făcînd loc noilor construcții. O dată cu ele au răsărit la lumină și vestigiile vechii cetăți a Callatisului, îngropate de-a lungul secolelor.

Planul de sistematizare a orașului prevede transformarea radicală a zonei centrale, punînd în valoare frumusețile naturale și urmele trecutului antic.

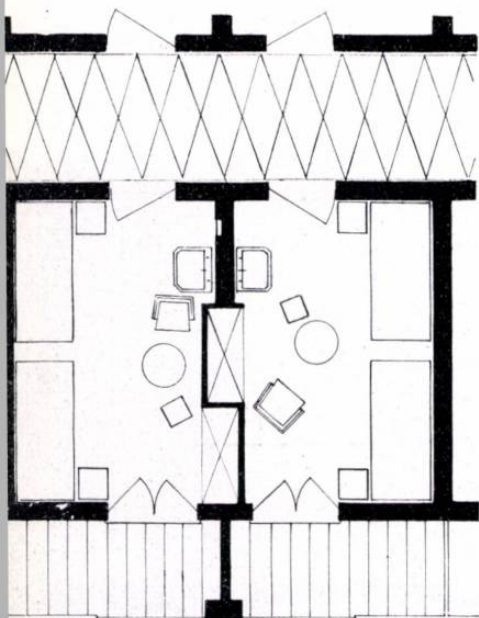
Traseul zidurilor vechii cetăți delimitează zona falezei, zonă rezervată dezvoltării centrului de odihnă. Înconjurată de verdeață și flori, aceste bătrîne ziduri și porți ieșite din nou la

Centrul de odihnă — Vedere din blocul D

1

lumina soarelui vor povesti tinerelor generații viața vechii cetăți.

În afara zidurilor, centrul orașului se reclădește cu blocuri de locuințe noi, confortabile, cu încălzire centrală, având magazine la parter. Noua clădire a Sfatului popular și Casa de cultură a orașului îmbogățesc noile piețe create. Sanatoriile și celelalte dotări completează construcția falezei. Parcul sportiv, teatrul în aer liber, muzeul, grădinile și florile înfrumusețază zona nouă a orașului.

În primul an de reconstrucție s-au realizat centrul de odihnă cu o capacitate de 1 100 de paturi, un prim lot de 120 de apartamente și parcul sportiv.

Centrul de odihnă, desfășurat de-a lungul falezei, este format din mai multe pavilioane diferite.

Primul și ultimul au camere de categoria I, cu grup sanitar complet la fiecare cameră și apartamente de 2 camere. La parterul blocurilor se găsește un hol, club și o sală de mese cu toate anexele necesare deservirii vizitatorilor din bloc.

Cele trei blocuri centrale au camere cu câte 2 paturi, cu confort modern, adică numai cu lăcșor în cameră și grupuri sanitare comune pe etaj.

În legătură cu piața centrală a fost amplasat restaurantul, care este rezolvat pe două niveluri și are o funcționare permanentă tot timpul anului. La parter se găsesc primiriile, preparațiile, depozitele, vestiare pentru personal, fabrica de gheață, camerele frigorifice, oficiile sălii de la parter și ale teraselor. La etaj, bucătăria cu toate anexele, patiseria și oficiile sălii de mese, completate cu terase.

În legătură cu terasele restaurantului a fost amplasat și clubul, rezolvat tot pe două niveluri: la parter, biblioteca și la etaj, sala de jocuri, care beneficiază de o largă vedere spre port, plajă și mare.

În același corp de clădiri au fost amplasate și spălătoriile mecanice, administrația și camera buteliilor de aragaz cu care se alimentează bucătăria.

Întregul ansamblu — care reprezintă prima etapă de realizare a centrului de odihnă — este completat cu spații verzi, peluze de flori care se continuă cu faleza ce a fost complet amenajată.

Sistemele de construcție și materialele întrebuințate au fost aceleași ca cele descrise în numărul anterior al revistei noastre, la centrul de odihnă Eforie II. La terase s-a folosit, spre deosebire de cele de mai sus, praf hidrofoab.

Costul total pe ansamblu se ridică la 22 800 lei pe pat.

Tratarea fațadelor ansamblului încearcă să aducă, prin intermediul unor elemente noi, o plastică diferită de a celorlalte stațiuni de pe litoral. Condițiile economice, care obligă la construcții mult mai înalte decât cele locale, conținutul și sistemul de construcție, au dus la exprimări ce nu mai puteau să aibă nimic comun cu vechiul oraș. Noile exprimări au reușit într-o oarecare măsură să corespundă intențiilor; unele forme însă sînt discutabile. În general, considerăm că au fost introduse prea multe formulări plastice și constructive pe un front relativ redus.

În totalitate însă, ansamblul impresionează prin grandoarea lui, iar prezența falezei, a plajei și a mării îi dau o personalitate deosebită. Plantațiile și florile ce se vor dezvolta vor îmbogăți imaginile acestor realizări.

Piața nouă a orașului, străjuită la sud de o construcție existentă, a fost rezolvată într-un caracter mai deosebit, fiind rezervată exclusiv pietonilor. Ea se va completa în acest an cu case de cultură și cu câteva dintre piesele de arhitectură antică scoase din săpături.

Modul în care a fost rezolvată și dimensiunile ei ni se par o încercare reușită în cea mai mare parte, care va putea da o notă personală orașului și va crea o atmosferă agreabilă celor ce o vor vizita.

Locuințele au fost amplasate în lungul străzii principale, cu tronșoane decalate pentru a rezolva într-un spirit apropiat de caracterul local, denivelările de teren. Magazinele de la parter dau viața necesară arterei principale a orașului. Arhitectura acestor construcții încearcă să redea, într-o exprimare deosebită de cea a caselor de pe faleză, un climat local.

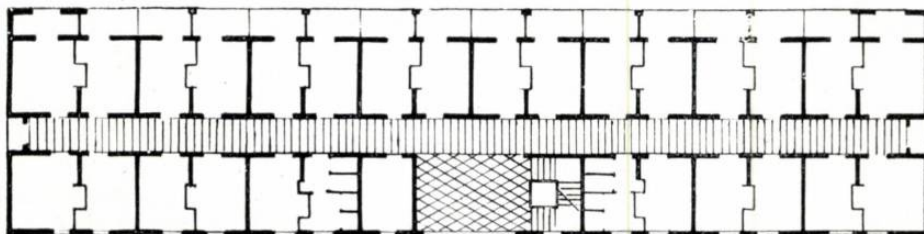
Analiza amănunțită a primelor construcții din Mangalia și observațiile făcute de cei ce le-au vizitat sau folosit vor duce desigur la un progres în noile etape de realizare.

Arh. CEZAR LĂZĂRESCU

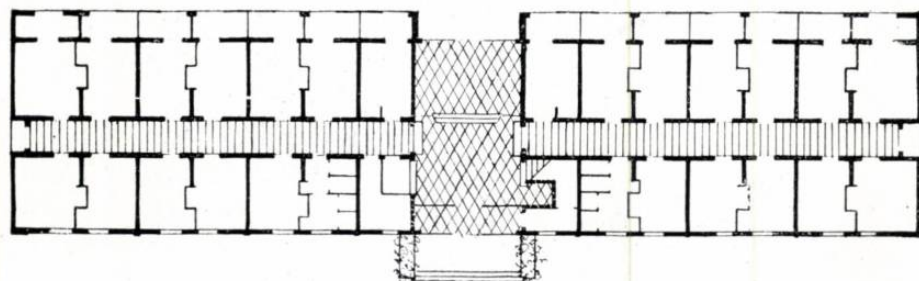

3

- 1 - Vedere
- 2 - Detaliu de camere
- 3 - Fațada posterioară
- 4 - Plan etaj curent
- 5 - Plan parter
- 6 - Centrul de odihnă - Vedere din blocul B

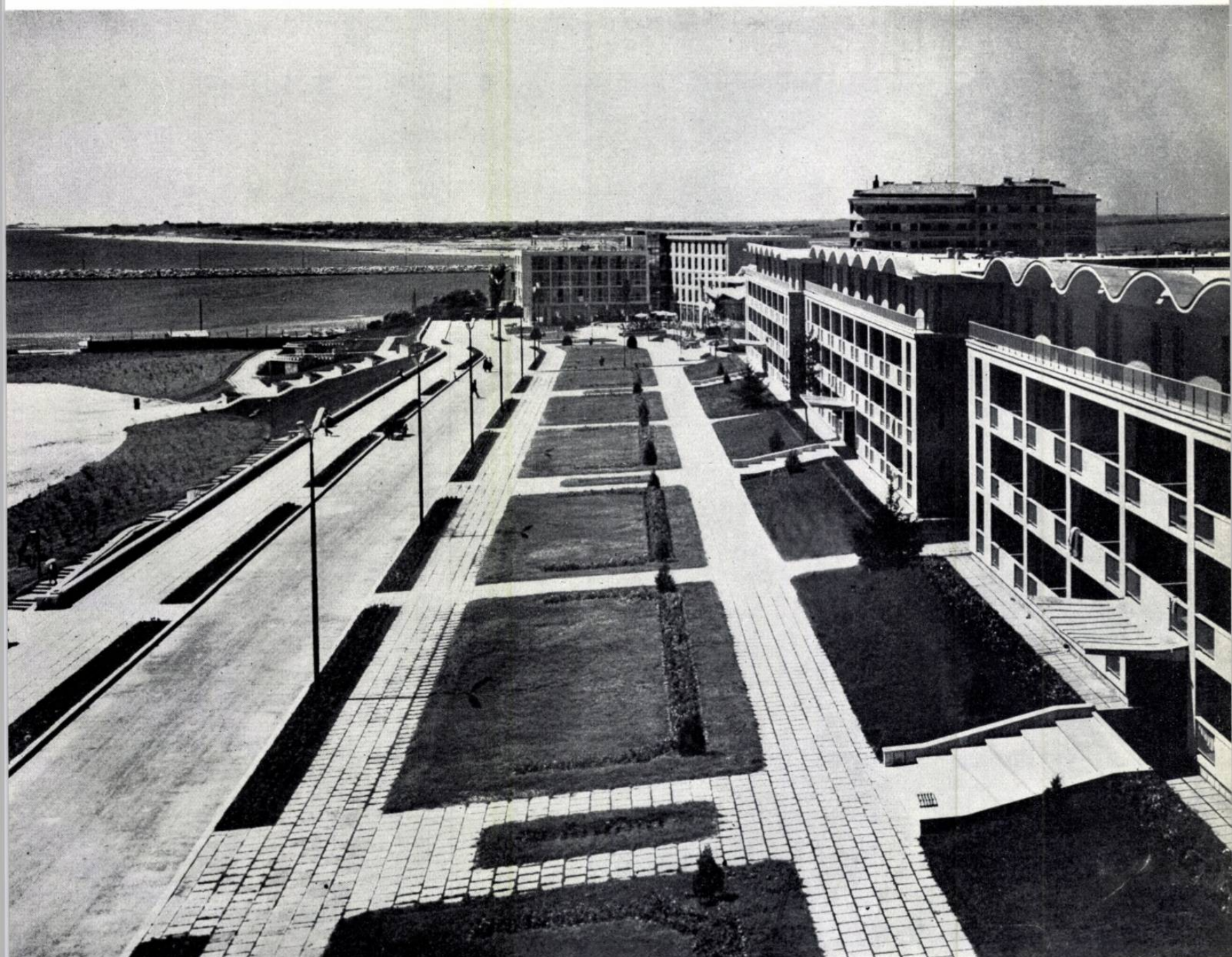
4

5

6

B L O C U L A

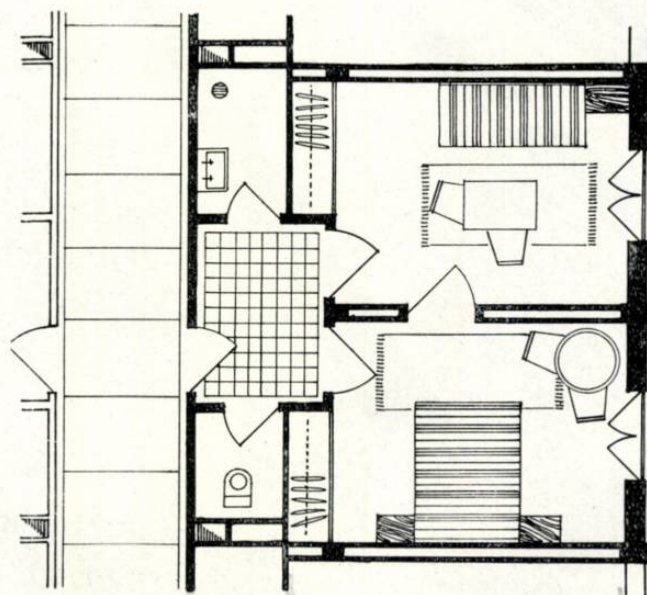
1

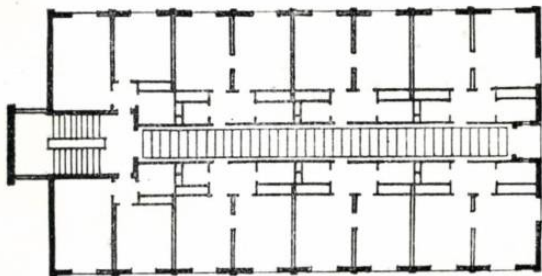
2

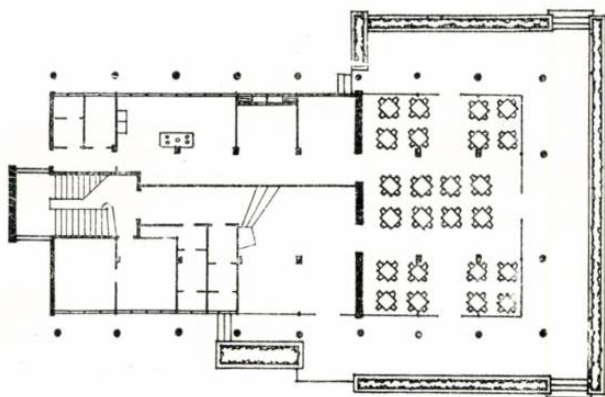
B L O C U L B

3

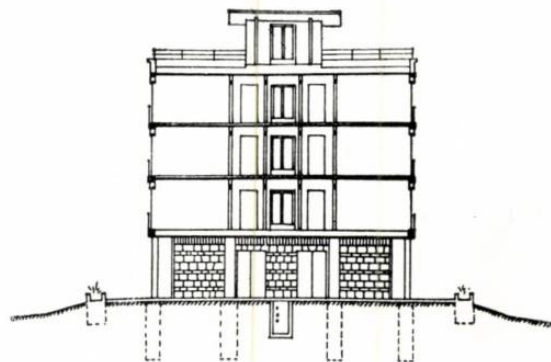

4

5

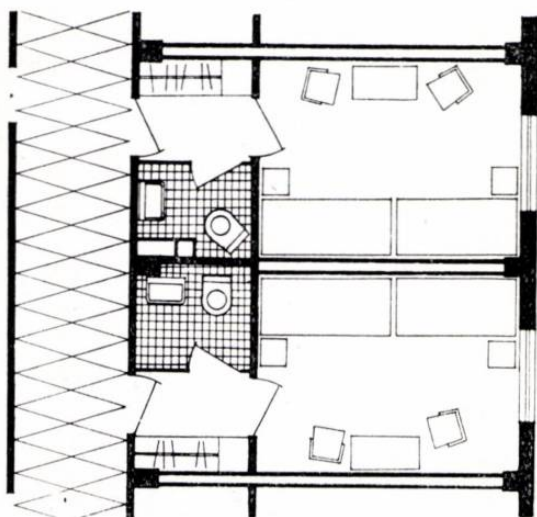
- 1 — Fațada laterală — Vedere
- 2 — Fațada posterioară — Vedere
- 3 — Detaliu de apartament — Plan
- 4 — Plan etaj curent
- 5 — Plan parter
- 6 — Secțiune transversală
- 7 — Centrul de odihnă — Vedere — în primul plan blocul B

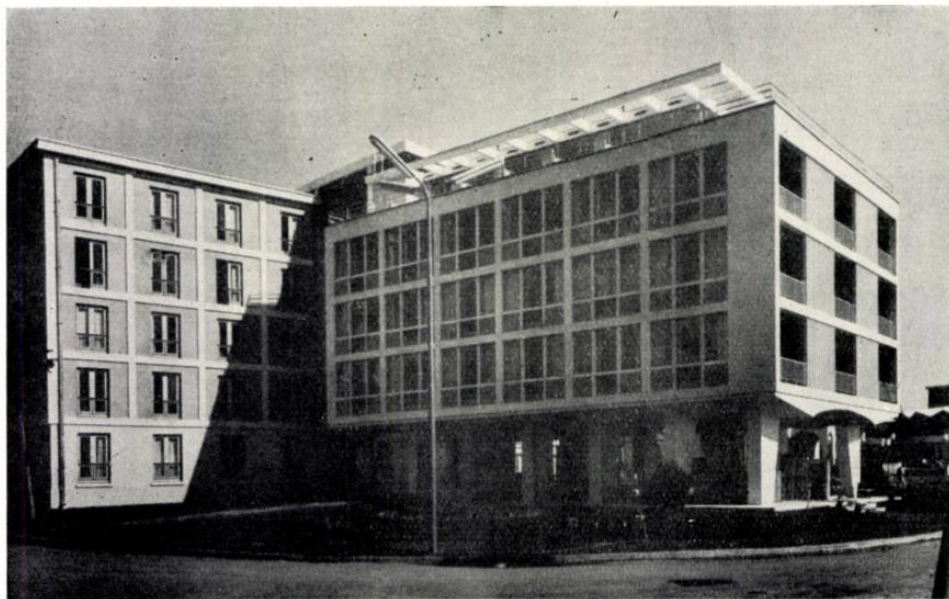
6

7

Detaliu de cameră

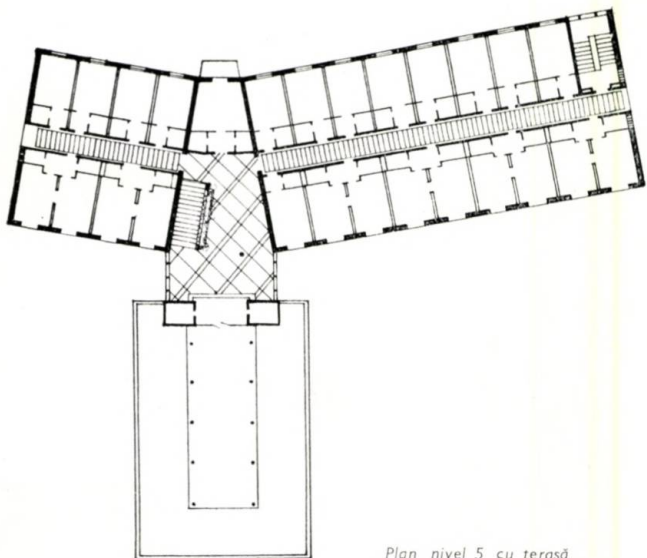

Fațada laterală — Vedere

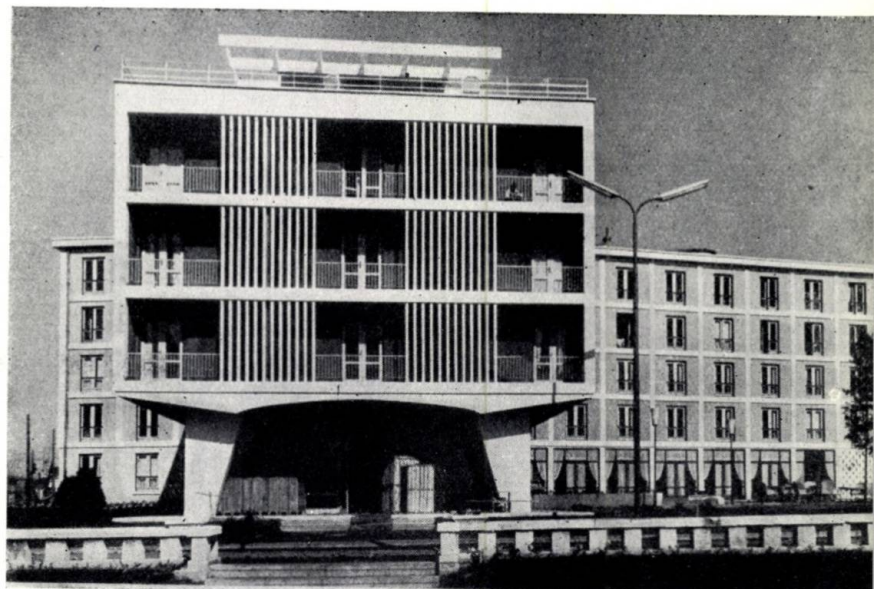
Centrul de odihnă — Vedere generală — În primul plan blocul D

B L O C U L D

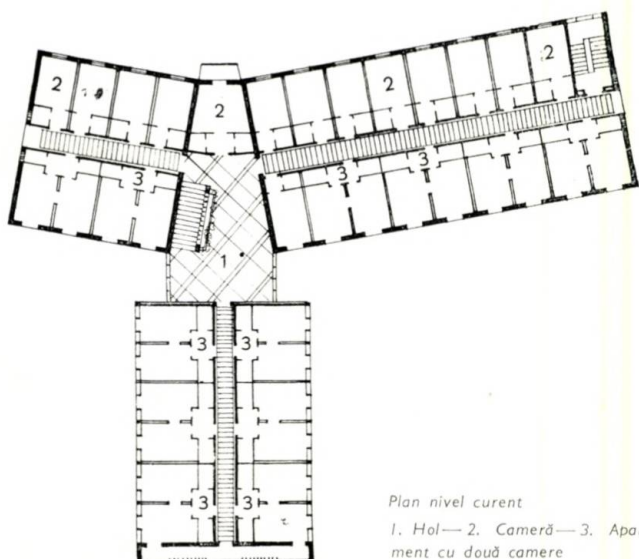

Plan nivel 5 cu terasă

Fațada principală — Vedere

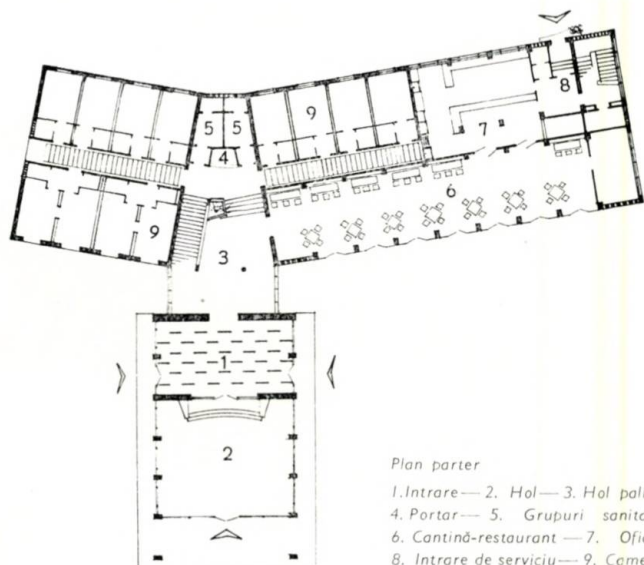

Plan nivel curent

1. Hol— 2. Cameră— 3. Apartament cu două camere

Fațada laterală — Vedere

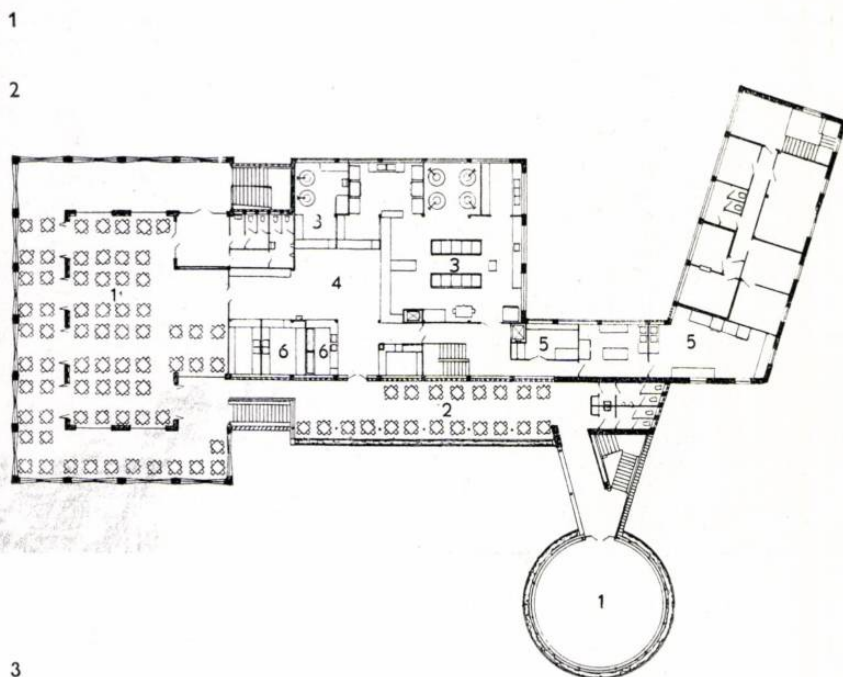

Plan parter

1. Intrare— 2. Hol— 3. Hol palier
4. Portar— 5. Grupuri sanitare
6. Cămină-restaurant— 7. Oficiu
8. Intrare de serviciu— 9. Camere

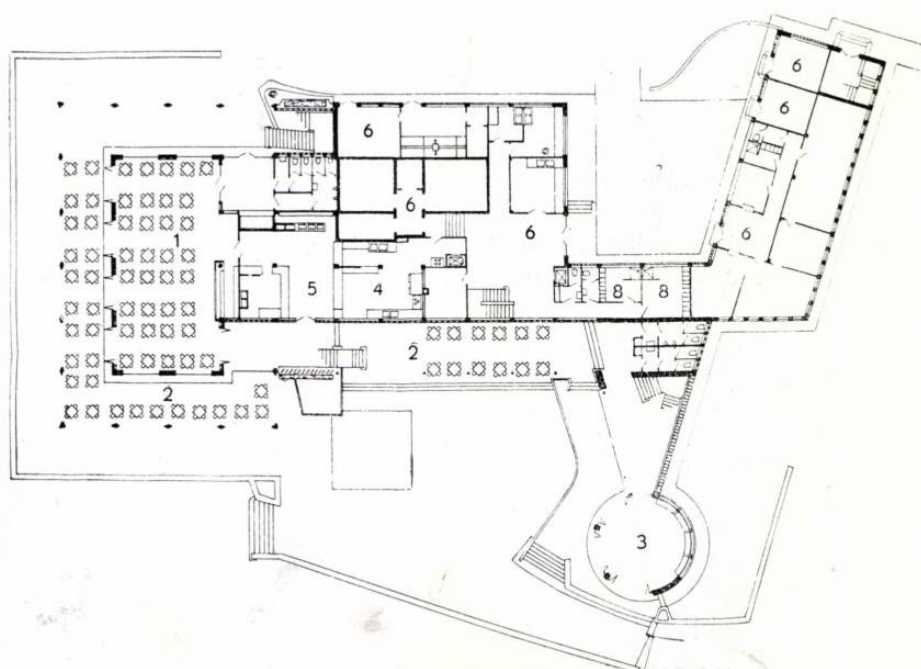

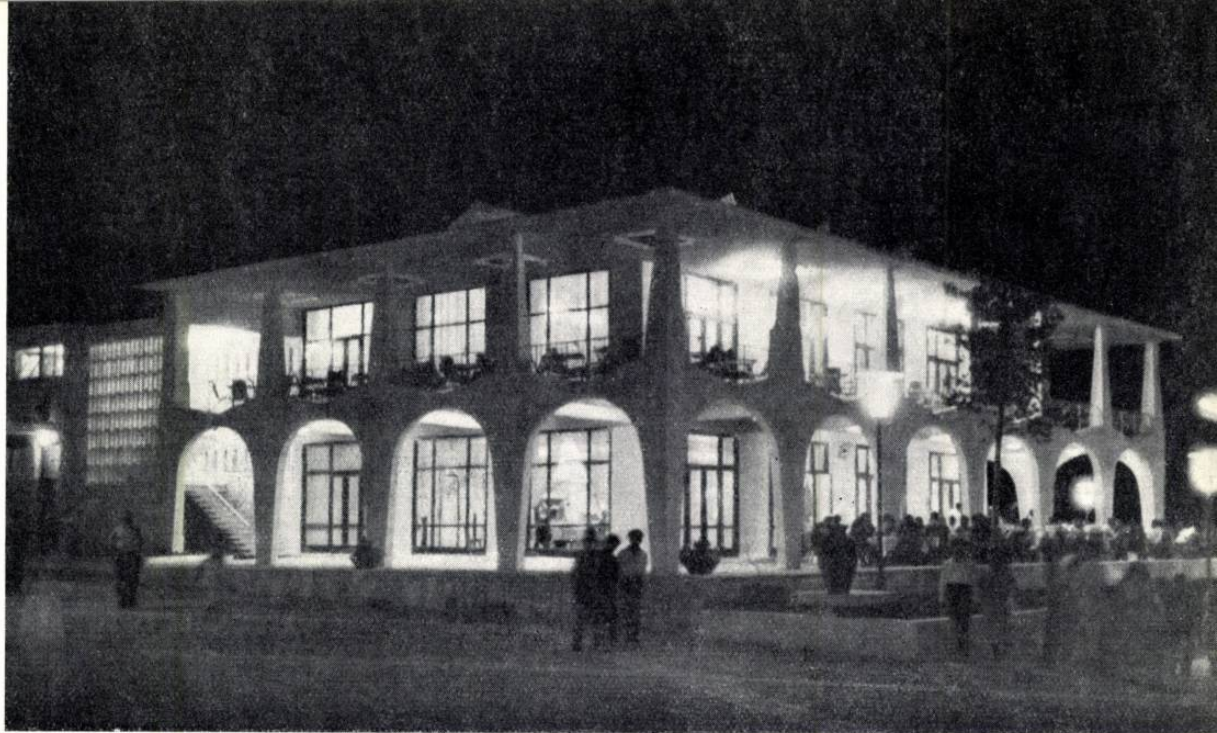
Vedere interioară a holului

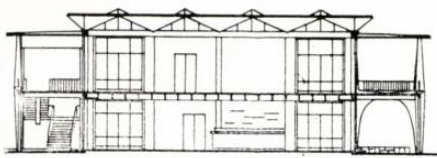
B L O C U L C

- 1 — Restaurantul — Vedere
- 2 — Plan etaj
 - 1. Sală de mese — 2. Terasă acoperită — 3. Bucătărie — 4. Oficiu — 5. Anexe — 6. Spălător
- 3 — Plan parter
 - 1. Sală de mese — 2. Terasă acoperită — 3. Bibliotecă — 4. Bucătărie — 5. Oficiu — 6. Anexe
- 4 — Detaliu de travee — Vedere, noaptea
- 5 — Secțiune transversală
- 6 — Restaurantul văzut noaptea
- 7 — Clubul
- 8 — Vedere de pe terasa restaurantului

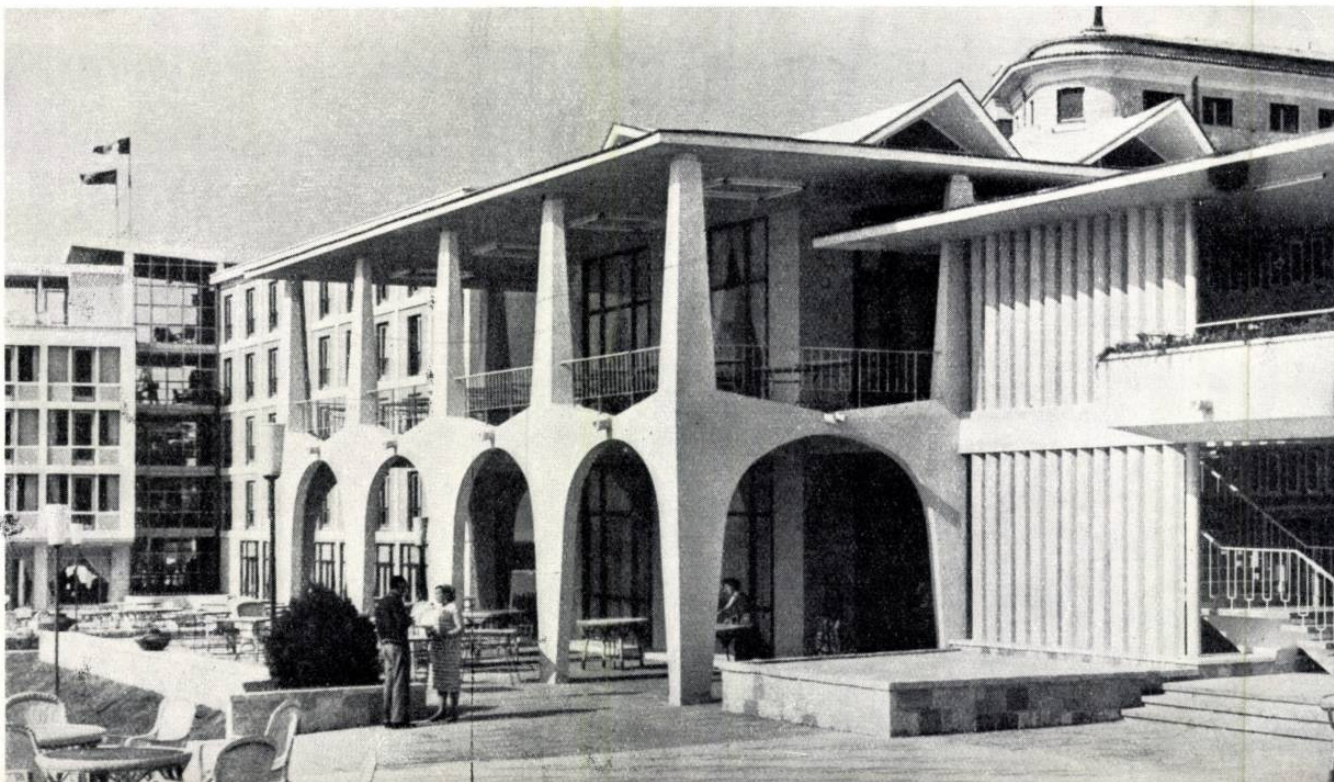

6

7

5

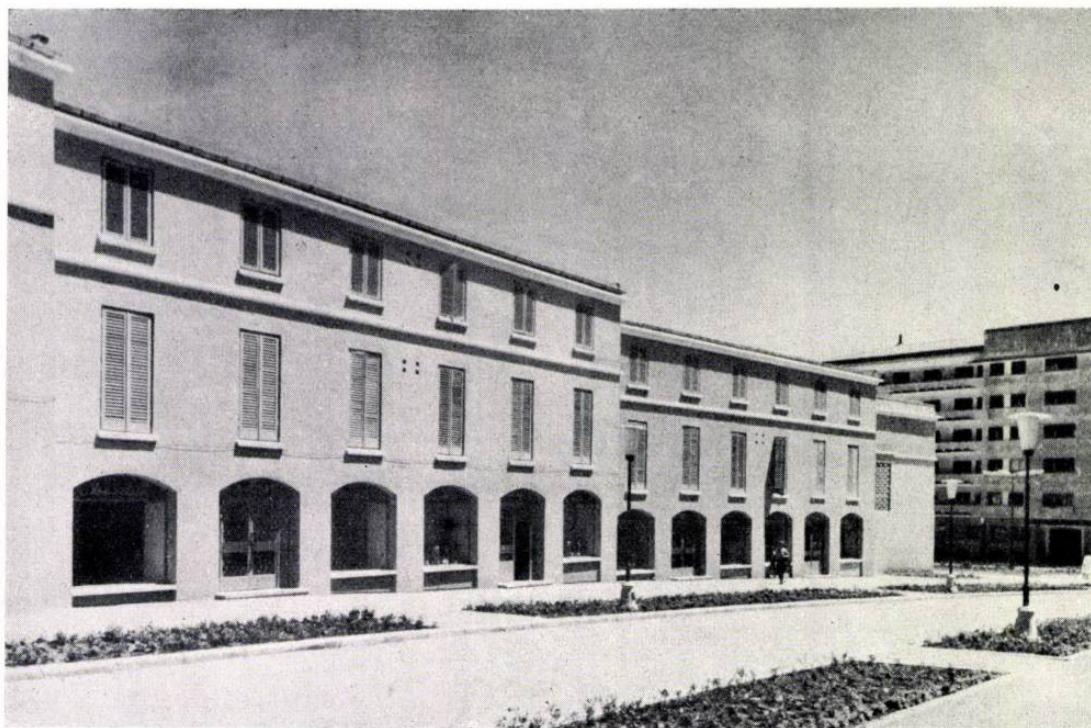

8

BLOCURILE DE LOCUINȚE

1

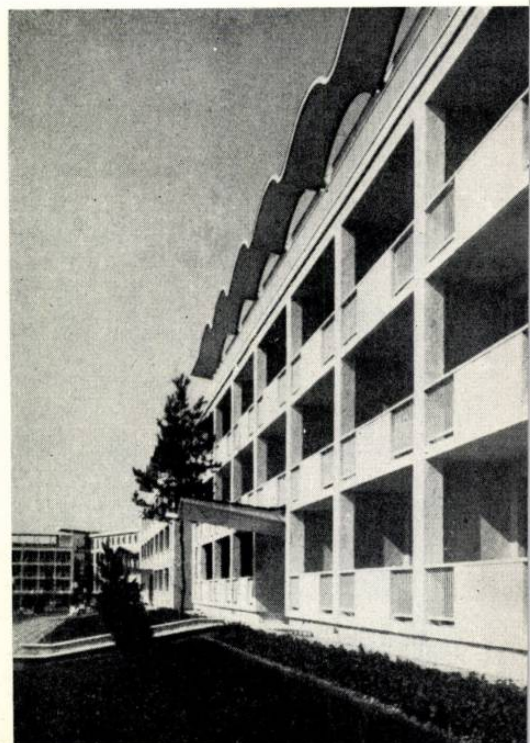
2

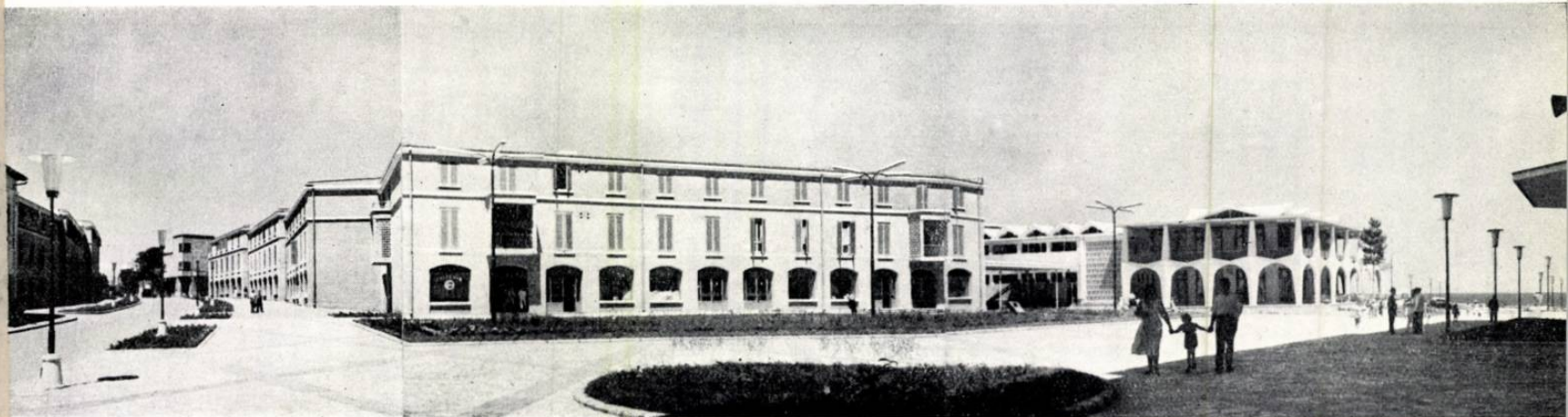
- 1 — Desfășurare
- 2 — Blocurile de locuințe cu magazine la parter — Vedere
- 3 — Vedere generală din piața nou creată
- 4 — Detaliu de apartament
- 5 — Fațada
- 6 — Plan etaj
- 7 — Plan parter

Blocul C — Restaurantul — Vedere dinspre blocul D

Blocul A — Vedere

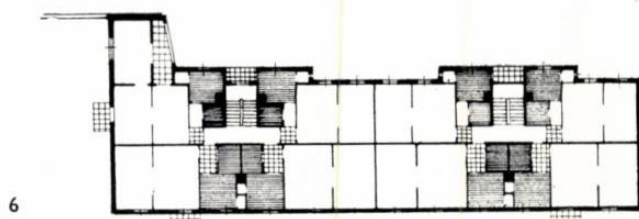
3

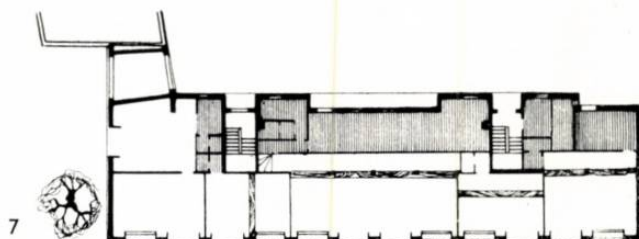
4

5

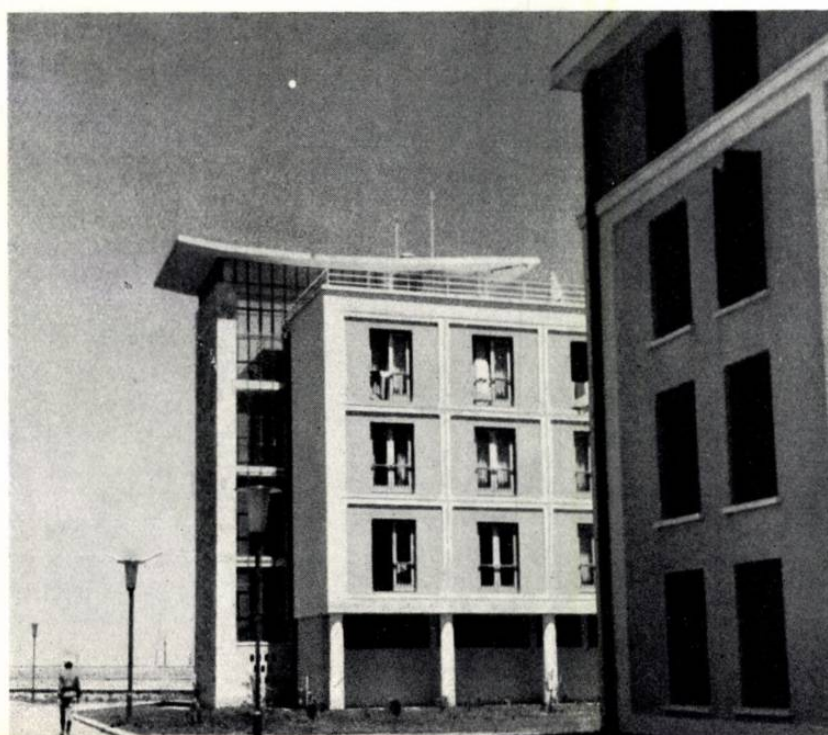

6

7

Blocul B — Vedere

Blocul C — Clubul

Premiul II

Arh. M. Dima

CONCURSUL PENTRU CENTRUL CIVIC AL ORAȘULUI PLOIEȘTI

Premiul II

Problema reconstrucției socialiste a orașelor noastre stă în permanență în centrul atenției conducerii partidului și guvernului. Reconstrucția orașului Ploiești — important centru industrial al țării, cu un trecut glorios de luptă revoluționară — constituie o problemă importantă și conducătorii statului nostru au subliniat aceasta în vizita făcută în vara aceasta în oraș și în îndrumările concrete pe care le-au dat organelor locale în această privință.

Astăzi, lucrările pentru construcția centrului civic al orașului Ploiești sînt foarte avansate. Două laturi ale noii piețe sînt încheiate, clădirile de locuințe fiind aproape complet construite. Pe teren a început să prindă viață proiectul apreciat ca cel mai bun la concursul inițiat anul acesta de Uniunea Arhitecților și Sfatul popular al orașului Ploiești.

Inițiativa de a supune unor dezbateri profesionale, prin mijlocirea concursurilor de arhitectură, teme de importanță republicană și-a dovedit și anul acesta însemnătatea teoretică și practică, reprezentînd o contribuție importantă a Uniunii Arhitecților la rezolvarea unor probleme concrete ale reconstrucției țării.

La concursurile pentru Teatrul Național din Craiova și pentru sistematizarea Pieței Unirii din Iași, arhitecții tineri, alături de cei maturi, au participat în număr remarcabil, aducînd un sprijin interesant activității noastre de proiectare.

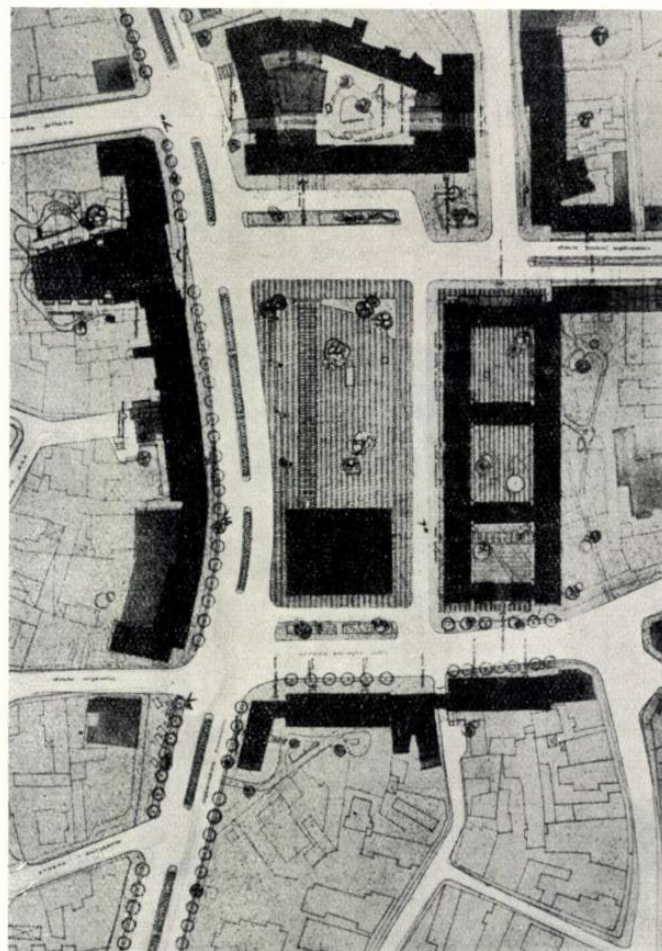
Aceste întâlniri profesionale aduc și prilejul exprimării unor criterii noi în studiu, care pot împinge mai departe, mai rapid orientarea noastră, decît reușim uneori în cadrul formelor obișnuite de proiectare.

În acest sens, concursul pentru centrul civic Ploiești, avînd o temă dificilă, întrunind — datorită unor condiții obiective — un număr mai redus de participanți, poate fi considerat un nou succes, atît prin calitatea proiectelor în concurs, cît mai ales prin admirabila suită a trecerii imediate pe teren a soluțiilor alese.

Tema concursului — elaborată pe schema studiilor realizate în Institutul I.C.S.O.R., cu îndrumarea C.S.C.A.S. — a supus pe participanți unui sever examen, fiind supusă, la rîndul ei, unei analize din partea concurenților. Această confruntare a făcut posibilă, în cadrul studiului amintit, clarificarea citorva elemente care nu fuseseră cuprinse în timpul proiectării și îndrumării.

Tema fiind cunoscută, reamintesc punctele principale cerute spre rezolvare:

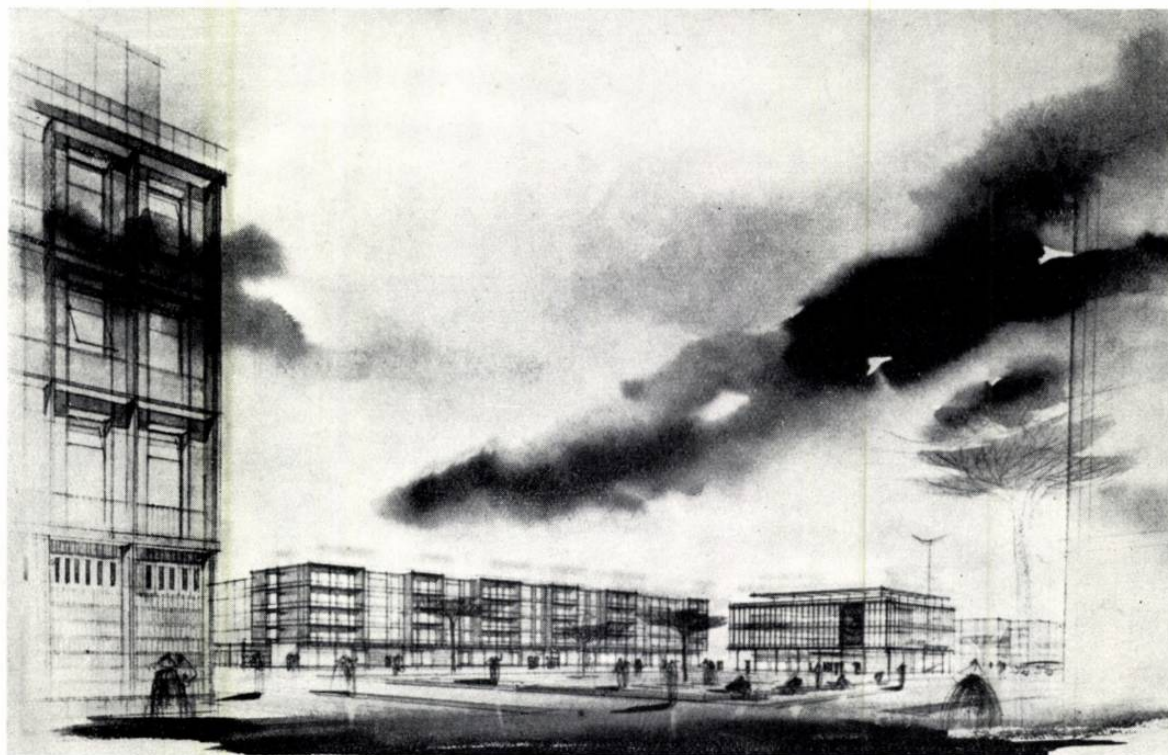
1. studiul secției ;
2. mobilarea laturilor vest, est, sud ale pieței, incluzînd unele clădiri existente, cu blocuri de apartamente avînd la parter dotări comerciale diverse;
3. realizarea clădirii administrative a Sfatului popular;
4. magazinul universal.

PREMIUL II

Proiect cu motto 80804

Autori, arhitecții C. Săvescu,
G. Cristea, R. Belea, D. Gheorghiu

Studiul centrului civic al orașului, ca dezvoltare în detaliu a planului de sistematizare întocmit în cadrul I.C.S.O.R. în atelierul arh. R. Marcus, de arhitecții Sarah Marcovici (autor), C. Săvescu (coautor), și-a propus o temă în care amplasarea clădirii administrative, Sfatul popular, pe latura est, compunea piața ca o vastă incintă a Sfatului, sprijinită pe latura nord și sud de clădiri cu apartamente de locuit, cu care se închea și frontul de vest.

Propunerea, generoasă în dezvoltarea ei, prezenta unele dificultăți de etapizare și necesita demolarea clădirii actuale a Sfatului popular.

Prin studii aprofundate, sprijinite de C.S.C.A.S., căutările s-au orientat spre actuala sistematizare,

în care centrul civic realizează un cap de perspectivă pe artera de penetrație dinspre capitală, folosind o parte din clădirile existente ale Sfatului.

Această ipoteză asigură o libertate ce poate fi utilizată cu multă elasticitate în tratarea etapelor.

Într-adevăr, laturile vest și est, cu un fond existent la care se poate renunța în prima etapă, asigură de la început un front de construcții pentru blocuri de apartamente, care pot contura centrul civic, sprijinit la nord de actuala clădire a Sfatului, capabilă să asigure pentru mai mult timp funcțiunile cit și cadrul arhitectural al pieței. Pe latura de sud s-a născut în același timp necesitatea unei dotări care să echilibreze în centrul

civic compoziția creată în jurul Sfatului popular. Studiul a comportat o intensă colaborare între colectivul I.C.S.O.R., C.S.C.A.S. și beneficiar, având un rezultat satisfăcător: cadrul temei de proiectare a concursului.

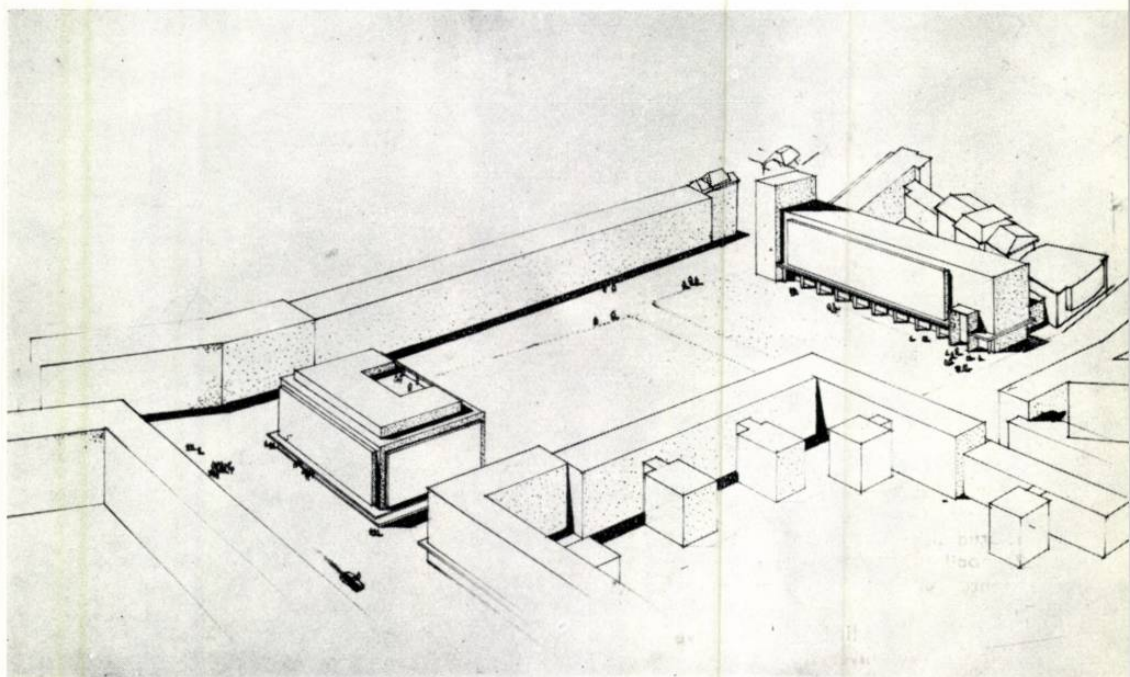
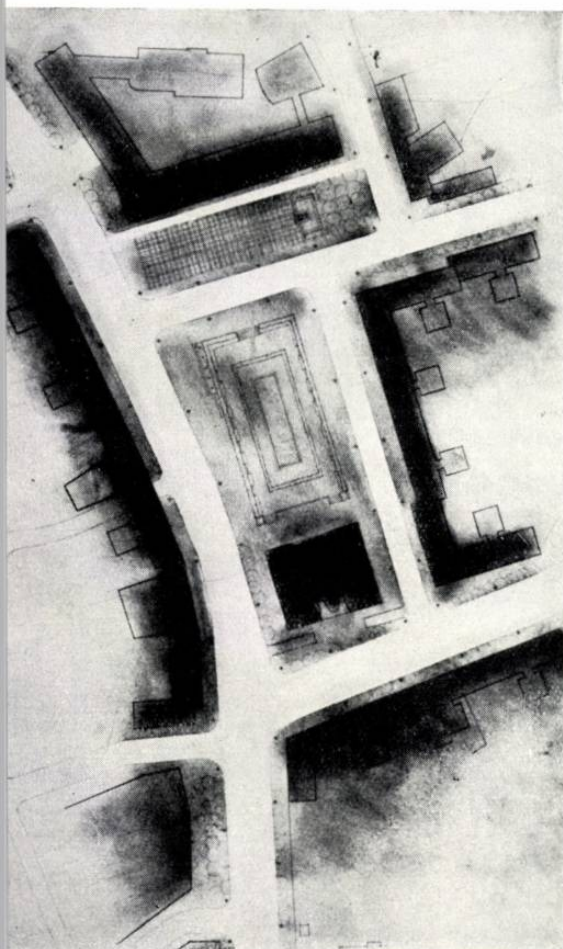
Desigur, un concurs de arhitectură poate aduce o contribuție interesantă peste studiile unui colectiv, având avantajul posibilităților de abordare a problemei de pe poziții mai puțin rigide.

Acesta este și considerentul pentru care C.S.C.A.S. a îndrumat studiul centrului civic către concursul care a dezvoltat studiile I.C.S.O.R.

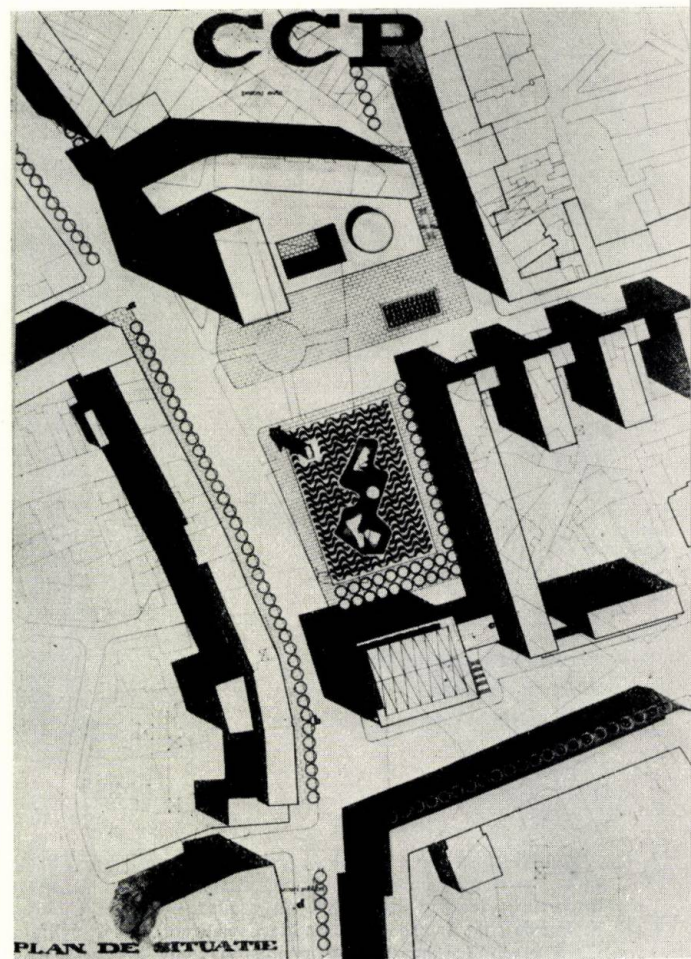
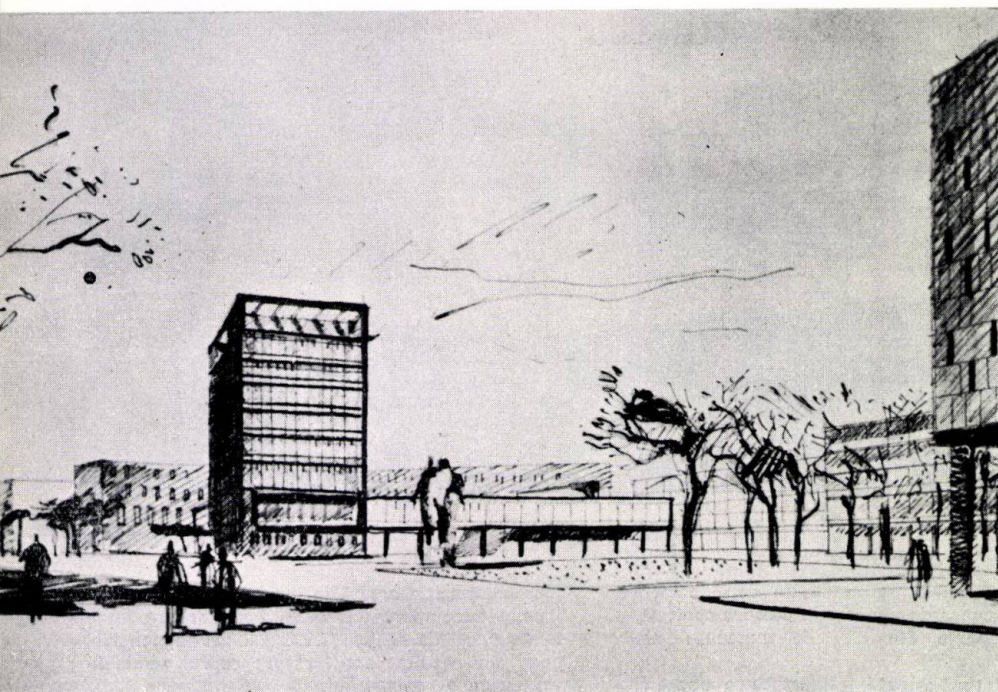
Centrul civic care se creează în spațiul de pe artera națională spre și dinspre capitală, întreținută pe o latură de comunicația cu Gara de

PREMIUL III ex aequo. Proiect cu motto 85375

Autori, arhitecții P. Miculescu, T. Evolceanu

PREMIUL III ex aequo. Proiect cu motto 12121
 Autori, arhitecții V. Aslan, L. Strulovici

MENȚIUNE ex aequo. Proiect cu motto 23754
 Autori, arhitecții Doina Chituc, Șefchi Lutfi Said

